

40 เรื่องราว 10 สังฆมณฑล

สังฆมณฑลนครสวรรค์

ดินแดนแห่งความหลากหลายสู่หัวใจหนึ่งเดียว

มูลนิธิคาทอลิกประเทศไทย

จุดมตาบต์

เมษายน 2015

พิมพ์และจำหน่ายโดย กบ. 1917 / พ.ร. 2480

การไปรับศีลอภัยบาปไม่ใช่การเดินไปรับการชำระตัวเองจากสิ่งสกปรก
แต่เป็นการไปเพื่อสรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงช่วยเรา
ให้อภัยเราด้วยความอ่อนโยน

ข้อคิดจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
29 เมษายน 2013

วาระประสงคฺของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ประจำปี ค.ศ. 2015 เดือนเมษายน

เพื่อให้มนุษย์เรียนรู้ที่จะเคารพและดูแลรักษาสรรพสิ่งสร้าง เสมือนเป็นพระพรจากพระเจ้า
เพื่อบรรดาคริสตชนที่ถูกเบียดเบียน ได้สัมผัสถึงการประทับอยู่ของพระเจ้า ผู้เสด็จกลับคืนพระชนมชีพ
เพื่อเสริมสร้างพลัง และตระหนักถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของพระศาสนจักร

มารีย์ นิ่งแทบเท่าพระอาจารย์

(ลก 10:38-42)

หากดูจากภาพวาด ศิลปินคงวาดแสงให้เป็นยามบ่ายหรือไม่ก็ยามเย็น ขณะที่พระเยซูเจ้าเสด็จไปเยี่ยมมารธาและมารีย์ ซึ่งทั้งสองเป็นน้องสาวของลาซารัส ที่หมู่บ้านเบธานี ซึ่งอยู่ใกล้จากกรุงเยรูซาเล็ม

ทุกครั้งที่พระเยซูเจ้าเสด็จไปฉลองพระวิหารที่เมืองหลวง (กรุงเยรูซาเล็ม) หรือทำธุระที่นั่น ก็จะมีแะพักผ่อน หรือหากหนทางไกลไม่อาจเดินเท้าไปกลับได้ภายในวันเดียว พระองค์ก็จะค้างแรมที่บ้านของพวกเขาแห่งนี้

โซดคืออะไรเช่นนี้ หรืออาจพูดว่าช่างเป็นอภิสิทธิ์ของ 3 พี่น้อง แห่งหมู่บ้านเบธานีนี้จริงหนอ ที่พระอาจารย์ทรงมาประทับกับพวกเขาบ่อยๆ แต่บ่ายวันนั้นวันเดียวที่มีเรื่องเกิดขึ้นและได้บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ วันที่มารธากำลังวุ่นวายกับการจัดเตรียมอาหารเย็นเพื่อต้อนรับพระเยซูเจ้า ส่วนมารีย์นั่งแทบเท้า และสนทนา

กับพระเยซูเจ้ายามบ่ายท่ามกลางแสงแดดอ่อนๆ พระวรสารไม่ต้องการจะบอกเราว่าให้เป็นเหมือนมารีย์ และอย่าเป็นเหมือนมารธา หรือเป็นมารธา และอย่าเอาอย่างมารีย์ พระวรสารเพียงแต่ชี้ให้เราเห็นว่าการทำงานเหนื่อยกังวลวุ่นวายจนลืมว่ามีสิ่งที่สำคัญกว่านั้นในชีวิต นั่นคือ องค์พระเยซูเจ้าประทับอยู่ใกล้ๆ นี่แหละที่สำคัญที่สุด

พระเยซูเจ้าข้า... บางครั้งลูกทำงานจนเหนื่อยสายตัวแทบขาด แต่ทำไมลูกไม่เะใจว่าพระองค์ประทับอยู่ใกล้ๆ? ...ทำไมลูกไม่หยุดสนทนากับพระองค์บ้าง? ลูกจะได้มีกำลังใจ ลูกได้ภูเขาแห่งความสำเร็จอย่างยากลำบาก ลูกไปถึงยอดเขาแล้ว แต่กลับอ้างว้างเหลือเกิน ไม่มีใครอยู่เคียงข้างลูกเลย ทำไมลูกคิดไม่ได้ว่าการได้อยู่กับพระองค์และครอบครัวยุติสำคัญกว่าความสำเร็จที่ลูกได้มาแล้ว แต่ไม่มีใครข้างกายร่วมชื่นชมมันเลย **๕**

อันเนื่องมาจากปก Cover Story

ปกหน้า

เดือนที่ 2 ของการเยือนสังฆมณฑลต่างๆ เพื่อทำสปีป 40 เรื่องราว 10 สังฆมณฑลในปีศักดิ์สิทธิ์ เดือนนี้ขอนำท่านผู้อ่านมารู้จักกับสังฆมณฑลนครสวรรค์ ซึ่งมีพื้นที่มากที่สุด ครอบคลุม 13 จังหวัด ประชากรส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ ที่มีความหลากหลายแต่มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน มีเส้นทางกว้างและห่างกัน หลากหลายทั้งในความเป็นเมืองและชนบท ร่ำรวยและยากจน สูงสุดเสียดฟ้าและลาดเตี้ยบนพื้นราบ ไปค้นหาคำตอบที่แท้จริงจากคนในพื้นที่

ปกหน้าใน

สุขสันต์วันปีสกา 2015 แก่ท่านผู้อ่าน อุดมศานต์ทุกท่าน ธรรมเนียมการแจกไข่ปีสกาของวัดต่างๆ อันเป็นการแสดงออกภายนอกของความสุขภายในจิตใจยังปีก็ยิ่งสร้างสรรค์ มีสีสันกัน ขอผลแห่งปีสกา การเสด็จขึ้นพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า นำความสุขและพระพรมาสู่ผู้อ่านทุกท่าน

นครสวรรค์จัดให้

ประสบการณ์ 5 ปีที่เคยอยู่สังฆมณฑลนครสวรรค์ วัดบ้านแปง ที่จังหวัดสิงห์บุรี จะว่าใช้งานได้ในระดับหนึ่งก็ไม่ผิด แต่อีกหลาย ๆ มุมก็ใช้แทบไม่ได้ เพราะตลอดระยะเวลา 5 ปี ผมแทบไม่ค่อยได้เยื้องกายไปยังแถบตามเขาตามดอยของปริณทณที่สังฆมณฑลนครสวรรค์แบ่งเป็นเขตปกครองที่ 3 ผมกลับไปอีกครั้งเมื่อ 13 ปีให้หลังเพื่อทำสัปดาห์ 2 ของสัปดาห์ใหญ่ 40 เรื่องราว 10 สังฆมณฑล เราให้ชื่อตอนของสังฆมณฑลนครสวรรค์ว่า สังฆมณฑลนครสวรรค์ ดินแดนแห่งความหลากหลายสู่หัวใจหนึ่งเดียว อ่านกันได้อย่างจุใจเช่นเคยในอุดมคานต์ฉบับนี้

อุดมคานต์รายเดือนฉบับนี้มาพร้อมกับปิดเทอม เทศกาลสำคัญทางศาสนา สัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ ปัสกา การสมโภชพระสงฆ์ และตามมาด้วยการปรับเปลี่ยนโยกย้าย สลับหน้าที่กันทั้งในระดับสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย เขตปกครองสังฆมณฑล และคณะนักบวชต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงยังคงเป็นเรื่องที่เราต้องปรับตัวปรับใจ ไม่เฉพาะคนที่ได้รับการมอบหมายหน้าที่เท่านั้น ผู้ร่วมปฏิบัติการก็เช่นกัน การเปลี่ยนแปลงมักอยู่กับเราเสมอ โดยไม่รู้ตัวจริง ๆ แล้วชีวิตเราก็ค่อย ๆ เปลี่ยนทุกวัน ในส่วนของรายละเอียดการปรับเปลี่ยนหน้าที่ต่าง ๆ อุดมสารรายสัปดาห์คงทำหน้าที่ของเขาย่างเกาะติดสถานการณ์ ส่วนอุดมคานต์รายเดือนขอเป็นกำลังใจ และร่วมเดินไปบนเส้นทางติดตามการแสวงหาน้ำพระทัยของพระกันต่อไป

อีกงานใหญ่งานหนึ่งที่จะไม่พูดถึงคงไม่ได้ สมัชชาใหญ่ ของพระศาสนจักรคาทอลิกไทย 20-24 เมษายนนี้เช่นกัน การเดินทางมาของบรรดามิสชันนารี เมื่อ 400 กว่าปี การจัดสมัชชาที่พระนครศรีอยุธยา เมื่อ 350 กว่าปี การมีนักบวชท้องถิ่น การสร้างโรงเรียนคาทอลิกแห่งแรก โรงพยาบาล งานสังคม การนำวิวัฒนาการต่าง ๆ เข้ามา และในที่สุดการตั้งพระสังฆาณุกรมเมื่อ 50 ปีที่แล้ว การมีพระคาร์ดินัลชาวไทยถึง 2 องค์ การมีโรงเรียนคาทอลิก หรือสถานศึกษาคาทอลิกถึง 300 กว่าแห่ง และที่สำคัญบุคลากรและพี่น้องคริสตชน ณ พ.ศ.นี้เรื่องราวของการเป็นพยานแห่งศิษย์พระคริสต์จะถูกหรือฟื้น พุดคุย แลกเปลี่ยนทัศนคติและกำหนดเป็นเส้นทางก้าวเดินอย่างมีแบบแผนในรูปของสมัชชา สื่อคาทอลิกแห่งประเทศไทยทุกสื่อ คงเกาะติดทุกสถานการณ์บนทีกและนำมารายงานกันอย่างรอบด้าน ที่สุดคงต้องขอคำภาวนาจากพี่น้องและท่านผู้อ่านในโอกาสสำคัญยิ่งนี้เช่นกัน

ฉบับหน้าพาท่านไปพบกับเรื่องราวของดินแดนสังฆมณฑลอุดรธานี แซบอีหลีแน่นอน

บรรณาธิการบริหาร

ปฏิทิน

เดือนเมษายน

2 วันที่ 2 เมษายน วันพฤษหัตถ์ศักดิ์สิทธิ์	3 วันที่ 3 เมษายน วันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์	4 วันที่ 4 เมษายน วันเสาร์ศักดิ์สิทธิ์	5 วันที่ 5 เมษายน สมโภชปีศา
6 วันที่ 6 เมษายน วันจักรี	คณะพระมหาไถ่แขวง ประเทศไทย ฉลอง 50 ปี และ 25 ปี สมาชิกคณะ ที่วัดพระมหาไถ่ ช่วยร่วมฤดี เวลา 17.00 น.	4-7 วันที่ 4-7 เมษายน	สื่อมวลชนคาทอลิก ประเทศไทย ถ่ายทำรายการ โทรทัศน์ Power of Love (พลังรัก) 40 เรื่องราว 10 สัปดาห์ชมทล ในปีศักดิ์สิทธิ์ ที่สัปดาห์ชมทลนครราชสีมา
9-11 วันที่ 9-11 เมษายน	ชมรมนักธุรกิจ คาทอลิก จัดชุมนุม นักธุรกิจเอเชีย หัวข้อ “กระแสเรียก ธุรกิจสู่การประกาศ ข่าวดีแบบใหม่” ที่โรงแรมอโนมา	11 วันที่ 11 เมษายน	สักการสถานบุญราศี นิโคลาส จัดพิธีมิสซา เกิดเกียรติบุญราศี นิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง เวลา 19.00 น. คุณพ่อวีระศักดิ์ สุภาเพิ่ม คณะวันเซนต์เซเรียน เป็นประธาน
12 วันที่ 12 เมษายน ฉลองพระเมตตา	13 วันที่ 13 เมษายน วันสงกรานต์ วันผู้สูงอายุแห่งชาติ	14 วันที่ 14 เมษายน วันสงกรานต์ วันครอบครัวไทย	15 วันที่ 15 เมษายน วันสงกรานต์
20-24 วันที่ 20-24 เมษายน สภาพระสังฆราชคาทอลิก แห่งประเทศไทย จัดประชุม สมัชชาใหญ่ ที่บ้านผู้หว่าน	23 วันที่ 23 เมษายน ฉลองศาสนนาม นักบุญยอร์ช พระคุณเจ้า ยอด พิมพิสาร	25-28 วันที่ 25-28 เมษายน สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ถ่ายทำรายการโทรทัศน์ Power of Love (พลังรัก) 40 เรื่องราว 10 สัปดาห์ชมทล ในปีศักดิ์สิทธิ์ ที่สัปดาห์ชมทลอุบลราชธานี	29-3 วันที่ 29 เมษายน – 3 พฤษภาคม สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ถ่ายทำ รายการโทรทัศน์ Power of Love (พลังรัก) 40 เรื่องราว 10 สัปดาห์ชมทล ในปีศักดิ์สิทธิ์ ที่อัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง

อุดมการณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานเลื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ภราดาหลุยส์ ซาเนล
อ.ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ
สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมการณ์ นิตยสารรายเดือน

คำบำรุงปีละ 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาซอยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก
ธนาคารในนามซิสเตอร์ศักดิ์ศรี งามวงศ์
สั่งจ่าย ป.ณ. ยานนาวา 10120

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาคสุวรรณ) ถนนนรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401
CATHOLIC PRESS OF THAILAND UCIP/SEACPA (THAILAND)
122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

wean

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

Content

สกุ๊ป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
18 สกุ๊ป 40 เรื่องราว 10 สังฆมณฑล
ตอนที่ 2 สังฆมณฑลนครสวรรค์
ดินแดนแห่งความหลากหลายสู่หัวใจหนึ่งเดียว

ชีวิตคริสตชน

- 42 ระหว่างเดือน
44 วันละก้าวกับพระเยซู
46 ข้างธรรมาสน์
48 คุยกับนาฬิกา
50 บ้านที่กรรมทูต
53 บทความเตือนใจตนเอง
ระฆังและผักกาดขาว
56 สื่อศึกษา
58 บัญญัติศัพท์
61 ท่วงทำนองแห่งรัก
62 กว่าจะเป็นนักบุญ
64 มุมเล็กๆ ของนักเดินทาง
66 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
70 คริสต์ คิด กับนักจิตฯ
72 ดูหนัง
75 ไต่ตามโค้งตะวัน
78 เยวชนของเรา

เด็กและเยาวชน

- 82 สโมสรรอุมคานต์
85 ชวนน้องคุย
86 เก็บมาเล่า
88 ไขกลองคำถาม
90 ผ่อนคลายสไตร์ที่อ้อย
92 มุมเด็กศิลป์
96 ชีวิต มั่นลึๆ ของพี่แบ่ง

กวี-ศิลปิน

- 81 พงศ์ ประมวล
98 จดหมายจากผู้อ่าน
100 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสต์เจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสนออันพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสต์เจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

พระวาจาเป็นดังประทีปส่องทาง

คุณพ่อวัยพรต พุฒสา, OMI

Holy Bible

วันอาทิตย์ที่ 26 เมษายน 2015

สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลปัสกา (ยน 10:11-18)

“เราเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี ผู้เลี้ยงแกะยอมสละชีวิตเพื่อแกะของตน”

องค์พระเยซูคริสต์เจ้า ชี้ให้เห็นถึงคุณลักษณะของผู้เลี้ยงแกะ หรือการเป็นนายชุมพบาลที่ดี ในหนังสือพันธสัญญาเก่าได้อย่างถึงพระเจ้าเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดีเหมือนกัน คำว่า “นายชุมพบาลที่ดี” เป็นการเปรียบเทียบให้ภาพลักษณ์ของพระเจ้าที่เผยแสดงในองค์พระเยซูคริสต์เจ้ามีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้มนุษยชาติทุกคนได้เห็นความรักของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์นั้น มีค่ามากเพียงไร “เราเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี ผู้เลี้ยงแกะยอมสละชีวิตเพื่อแกะของตน”

องค์พระเยซูคริสต์เจ้า ไม่ได้เป็นแค่นายชุมพบาลที่ดีเท่านั้น แต่องค์พระเยซูคริสต์เจ้ายังเป็นเครื่องหมายของประตูดอกแกะ ที่นำพระพรพรทานต่างๆ ความรัก คุณงามความดี หลักศีลธรรม คำสอนต่างๆ และการให้ชีวิตนิรันดร์แก่มนุษย์ เพราะมนุษย์เราที่เปรียบเสมือนลูกแกะ ต้องผ่านชีวิตขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าที่เป็นคนกลางเพื่อนำเราไปสู่พระบิดาเจ้า

เป็นคำยืนยันขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าที่บอกกับเราทุกคนว่า พระองค์ทรงยอมสละชีวิตเพื่อแกะของพระองค์เอง การเสียสละของพระองค์คือ การสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อไถ่เราให้รอดพ้นจากบาปนั้น เป็นความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่มีต่อเราทุกคน การมอบชีวิตของพระองค์จึงเป็นเครื่องหมายของการเป็น

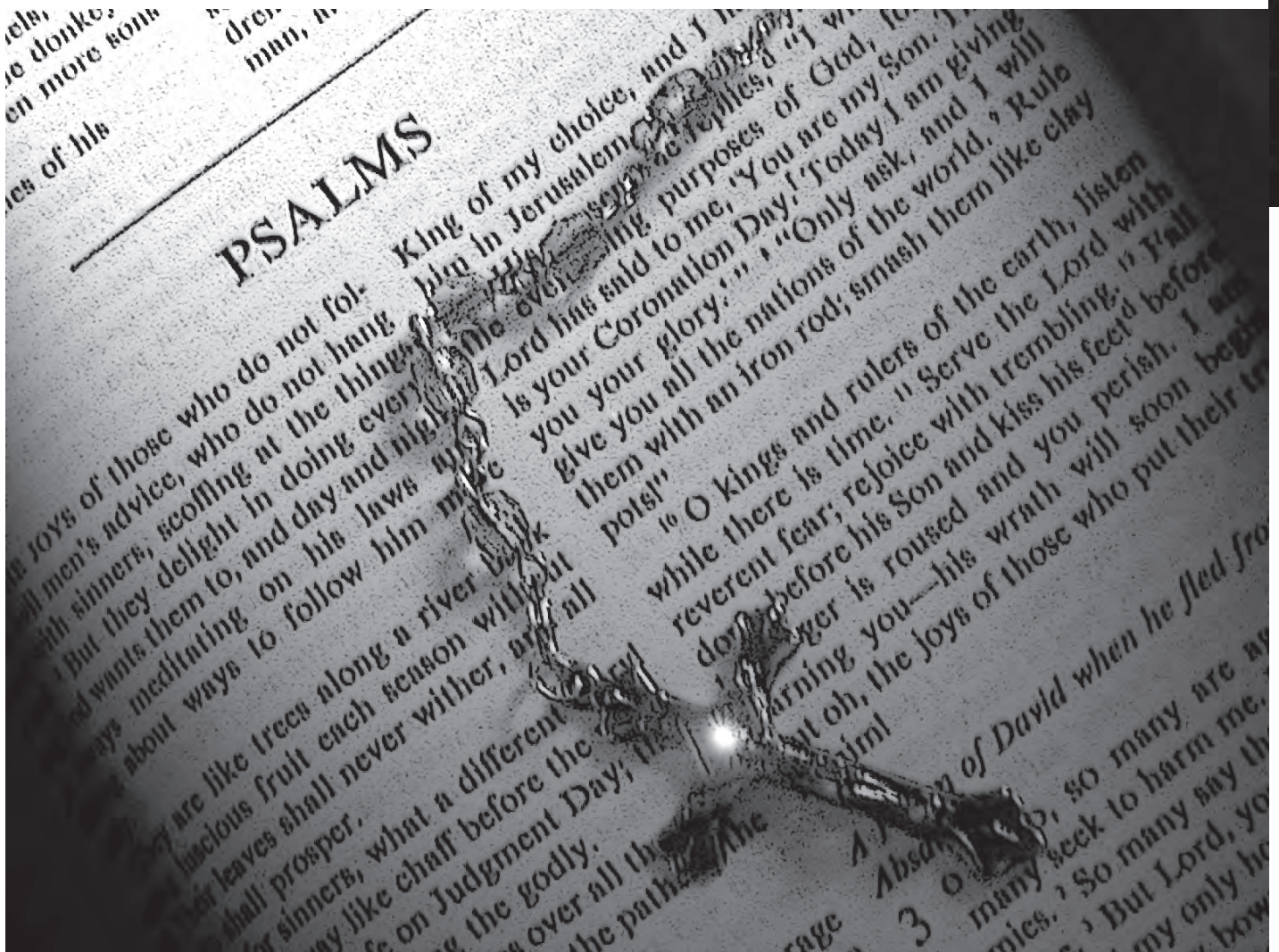

เลี้ยงแกะที่ดี ที่เป็นแบบอย่างสำหรับเรา และ พระองค์เองไม่เหมือนกับคนเลี้ยงแกะอื่นๆ ที่ เขาทำตามหน้าที่ที่ต้องทำ เมื่อมีภัยอันตรายต่างๆ มาถึง เขาเหล่านั้นได้ละทิ้งลูกแกะ และหนีเอาตัว รอดนั้น ไม่ใช่ทำที่ของผู้เลี้ยงแกะที่ดี

คำสัญญาของพระองค์ได้ให้กับเราคือ พระองค์ทรงแสวงหาลูกแกะที่ไม่ได้อยู่ในคอก หรือลูกแกะที่พลัดหลง เพื่อนำมารวมเป็นฝูง เดียวกัน จึงเป็นทำที่ของผู้เลี้ยงแกะที่ดี เพราะ พระองค์ทรงให้ความสำคัญ และสนใจ เอาใจ

ใส่ต่อทุกคน มีความเมตตา และให้อภัยในสิ่ง ที่เราทำลงไป ที่ไม่ถูกตามครรลองของศีลธรรม หรือขัดต่อความรักที่พระเจ้าทรงมอบให้กับเรา แม้ในหลายครั้ง มนุษย์เรามีความบกพร่อง และ มีความโน้มเอียงในการทำบาป และแพ้ออกการ ผจญต่อสิ่งเร้าทั้งหลาย ตามธรรมชาติของความ เป็นมนุษย์เรา

ดังนั้น ทำที่ที่เราควรตอบสนองต่อเสียง เรียกของผู้เลี้ยงแกะที่ดี คือ การเชื่อฟังด้วย หัวใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรัก และเดินตาม

เสียงเรียกของมโนธรรมของความถูกต้องในการแยกแยะถึงความดี และความชั่ว ในชีวิตของเรามองถึงคุณค่าของพระวรสารนำมาปฏิบัติให้เกิดผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของเราในแต่ละวัน

วันอาทิตย์ที่ 3 พฤษภาคม 2015

สัปดาห์ที่ 5 เทศกาลปัสกา (ยน 15:1-8)

“ท่านทั้งหลายจงดำรงอยู่ในเราเถิด ดังที่เราดำรงอยู่ในท่าน”

ชีวิตของการเป็นคริสตชนของเรานั้นทุกอย่างเริ่มต้นในพระเจ้า แล้วก็จบลงในพระเจ้าเช่นกัน จึงไม่แปลกกับคำกล่าวขององค์

พระเยซูคริสตเจ้าที่บอกกับเราว่า “ท่านทั้งหลายจงดำรงอยู่ในเราเถิด ดังที่เราดำรงอยู่ในท่าน” เพราะพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์มาด้วยความรัก เพราะพระองค์ทรงเป็นองค์แห่งความรัก และเป็นพระองค์เองที่ต้องการสานต่อสัมพันธ์แห่งความรักที่มีต่อมนุษย์เราเสมอมา โดยผ่านชีวิตขององค์พระบุตรคือ องค์พระเยซูคริสตเจ้านั่นเอง

ดังนั้น การสร้างมนุษย์มาของพระเจ้าไม่ใช่ความบังเอิญที่หลายๆ คนเข้าใจ แต่เป็นความตั้งใจจริงของพระเจ้า ที่เชื่อเชิญมนุษย์มาสู่ความรักของพระองค์ “เราได้อุ้มท่านมาตั้งแต่ในครรภ์ ได้ปกป้องมาแต่กำเนิด.....เราจะคำจุน

ท่านไว้อย่างเคยทำ เราจะอุ้มท่านไว้อย่างเคยทำ
เราจะอุ้มและช่วยให้รอดพ้น” (อสย 46:3-4)

“ท่านทั้งหลายจงดำรงอยู่ในเราเถิด
ดังที่เราดำรงอยู่ในท่าน” นักบุญยอห์น ผู้นิพนธ์
พระวรสาร ชี้ให้เห็นถึงการให้กำลังใจแก่บรรดาศิษย์
และผู้ติดตามองค์พระเยซูคริสตเจ้า ในช่วงเวลา
ของการเบียดเบียนต่อกลุ่มคริสตชน เพราะ
มีคนบางกลุ่มที่ต่อต้านองค์พระคริสต์ และคำสอน
ของพระองค์ นักบุญยอห์นจึงช่วยเตือนให้
บรรดาศิษย์มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน ให้มี

ความเชื่อในพระเจ้าอย่างมั่นคง เป็นที่น่าสังเกต
ว่า นักบุญยอห์น ได้อ้างถึงเราทุกคนเป็นกึ่งก้าน
ของต้นองุ่นที่จะต้องติดกับลำต้น มากกว่าที่จะ
พูดถึงการไม่เกิดผลของต้นองุ่น หรือการไม่เกิด
ผลใดๆของต้นองุ่นเลย

นั่นหมายความว่า ชีวิตคริสตชนของ
เรา ควรได้รับการเอาใจใส่โดยอาศัยพระวาจาของ
พระเจ้า เมื่อองค์พระเยซูคริสตเจ้า เป็นผู้หว่าน
และปลูกพระวาจา บรรดาอัครสาวก เป็นผู้พรุนดิน
ให้น้ำ เพื่อทำให้ต้นองุ่นนั้นเติบโต ชีวิตคริสตชน

จึงเป็นการสำนึกถึงการสร้างมิตรภาพกับพระเจ้า โดยการนำพระวาจาพระเจ้า และพระธรรมคำสอน ขององค์พระเยซูคริสต์เจ้านำมาปฏิบัติ หล่อเลี้ยง ชีวิตของตนเองทั้งฝ่ายจิตใจ และฝ่ายกาย เพื่อทำให้ชีวิตฝ่ายความเชื่อของเราในพระเจ้า มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น และเกิดผลในชีวิต ของเรา สามารถยืนหยัดต่อสู้กับอำนาจของกิเลส ฝ่ายโลกได้

วันอาทิตย์ที่ 10 พฤษภาคม 2015

สัปดาห์ที่ 6 เทศกาลปัสกา (ยน 15:9-17)

“ท่านทั้งหลายรักกัน เหมือนดังที่เรารักท่าน”

ชีวิตเป็นความรัก เพราะองค์พระเจ้า คือ องค์ความรัก และชีวิตของเราในโลกใบนี้ คือ การเรียนรู้ที่จะรักคนอื่นอย่างไร ความรัก เป็นพื้นฐานของธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า ที่ประทานให้กับเราทุกคน “เพราะธรรมเนียมปฏิบัติ ทั้งหมดสรุปได้เป็นข้อเดียวว่า จงรักเพื่อนมนุษย์ เหมือนรักตนเอง” (กท 5:14)

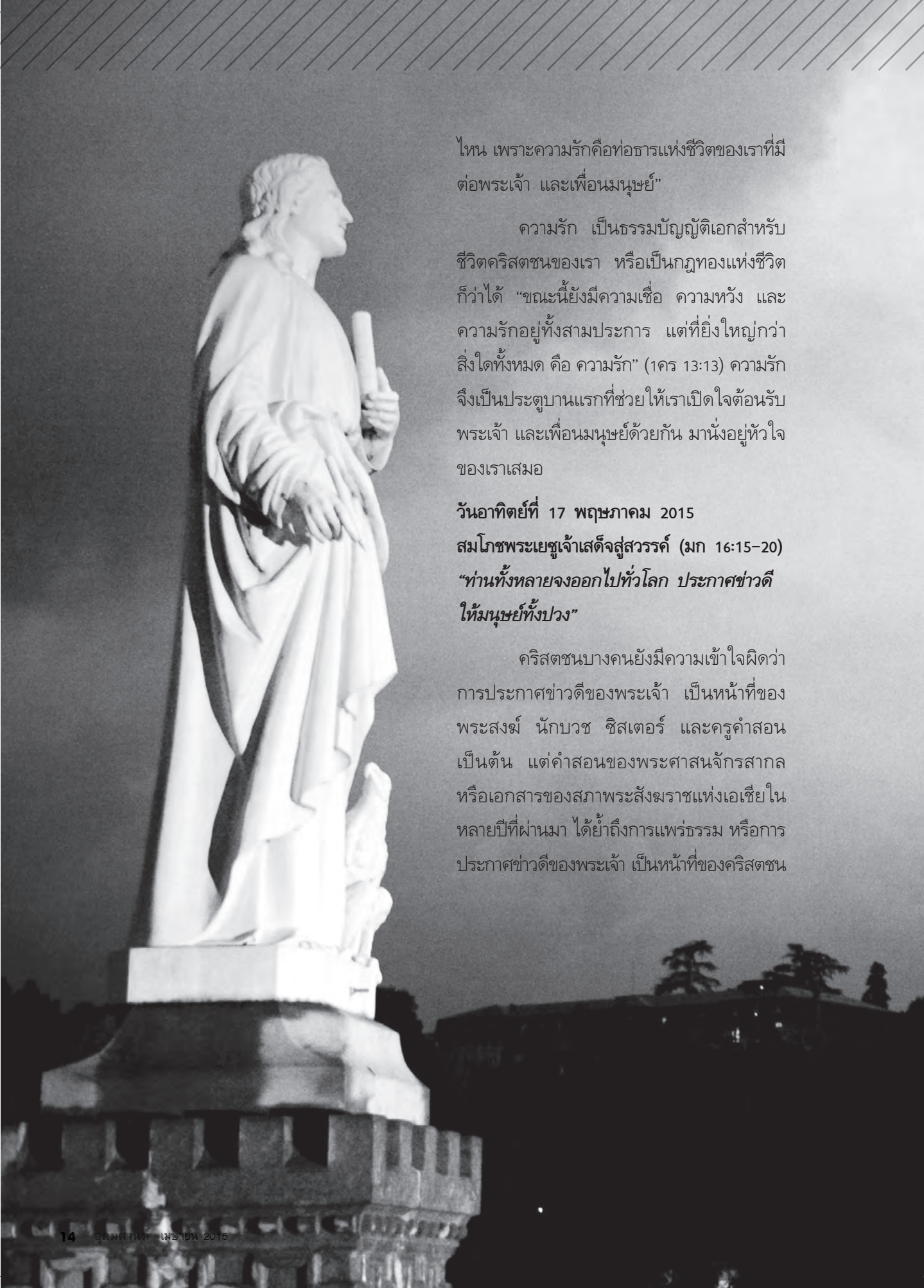
องค์พระเจ้าไม่ได้สอนให้เรารัก เฉพาะ บุคคลที่อยู่ในครอบครัวของเราเท่านั้น แต่เรา เป็นคริสตชน เป็นศิษย์ของพระองค์ จำเป็นต้อง รักเพื่อนบ้านของเราด้วย แม้กระทั่งผู้ที่เป็ศัตรู ของเรา คือ การให้อภัยต่อเขา และการให้อภัย เกิดจากใจที่มีความรักของพระเจ้า เป็นตัวขับเคลื่อน “ถ้าท่านมีความรักต่อกัน ทุกคนจะรู้ว่า ท่านเป็นศิษย์ของเรา” (ยน 13:35)

ทำไมพระเจ้าจึงสอนให้เรารักคนอื่น เพราะความรักไม่สามารถที่จะเก็บไว้คนเดียว หรือให้ความรักนั้น นิ่งอยู่เฉยๆ เมื่อคนเรา

มีความรัก เราก็พร้อมที่จะแบ่งปัน และมอบ ความรักให้แกกัน เหมือนดังองค์พระเจ้า ที่ได้เป็น แบบอย่างให้กับเรา ยอมที่จะรักมนุษย์เรา แม้มนุษย์ได้ปฏิเสธความรักของพระองค์ คือ การทำบาป และหันหลังให้กับพระเจ้า

ชีวิตของมนุษย์เรา ถ้าปราศจากความรัก ก็ไม่มีค่าใดๆ ทั้งสิ้น ดังที่นักบุญเปาโลได้เตือน เราทุกคน “แม้ข้าพเจ้าพูดภาษาของมนุษย์และ ทูตสวรรค์ได้ ถ้าไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็เป็นแต่ เพียงฉาบหรือฉิ่งที่ส่งเสียงอึกทึก”(1คร 13:1) จึง มีความจำเป็นอย่างยิ่งยวด เมื่อเราทำกิจการต่างๆ ลงไป จะต้องเติมเปี่ยมไปด้วยความรักที่เรามี คุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตา ที่ได้ทำงานด้านกิจ เมตตา ต่อคนยากจน คนไร้บ้าน และคนชายขอบ ของสังคม ได้พูดเสมอว่า “ไม่สำคัญหรอกว่า เราได้ทำอะไรลงไปมากน้อยเพียงไร แต่การก ะทำของเรานั้น ได้ใส่ความรักลงไปมากน้อยแค่ไหน

ไฉน เพราะความรักคือท่อธารแห่งชีวิตของเรามี
ต่อพระเจ้า และเพื่อนมนุษย์”

ความรัก เป็นธรรมบัญญัติเอกสำหรับ
ชีวิตคริสตชนของเรา หรือเป็นกฎทองแห่งชีวิต
ก็ได้ “ขณะนี้ยังมีความเชื่อ ความหวัง และ
ความรักอยู่ทั้งสามประการ แต่ที่ยิ่งใหญ่กว่า
สิ่งใดทั้งหมด คือ ความรัก” (1คร 13:13) ความรัก
จึงเป็นประตูบานแรกที่ช่วยให้เราเปิดใจต้อนรับ
พระเจ้า และเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน มานั่งอยู่หัวใจ
ของเราเสมอ

วันอาทิตย์ที่ 17 พฤษภาคม 2015

สมโภชพระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์ (มก 16:15-20)

**“ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดี
ให้มนุษย์ทั้งปวง”**

คริสตชนบางคนยังมีความเข้าใจผิดว่า
การประกาศข่าวดีของพระเจ้า เป็นหน้าที่ของ
พระสงฆ์ นักบวช ซิสเตอร์ และครูคำสอน
เป็นต้น แต่คำสอนของพระศาสนจักรสากล
หรือเอกสารของสภาพระสังฆราชแห่งเอเชียใน
หลายปีที่ผ่านมา ได้ย้ำถึงการแพร่ธรรม หรือการ
ประกาศข่าวดีของพระเจ้า เป็นหน้าที่ของคริสตชน

ทุกคน ควรเอาใจใส่ และควรกระทำเป็นอย่าง
ยิ่งในชีวิตของการเป็นคริสตชน ซึ่งได้ชื่อว่า เป็น
ศิษย์ขององค์พระเยซูคริสตเจ้า

การประกาศข่าวดีของพระเจ้านั้น ไม่ใช่
การทำในสิ่งที่ใหญ่โตที่เกินกำลังของเรา แต่การ
ประกาศข่าวดี คือ การอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น หรือ
ผู้ที่มีความเชื่อต่างจากเรา อยู่ด้วยกันอย่างมีสันติ
ตอบสนองในความต้องการที่เป็นปัจจัยพื้นฐาน
ของชีวิต เช่น การแบ่งปันที่อยู่อาศัย อาหาร
เครื่องนุ่งห่ม รวมไปถึงการเคารพรักให้เกิดยรรย
ซึ่งกันและกัน มองเห็นคุณค่าของชนบทรรมนิยม
ประเพณีอันดีงาม ที่เขาปฏิบัติกันมา ไม่ยกตน
ข่มท่าน เพราะเขาต่างจากเรา ในด้านความเชื่อ
และการปฏิบัติศาสนกิจ เป็นต้น

สำหรับคริสตชนแล้ว ตัวเราเองเป็น
ข่าวดีของพระเจ้า เราไม่ได้ประกาศตัวของเรา
เอง แต่เราประกาศถึงการเป็นพยานของความ
รักของพระเจ้า ในชีวิตของเรา เพราะเป็นพระเจ้า
ที่ดำเนินชีวิตในตัวของเรา ตัวเราเองเป็นถึง
พระวิหารของพระเจ้า การกระทำของเราไม่ว่า

การพูดจา มารยาท อากัปรยาต่างๆ การทำกิจ
เมตตาต่างๆ ต่อเพื่อนพี่น้อง การช่วยเหลือซึ่งกัน
และกัน จึงเป็นข่าวดีของพระเจ้า ที่ได้ประกาศ
ออกไปด้วยชีวิตของการเป็นคริสตชนของเรา

ความเมตตา ความเอื้ออาทร การ
เห็นอกเห็นใจกันในความทุกข์ยาก ความสุข
ที่คริสตชนมี และร่วมแบ่งปันกับเพื่อนพี่น้อง
คือ การร่วมในการแบ่งปันในพระพรของพระเจ้า
มองเห็นคุณค่าของความเป็นมนุษย์ มีศักดิ์ศรี
เสรีภาพที่เท่าเทียมกัน เพราะมนุษย์ทุกคนคือ
บุตรของพระเจ้า

วันอาทิตย์ที่ 24 พฤษภาคม 2015

สมโภชพระจิตเจ้า (ยน 20:19-23)

“สันติสุขจงสถิตกับท่านทั้งหลายเถิด”

“สันติสุขจงสถิตกับท่านทั้งหลาย” เป็น
คำทักทายขององค์พระเยซูคริสตเจ้าต่อบรรดา
ศิษย์ของพระองค์ สันติสุขที่ก่อให้เกิดความหวัง
และพลังแห่งการทำพันธกิจ ขององค์พระเจ้าเมื่อ
บรรดาศิษย์ได้พบกับองค์พระเยซูคริสตเจ้า

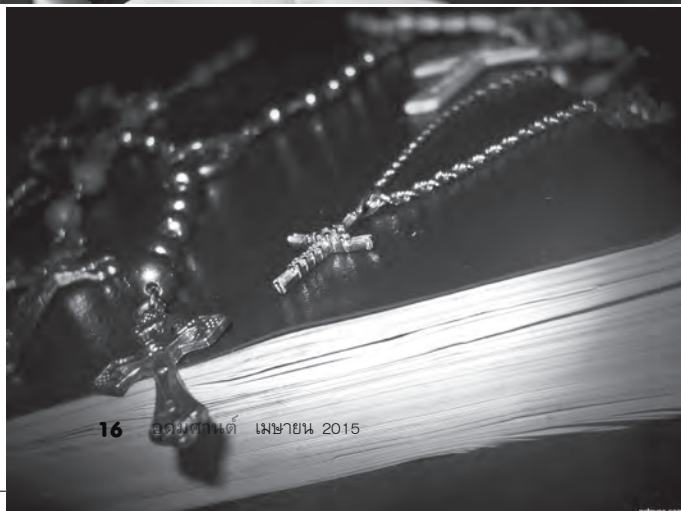

วันสมโภชพระจิตเจ้า เป็นการย้ำเตือนชีวิตของคริสตชนเรา ได้มองเห็นรหัสธรรมของการสานต่อพันธกิจขององค์พระเยซูคริสตเจ้า ในการประกาศข่าวดีของพระองค์ และองค์พระผู้จะเสด็จมา ตามที่องค์พระเยซูคริสตเจ้าได้ทรงสัญญาไว้ คือ องค์พระจิตเจ้า

องค์พระจิตเจ้าไม่เพียงแต่ทำให้บรรดาอัครสาวกมีความกระตือรือร้น และกล้าหาญในการประกาศข่าวดีเท่านั้น แต่ทำให้บรรดาอัครสาวกมีความเชื่อมั่นมากยิ่งขึ้น เขาพร้อมที่จะน้อมรับการประกาศข่าวดีของพระเจ้าด้วยชีวิตของตนเอง

ดังที่เราเข้าใจว่า ชีวิตของคริสตชนของเรา ได้รับองค์พระจิตเจ้า และผลของพระเจ้าในชีวิต ในวันที่เรารับศีลล้างบาป และในวันที่เรารับศีลกำลัง ไม่เพียงทำให้เราได้รับพระพรต่างๆ ในการใช้ชีวิตประจำวันเท่านั้น เพื่อให้ชีวิตคริสตชนของเรา มีความซื่อสัตย์ต่อเสียมโนธรรม สามารถแยกแยะความดี ความถูกต้อง และความชั่วได้ภายในจิตใจของเรา ผลของพระจิตเจ้าทำให้เรา เข้าใจถึงเครื่องหมายของกาลเวลาต่างๆ ได้

จึงเป็นความโชคดีของเราคริสตชน ที่ไม่ได้ต่อสู้กับความบาป และปีศาจที่แฝงตัวมาในรูปแบบต่างๆ ตามลำพัง เช่น การพนันต่างๆ กามารมณ์ หรือความโลภในชีวิต การมีกิเลส แต่มีองค์พระจิตเจ้าที่ทำงานในพระศาสนจักร และในตัวของเรา ไม่ให้แพ้ต่อการผจญต่างๆ **✠**

ปวดคอ ปวดหลังเรื้อรัง

ศัตรูรายนำพาอัมพาตมาเยือน

หมอนรองกระดูกสันหลังเสื่อม หนึ่งในสาเหตุที่ส่งผลให้เกิดอาการปวดหลัง ปวดคอเรื้อรัง
ผู้ป่วยจะมีอาการปวดเรื้อรังจนไม่สามารถนั่งได้นานๆ
และเมื่อปล่อยให้อาการปวดนานเข้าก็อาจทำให้เกิดปัญหาการเคลื่อนไหวกตัญถึบเส้นประสาทได้

ส่งผลให้เกิดอาการปวดหลังร้าวลงสะโพก ขา หรือเท้า
ปวดต้นคอร้าวมาบริเวณแขนหรือขา เดินได้ไม่ไกลหรือในกรณีที่มีการกดทับ
ของเส้นประสาทหลายๆ ก็จะมีขา เท้าชา อ่อนแรงร่วมด้วย คนส่วนใหญ่
เมื่อปวดมากขึ้นจะขอรักษาที่ปลายเหตุหรือผิดวิธี เช่น สะบัดต้นคอแรงๆ
การนวดกดจุดอย่างรุนแรง เพื่อคลายการปวดหลังที่ยังส่งผลให้เกิดการ
กดทับเส้นประสาทเพิ่มขึ้น คนใช้กัว่าจะมาพบแพทย์ ก็มีอาการมากแล้ว
อาทิ มือชา แขนขา ก้มถูกเชือกทรงเท้าไม่ได้ เดินเซ เพราะขาไม่มีแรง
อาการดังกล่าวถือว่าเป็นอาการกดทับที่เส้นประสาทอย่างรุนแรง มีโอกาส
สูงที่จะเดินไม่ได้

ทางที่ดีเมื่อมีอาการปวดควรรีบเข้ารับการตรวจวินิจฉัย
โดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เพื่อรักษาให้ตรงจุด

ปัจจุบันมีการรักษาที่หลากหลายมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับ
อาการป่วย ในรายที่จำเป็นต้องได้รับการรักษาโดยการผ่าตัด
การผ่าตัดแบบแผลเล็กเจ็บน้อย เพื่อรักษาอาการปวดหลัง
ก็เป็นการรักษาที่มีประสิทธิภาพปลอดภัย ทำให้ผลการรักษา
ที่ดีขึ้น ช่วยลดการบอบช้ำจากการผ่าตัด ผู้ป่วยเสียเลือด
น้อยลงเจ็บปวดน้อยกว่า กลับไปใช้ชีวิตได้ปกติเร็วขึ้น

สิ่งสำคัญควรรีบพบแพทย์ตั้งแต่เริ่มมีอาการปวดหลัง ไม่ควรปล่อยเรื้อรัง ก็จะช่วยลดความซับซ้อน
ของโรคได้ และหายกลับสู่สภาวะปกติได้เร็วขึ้น

ข้อมูลโดย : นพ.ธำนิษฐ สันธะวณิช แพทย์ศูนย์กระดูก ไขข้อและกล้ามเนื้อ

สกุ๊ป 40 เรื่องราว 10 สังคมชนบท สังคมชนบทนครสวรรค์ ดินแดนแห่งความหลากหลายสู่หัวใจหนึ่งเดียว

โรงเรียนใหญ่ในสังคมเมือง ศูนย์ช่วยเหลือเด็กดูแลโดยซิสเตอร์คณะนักบวชหญิงชาวต่างชาติ การทำงานอภิบาลโดยการเข้าไปทำงานเหมือนพยาบาลปกติ ทำหน้าที่ทุกอย่างที่พยาบาลคนหนึ่งทำ หรือเรื่องราวของผู้มีส่วนสำคัญในการให้กำเนิดวัดคาทอลิก ศูนย์ให้โอกาสเด็กตามดอยตามเขา เพื่อได้เรียน และทำกิจกรรมร่วมกัน ฝรั่งเศสชาติอาสาสมัครจากประเทศฝรั่งเศส ผู้มาพร้อมกับพื้นที่แพร่ธรรมของคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส วันนักบวชโดยแยกการจัดออกเป็นเขตอาสนวิหารที่มีประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ บริเวณวัดที่มีบ้านอบรมสวยงาม อารามซีล็บ ฯลฯ ที่เขียนมาทั้งหมดคือเรื่องราวที่เราไปพบเจอยังพื้นที่เขตงานแพร่ธรรมของสังฆมณฑลนครสวรรค์ ผมสงสัยว่าเขาจะจัดการกับความหลากหลายเหล่านี้ได้อย่างไร เราค่อยๆ ไปดูกันเหมือนการเข้าคลีฟ้าจิกซอร์ที่ต่อกันทีละภาพทีละภาพ ผมว่าเราอาจจะสามารถพบอะไรบางอย่างที่สวยงามรออยู่

สวัสดิ์กรับ

คุณพ่อประจวบโชค ตรีโสภา

ช่วยเล่าชีวิตกว่า 30 ปีที่นี้หน่อยครับ

ผมบวชแล้วก็มาอยู่ที่สังฆมณฑลนครสวรรค์ ค.ศ. 1981 ตอนนี้เป็นหัวหน้าเขต 3 เป็นเจ้าอาวาสวัด 2 แห่ง คือวัดคาทอลิกตากวัดนักบุญเทเรซา แม่สอด และเป็นที่ปรึกษาพระสังฆราชในด้านการบริหาร

ภาพรวมๆ ของเขต 3 สังคมชนบทนครสวรรค์เป็นอย่างไรบ้างครับ?

เขต 3 นครสวรรค์ เป็นเขตที่มีจังหวัดตากเพียงจังหวัดเดียว ไม่มีจังหวัดอื่นเลย และก็มีการโยกย้าย เนื่องจากมีชนเผ่าเยอะ

มีผู้ลี้ภัยเมียนมาร์ และมีโรงเรียน เพราะฉะนั้น
มีคณะนักบวช เช่น เซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร
คามิลเลียน โดมินิกัน ธิดาเมตตาธรรม มีคณะ
นักบวชชายคณะซาเวเรียน อยู่ที่กิโลเมตร 48
พบพระ และมีคณะมิสซังต่างประเทศแห่ง
กรุงปารีส (MEP) รวมทั้งคณะซิสเตอร์ที่มา
จากการเชื้อเชิญของคณะมิสซังต่างประเทศ
แห่งกรุงปารีสด้วย รวมแล้วมีพระสงฆ์ มีนักบวช
เกือบ 40 ท่าน ที่ทำงานอยู่ในเขตนี้ คือเมื่อ
เทียบกับจำนวนพระสงฆ์ในสังฆมณฑลก็เกือบ
จะพอๆ กัน

งานในเขตของเรามีความหลากหลายมาก
แต่เราจะเน้นเรื่องการศึกษามาก ในรูปแบบของ
หอพัก เปิดโรงเรียนเอง และอีกส่วนหนึ่งก็ไป
เรียนโรงเรียนรัฐบาล

งานสงเคราะห์คนป่วยของคณะคามิลเลียน
งานดูแลเด็กที่ด้อยโอกาส เด็กกำพร้าชาวเมียนมาร์
คณะโดมินิกัน และคณะธิดาเมตตาธรรมที่
ดูแลด้วย รวมทั้งช่วยดูแลผู้อพยพตามแนว
ชายแดน และผู้ลี้ภัย

ส่วนเรื่องโรงเรียน เรามีโรงเรียนที่ตาก
คือ โรงเรียนมัธยมนัย และโรงเรียนภัทรวินยา
ที่แม่สอด มีนักเรียนประมาณ 3,000 คน

ในเขต 3 มีคาทอลิกประมาณเท่าไรครับ?

สำหรับเขต 3 ของสังฆมณฑลนครสวรรค์
เป็นเขตที่มีคาทอลิกมากที่สุด ประมาณ 6,000
คน จากจำนวนคาทอลิกทั้งหมดของสังฆมณฑล
16,463 คน ถือว่าเป็น 50 เปอร์เซ็นต์อยู่ในเขต 3
ซึ่งมีจังหวัดเดียวคือจังหวัดตาก ประกอบด้วย
5 อำเภอ คือ แม่สอด แม่ระมาด พบพระ

ทำสองยาง อึ้งผาง แล้วในเขต 3 นี้คนที่นับถือ
คาทอลิก 95 เปอร์เซนต์เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ ส่วน
อีก 5 เปอร์เซนต์เป็นคนไทยและมีเมียนมาร์บ้าง

วัดในสังฆมณฑลมี 40-50 วัด คุณพ่อ
องค์หนึ่งดูแล 10-15 วัด ก็เป็นวัดเล็ก บางวัด
มีสัตบุรุษประมาณ 15-20 คน มันเป็นเรื่องของ
ระยะทางมากกว่า

**ในฐานะที่คุณพ่อก็เป็นที่พักพิง เป็น
หัวหน้าเขต และมาอยู่ช่วยงานสังฆมณฑล
นครสวรรค์กว่า 30 กว่าปีนี้ คุณพ่อคิดว่า
งานอภิบาลควรจะไปในทิศทางใด?**

ถ้าเราดูความต้องการของคน ในปัจจุบันนี้
เขาต้องการทางด้านฝ่ายวิญญาณ ฝ่ายงานศาสนา
ส่วนการศึกษานั้นรัฐบาลดูแลเรียบร้อย โรงเรียน
เล็กๆ น้อยๆ มีเยอะไปหมด เราไม่ต้องไปลงทุน
มากนักก็ได้

แต่สิ่งที่เราต้องการผลิตบุคลากร เพื่อดูแล
สิ่งที่บรรดามิสชันนารีได้หว่านไว้ ซึ่งเราขาดคน
ทั้งพระสงฆ์ นักบวช และฆราวาส ตรงนี้มาก
ซึ่งไม่ใช่ขาดคนอย่างเดียว แต่ยังขาดความรู้
ความสามารถด้วย และนอกจากความรู้ ความ
สามารถแล้ว หัวจิตหัวใจ จิตตารมณ์ด้วย ที่เรา
ต้องฟื้นฟูกันมากๆ

**ถ้าเราเป็นคนอื่นที่มองเข้ามาและอยากจะ
ร่วมมือกับสังฆมณฑลนครสวรรค์ เราควร
จะอย่างไร?**

ความเป็นตัวตนของสังฆมณฑล
นครสวรรค์นั้น คุณพ่อทุกคนที่เข้ามาเขาได้นำ
สิ่งที่ดีๆ มา ชาวบ้านอยู่บนพื้นฐานที่มั่นคง มีชีวิต
ที่มีความสุขทางด้านชีวิตฝ่ายจิตใจกับการทำงาน

ในชีวิตประจำวันแบบชาวคริสต์ สำหรับชาวบ้านก็มี
ชีวิตเรียบง่าย ไม่ได้หวังเรื่องเงินทอง ไม่ได้หวัง
เรื่องเศรษฐกิจว่าต้องดีเลิศ

สิ่งที่เราให้อาจจะใหม่ แต่ในเวลาเดียวกัน
มันก็จะทำลายตัวเขาเองด้วย เพราะสิ่งที่ใหม่
ก็เป็นสิ่งที่ไม่เคยมีในอดีตของเขา มันเป็นเรื่องใหม่
ที่มาจากเมือง จากความเจริญ หรือการพัฒนา
ถ้าเราคิดว่าเป็นการพัฒนา คนช่วยคน เราก็
ต้องยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดในหมู่บ้าน ใน
สังคม ความคิดใหม่ๆ วิถีชีวิตใหม่ๆ กินอยู่แบบ
ใหม่ ใช้ชีวิตแบบคนเมือง ถ้าคิดว่าเป็นการพัฒนา
พัฒนาของหมู่บ้านนั้น เราก็ต้องยอม แต่ถ้าคิด
ว่าของดีเก่าๆ วัฒนธรรมของเขาถูกทำลาย มัน
เป็นไปในเชิงลบหรือเปล่า

**การใช้ชีวิตในสังฆมณฑลนครสวรรค์ 30 กว่าปี
ของคุณพ่อ กับรัฐบาล 3-4 ยุคที่ผ่านมา
คุณพ่อมิได้ใช้ชีวิตอย่างไร?**

เราต้องยึดแนวทางพระคัมภีร์ ใช้พระ
คัมภีร์ให้มาก คือ BEC เป็นวิถีที่ดีที่ถูกทาง
เพราะว่า ตัวเบเรคที่ดีที่สุดในการที่จะไม่ให้
ชาวบ้าน หรือคน หรือพระสงฆ์ หรือนักบวช ไป
ไกลเกินไปโดยไม่มีทิศทาง เราต้องใช้พระวรสาร
เราเอาคำสอนของพระเยซูเจ้ามาเป็นตัวตั้ง
ซึ่งจะช่วยให้มากกับชีวิตส่วนตัว แต่สมมุติว่า
ใช้ชีวิตแบบชาวบ้านทั่วไปตามกระแสก็ไม่รอด
เป็นทุนนิยม เป็นวัตถุนิยม เป็นอัตนิยม ดูแล
ไม่รอด

**แล้วตัวคุณพ่อเองใช้หลักคัมภีร์จากพระคัมภีร์
ตอนไหน เป็นพิเศษไหมครับ?**

ก็ใช้ตลอดเวลา ทุกครั้งที่มีประชุมหรือ
อบรมเด็กๆ ตอนเช้าวันจันทร์ เราสอนพระคัมภีร์
ในคำพูดของเราด้วย และที่สำคัญตัวเราก็ไม่ได้
เป็นตัวขัดแย้งกับพระคัมภีร์ที่เราสอนด้วย

มัสโนทัย แปลว่าอะไรครับ?

พระอาทิตย์เที่ยงวัน หรือความสว่างเที่ยง
วัน หมายถึงพระเป็นเจ้า เป็นความแสงสว่าง
ชื่อมัสโนทัย เป็นชื่อที่มีลักษณะาริตั้งเอาไว้ และ
วันนี้ครบ 50 ปี

**เรากำลังจะขึ้นไปเยี่ยมเยือนการแพร่ธรรม
ในเขต 3 เป็นพิเศษกับกลุ่มชาติพันธุ์ สมบัติ
ถ้าคุณพ่อมีโอกาสได้เชิญชวนพี่น้องให้ได้ดู
การทำงานหรืออภิบาลในเขต คุณพ่ออยาก
จะพูดอะไรบ้าง?**

เชิญชวนไปดูสิ่งที่เป็นที่แล้วกัน มันเป็น
เขตที่ไม่ได้มีผลงานอะไรอะไรมากมาย ยังพูดไม่
ได้เต็มปาก แต่ก็ไปดูว่าเรากำลังพัฒนา คุณพ่อ
หลายองค์พยายามทำงานหนัก ซิสเตอร์พยายาม
ทำงานเยอะ และเราช่วยเหลือคนยากคนจนตาม
เป้าหมายของแต่ละคณะ

อันนี้ยังบอกไม่ได้ว่ามันสำเร็จเป็นตัวอย่าง
ได้แล้วหรือยัง ยังบอกไม่ได้เหมือนกัน แต่ก็
น่าชื่นชมหลายแห่ง มีอยู่หลายแห่งที่พ่อเคยอยู่
ไม่ได้เป็นการอวดตัวนะ เราเคยอยู่คือที่ กม.
48 ทางพบพระ ตรงนั้นน่าจะไปดู เป็นหมู่บ้าน
ชาวอาข่า ที่ดูเหมือนจะเป็นวัดที่เป็นรูปแบบที่ดี
มีพระสงฆ์ มีฆราวาส ก็มีความสุขที่อยู่ที่นี่
มีพระสงฆ์หลายองค์ก็อยากจะตายที่นี่ เขา
บอกอย่างนั้น แต่ก็ไม่ได้ตายที่นี่ ที่วัดนั้น
เป็นโมเดลที่ดีน่าไปดู

ผมสนใจชื่อพบพระ มันเป็นชื่อนี้อยู่แล้วหรือ ครับ?

ใช่ๆ

เพราะว่าคาทอลิกเราหรือว่ามันเป็นชื่อ พื้นฐานอยู่แล้วครับ?

เป็นชื่อปากเกาะญอ ที่ออกเสียงว่า “พรอ พะ”
แต่คนไทยเรียกไม่ได้ ก็เรียกว่า พบพระ

แล้วในเซต 3 มีเรื่องราวที่ร่วมมานับเราไหม?

ขรราวาสี่ครุคำสอนนี้แหละ แต่คุณภาพ
เราก็ยอมรับว่าเราต้องการด้วยในระยะยาว
เนื่องจากเราเปลี่ยนคนบ่อย นโยบายก็เปลี่ยน
เราก็เข้าใจว่ายุคนี้เศรษฐกิจเป็นตัวยุคสำคัญ เพราะ
ขรราวาสี่ที่เขามาอยู่กับเรา เขาก็ไม่ได้อยู่กับเรา
ถ้าเขาอยู่ไม่ได้ในสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน เขาก็
อยากมีรถ มีเสื้อผ้า มีบ้านดีๆ ทานอาหารดีๆ
เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่มีวิธีการที่ดีที่จะช่วยเขา
เขาก็คงอยู่กับเรายาก

ผมมีความคิดว่า เวลาเราพูดถึงสังคม นั้นใน 10 สังคม เราก็จะนึกภาพออก อย่างชัดเจน เชียงใหม่ จันทบุรี สุราษฎร์ธานี แต่สำหรับสังคมนครสวรรค์ เรา นึกภาพไม่ออก ว่าเน้นเรื่องอะไร หรือทำ อะไรหลากหลาย ถ้าจะนิยามสังคม นครสวรรค์

นครสวรรค์มีความหลากหลาย เพราะเป็น
สังคมขนาดใหญ่ยาวที่สุดสังคมหนึ่ง พอๆ
กับสังคมสุราษฎร์ธานี เพราะฉะนั้นก็มี
หลากหลาย และที่สำคัญคือนโยบายต่างๆ มัน
ยังไม่มีหนึ่ง นโยบายแบบที่ชัดเจน ทุกคน
เลือกทางเดียวกันหมดนั้นไม่มี ต่างคนต่างคิด

ว่างานอะไรดีก็ทำ ถามว่าผิดไหม? เหมือนอย่าง
สมัยที่พระเยซูเจ้าสิ้นพระชนม์แล้ว ใครอยาก
ไปไหนก็ไป ไปคนละทาง เปาโลไปทาง เปโตร
ก็ไปทาง เป็นสังคมทอลพิเศษ คือไม่ได้ทำ
ระบบการปกครอง การเมือง ที่รัฐบาลกลางสั่ง
แล้วก็ไป แต่ทำเหมือนสมัยพระเยซูเจ้า คือ
ใครมีกระแสเรียกตรงไหน พระจิตเจ้านำทางเรา
อย่างไร เราก็ไป เปาโลก็เดินทางไปทั่ว เปโตร
บอกไม่ได้ชอบเป็นพ่อเจ้าวัด ส่วนเปาโลก็บอก
ว่าชอบเป็นผู้หว่าน เพราะฉะนั้นการแพร่ธรรมที่
นี้มี 2 แบบ 1. แบบเปโตร ปลุกต้นไม้ อย่าง
ที่พระเยซูเจ้าตรัสว่า จงสร้างต้นไม้ใหญ่ แล้ว
ก็ให้มันออกดอกออกผล เต็มวันก็มันก็มาคาบ
เมล็ดไปใส่ที่อื่นเอง 2. แบบเปาโล เป็นผู้หว่าน
ท่านหว่านไปเรื่อยๆ ขึ้นบ้างไม่ขึ้นบ้าง มันก็ดูว่า
หลากหลาย แต่สำหรับพ่อก็พยายามไปในทิศทาง
ที่พระจิตทรงนำ

ซิสเตอร์โดมินิกัน ณ บ้าน Holy Infant Orphanage

เราเดินทางจากจังหวัดตาก ขึ้นมาที่อำเภอ
แม่สอด ที่นี่เรานัดพิธีกรรมภาคสนาม หลังจากนั้น
เราพบซิสเตอร์คณะโดมินิกัน ฟังเรื่องราวการเข้า
มาแพร่ธรรมกับเด็ก ๆ น่ารักกลุ่มนี้

ซิสเตอร์มาแซลลา ชาวเม็กซิโก ผู้ดูแลบ้าน แห่งนี้

บ้านหลังนี้ได้ส่งเคราะห์เด็กกำพร้า ดูแลให้ที่พักให้การศึกษาแก่เด็กๆ ชาวปากาเกอะญอ และเด็กเมียนมาร์ที่ยากจน ตั้งแต่เด็กจนถึงชั้น ม.3 จำนวน 42 คน และส่งไปเรียนที่โรงเรียน รัฐบาล ซิสเตอร์ดูแลชีวิตความเป็นอยู่ อาหาร การกิน รวมทั้งให้การฝึกอาชีพ เช่น การทอผ้า และทำขนม และมีซิสเตอร์คณะคามิลเลียนมา ช่วยอบรมเรื่องมิสซา ปัญหาที่นี้คือเด็กพูดภาษาไทยได้ แต่ซิสเตอร์พูดไม่ได้ เด็กที่นี้เป็นเด็กดี มีมารยาท ซิสเตอร์พยายามรักษาวัฒนธรรมของ พวกเขาไว้ ไม่ให้เขาลืมบ้านเกิด

พาเราไปสืบพยาน

คุณทิพย์ ชนเผ่าผู้ได้รับการยอมรับทั้งความสามารถและประสบการณ์การทำงาน เขา มีรากอย่างไร เราต้องไปฟังกัน

คุณทิพย์ ฤาชัยตระกูล ทำงานกับเด็กชนเผ่า ดูแลบริเวณชายแดน

ผมเป็นคนพื้นที่อำเภอพบพระ อยู่หมู่บ้าน
ลือชัย จังหวัดตาก

ชีวิตวัยเด็กเป็นอย่างไรบ้าง?

ผมเป็นคนกลุ่มชาติพันธุ์ ปกาเกอะญอ ผม
มีสัญชาติไทย เป็นพลเมืองไทย 100 เปอร์เซนต์
ผ่านการเกณฑ์ทหารมาเรียบร้อยแล้ว ในวัยเด็กเรียน
ในหมู่บ้านจนถึงชั้น ป.4 เป็นคนที่อยากจะเรียน
และได้ข่าวว่ามีสชช.นารีคาทอลิก เขาเปิดพอก
เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กบนดอยได้เรียนหนังสือกัน
ผมเลยเดินทางใช้เวลา 2 วัน เพื่อที่จะมาเข้าเรียน
กับคณะมิสชันนารีที่โรงเรียนนัทรวิทยา ผมเรียน

ที่นั่นจนถึงชั้น ม.ศ.3 พอจบชั้น ม.ศ.3 ก็กลับ
ไปเป็นครูที่หมู่บ้านปกาเกอะญอ ปัจจุบัน เรียก
ว่า หมู่บ้านขุนห้วยช่องแคบ

จากการที่เราได้มาเรียนที่โรงเรียนของมิสชัน
นารี ก็พาเราไปสู่อะไรอีกมากมาย อยากให้
เล่าให้ฟังหน่อยครับ?

สิ่งที่ได้รับจากมิสชันนารี มีอยู่ 2 ประเด็น
ในชีวิต คือ 1. ความรู้ 2. ความเชื่อ

ความเชื่อของความเป็นคาทอลิก ซึ่งสมัย
ที่ผมอยู่หอพักนั้น คุณพ่อก็ไม่ได้สอนอะไร
มากมาย แต่ว่าเป็นชีวิตที่เราอยู่กับคุณพ่อทั้ง
24 ชั่วโมง อย่างเช่นบางที่ท่านก็ไปเยี่ยมคนเจ็บ
คนป่วย หรือเวลาที่ท่านไปดอยกลับมา สิ่งที่เรา
ได้รับมันสิ่งที่เราได้รับการปฏิบัติที่เราพบเห็น
โดยผ่านทางคุณพ่อ สิ่งเหล่านี้ก็เลยทำให้เรา
มีความเชื่อว่า สิ่งที่เราได้รับนี้ มันควรจะต้อง
สืบสานต่อไป

สำหรับผมหลังจากที่เรียนจบ ก็ได้ทำงานในฐานะที่เป็นพนักงานของพระศาสนจักรคาทอลิก ผมทำงานถึงอายุ 39 ปี หลังจากนั้นก็ออกมาทำงานนอกพระศาสนจักร แต่ด้วยความเชื่อแบบอย่างของการเป็นคริสตชน และความเชื่อในการที่จะเป็นพยานของคำสอนที่ว่า เราต้องรักพระเจ้า และต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตัวเราเอง คือไม่ใช่ผมคนเดียวหรอกครับ เพราะเพื่อนๆ ที่จบจากหอพักทั้งหลายเราก็มาช่วยกันสร้างมูลนิธิขึ้นมามูลนิธิหนึ่ง เราตั้งชื่อว่ามูลนิธิเพื่อช่วยเหลือเด็กชายแดน จังหวัดตาก มูลนิธิของเราสืบทอดเจตนารมณ์ที่เราเคยได้รับจากมิสชันนารี คือเปิดโอกาสให้กับเด็กที่ด้อยโอกาสแต่ที่มีความตั้งใจที่อยากจะเรียนเหมือนกับเราตอนเป็นเด็กครับ ก็เลยอยากให้ความเชื่อ ความรัก การกระทำที่อยู่บนพื้นฐานของความเชื่อได้ดำเนินชีวิตต่อไป เหมือนกับพระวาจาทรงชีวิต

ความรู้ และความเชื่อ ที่ได้รับจากมิสชันนารี จนทำให้ปัจจุบันเรามีหน้าที่การงาน มันเป็นอย่างไรมั้ยครับ?

เรื่องความรู้นั้นต้องถือว่าผมโชคดีที่มีความรู้ด้านภาษาอย่างน้อย 3 ภาษา ภาษาปกาเกอะญอ ภาษาไทย ภาษา

อังกฤษ เพราะการที่ผมรู้ 3 ภาษานี้เองที่ทำให้ผมได้มีโอกาสที่จะทำงานร่วมกับสถาบันระดับประเทศหรือจะว่าเป็นระดับโลกก็ได้ ซึ่งเมื่อก่อนนั้นเวลาที่ฝรั่งมา แล้วเขาจะถามว่า ผู้จัดการเป็นใคร เขาจะคิดว่า เป็นคนหน้าตาแบบฝรั่ง แต่เขามาเห็นผมหน้าตาไทยๆ หน้าตากะเหรี่ยง เขาก็ทึ่ง อันนี้ไม่ได้อวดตัวนะ คือตำแหน่งนี้ผมอยู่ 20 ปีแล้ว มันก็ทำให้เราไปกระทบไหล่กับผู้ที่อยู่ในสถาบันต่างๆ ในโลก

แล้วคิดว่าในฐานะที่เป็นชาวปกาเกอะญอหรือกลุ่มชาติพันธุ์ เรามองว่า ในปัจจุบันกลุ่มชาติพันธุ์เป็นอย่างไรบ้าง มีปัญหาอะไรไหม หรือต้องการการช่วยเหลือดูแลในด้านใดบ้างไหม? หรือเรามองว่าเป็นอย่างไร?

เมื่อกล่าวถึงชาติพันธุ์ มันก็เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างใหญ่ ของสังคมใหญ่ เพราะฉะนั้น ผมจะให้บทบาทของตัวเองในมิติต่างๆ เท่าที่ผมจะทำได้นะครับ เช่น ขณะเดียวกัน

ผมก็เป็นตัวจักรในกลไกที่เราเรียกว่า เครือข่าย ปกาเกอะญอ เพื่อวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม นี่เป็น เครือข่ายระดับชาติ และในทางที่แคบลงมา หน่อยเราก็มีมูลนิธิเพื่อช่วยเด็ก เพราะฉะนั้น ในฐานะที่เป็นชาติพันธุ์ ผมคิดว่าเราต้องการ ให้ชาติพันธุ์ของเราได้เข้าใจตนเอง และใน เวลาเดียวกันให้พี่น้องร่วมโลกจะได้เข้าใจกลุ่ม ชาติพันธุ์ และเราจะได้อยู่ร่วมกันอย่างพี่น้อง อยู่ กันอย่างเกื้อกูล อย่างเคารพซึ่งกันและกัน

การใช้ชีวิตตามประสบการณ์ความสำเร็จอย่างนี้ เราใช้หลักการดำเนินชีวิตอย่างไรครับ?

คำถามข้อนี้ เป็นคำถามที่สุดยอดเยี่ยม เพราะว่าสมัยที่ผมเป็นเด็ก ผมเคยถามคุณพ่อ ที่ดูแลผมว่า คุณพ่อครับคุณพ่อใช้หลักอะไรใน การดำเนินชีวิตครับ **คุณพ่อแกตาร์ดท่านก็ตอบ** ผมว่า เราก็จะถามตัวเองว่า ถ้าพระเยซูอยู่ตรงนี้ อยู่ที่นี่ พระเยซูจะคิด พระเยซูจะทำอะไร ฉันใด ก็ฉันนั้น ผมเองก็ยึดคำถามนี้ และทุกวันนี้ก็ พยายามดำเนินชีวิตตามแนวนี้ อย่างเช่น ณ วันนี้ วันที่ผมยังมีลมหายใจอยู่นี้ ถ้าพระเยซูอยู่ที่นี่ พระเยซูจะทำอะไร เห็นคนด้อยโอกาส พระเยซู จะคิดหรือจะทำอะไร หรืออย่างที่ผมถามผมว่า ปัจจุบันนี้ก็ยังมีการดูหมิ่นดูแคลนกลุ่มชาติพันธุ์ หรือว่าการจำกัดสิทธิอะไรต่างๆ นั้น พระเยซูอยู่ เหยยๆ หรือ ผมคิดว่าคงไม่ใช่ เพราะฉะนั้นใน เมื่อไม่ใช่ พระเยซูจะทำอะไร พระเยซูก็คงต้อง เข้าไปเกี่ยวข้อง สัมผัส และก็เดินหน้า เพราะ ฉะนั้น ก็อย่างที่เราเปิดโอกาสให้เด็กๆ แล้วผม ก็ถามว่า แล้วมันตรงกับพระคัมภีร์บทไหน? เช่น “...ทำคนตาบอดให้มองเห็น” “ทำคนพิการให้เดิน ได้” หรือ “หูหนวกได้ยิน” ก็ในเมื่อเด็กของเรามี

โอกาสได้มาฝึกอาชีพ มือที่เคยอ่อนก็จะมีทักษะ หรือหนังสือที่อ่านไม่ได้เขาก็สามารถอ่านได้ ฟัง ภาษาอื่นไม่ได้เขาก็จะฟังแล้วเข้าใจ”

เฮียตี๋ หรือคุณสมจิตร ลิ้มลิสา เราได้ยิน ชื่อนี้มานานแล้ว วันนี้เรามาเจอตัวจริงเสียงจริง จะมีอะไรน่าสนใจเท่า เปิดใจนั่งคุยกัน

ช่วยแนะนำตัวด้วยครับ

ผมชื่อ **ยอแซฟ สมจิตร ลิ้มลิสา** เดิมที นั้นผมเป็นคนตลาดน้อย สัมพันธวงศ์ วัด กาลหวัร์ ผมล้างบาปที่นั่นแล้วก็ย้ายมาอยู่ คลองเตยได้ระยะหนึ่ง ได้รับการศึกษาถึงชั้น ป.4 ที่โรงเรียนคลองเตย

สมัยก่อนตอนอายุ 5 ขวบ ตอนที่ผมอยู่ที่ ตลาดน้อยนั้น ผมเป็นโรคปอด เมื่อสมัย 70 กว่าก่อนนั้น เตี่ยผมขายของอยู่ที่ข้างโรงเรียน กุหลาบฯ ก็ขายของให้นักเรียน หาเช้ากินค่ำ ตอนนั้น ผมป่วย ยารักษาที่ไม่มี เผิดญี่มีคุณพ่อ ฝรั่งที่วัดตลาดน้อยนั้น เขาไปเกี่ยวข้องกับ

โรงพยาบาลของพวกฝรั่ง เตี่ยผมก็ไปถามว่า ลูกเป็นโรคปอด วันนี้ไม่ตั้งค์ คุณพ่อจะทำอย่างไรช่วยได้ไหม? คุณพ่อบอกไม่เป็นไรไปเลย เพราะว่าโรงพยาบาลนี้เขาเปิดเพื่อช่วยคาทอลิก เรา ไปเถอะเตี้ยวพ่อรับผิดชอบเอง คุณพ่อก็เลย เขียนหนังสือ แล้วก็พาไป ผมไปที่นั่นเดือนกว่า

จับปลัดจับฉลากจากเทศกาลหว่าร์ มาเป็น ตีแม่ น้ำเมย ได้อย่างไรครับ?

สมัยก่อนตั้งแต่มาอยู่ที่นี้ มีคนจีนมาอยู่ ประมาณ 37 ครอบครัว และที่นี้คนที่ เป็นเด็กๆ เขาก็จะเรียกว่า “ตี” ทั้งหมด เขาก็เลยมีชื่อเล่น ที่ใครๆ ก็เรียกตี บางคนก็เรียกตีเมย เพราะว่า ผมขายกระเพาะปลาอยู่ที่ริมแม่น้ำเมย ผมขาย เป็นเจ้าแรก เขาก็เลยเรียกตีเมย แต่ก็ยังมี ตีหมู ตีมิตร ตีอาร์ ตีโน่นตีนี้ ท่านนายอำเภอไปที่ร้าน ก็เรียกตี ปรากฏว่าตอบรับทั้ง 3 คนเลย ท่าน ก็บอกว่าจะเรียกสั่งอาหาร ท่านบอกว่าเอาอย่างนี้ เอ็งอยู่ที่เมยก็เรียกชื่อตีเมย ก็แล้วกัน ตั้งแต่ นั้นมา ประมาณ 50 ปี เขาก็เรียกกันมา เลย กลายเป็นตีเมย ริมแม่น้ำเมย ผมเป็นคนจีน มาขายกระเพาะปลาเป็นเจ้าแรก ผมมาเป็น 37 ครอบครัวของเมืองแม่สอด เรียกว่าเป็นรุ่นที่ 3 หรือรุ่นที่ 2 ก็ได้

ในแม่สอดเวลานั้นมีแค่ 37 ครอบครัว แล้ว ต่อมามันก็หลังไหลมากันเยอะเยอะ ส่วนใหญ่ ก็มาจากกรุงเทพฯ แต่ก็มีมาจังหวัดอื่นๆ ด้วย ช่วงที่ผมมาที่นี้ มันเกี่ยวกับเศรษฐกิจทาง กรุงเทพฯ หรือทางเมืองไทยเราที่เพิ่งเปิดประเทศ หรือหลังสงครามแล้วก็ไม่มีอะไร เตี่ยของผมเป็น คนที่ค่อนข้างขยันอยากจะค้าขาย ก็เลยปรากฏว่า เพราะการจับปลาหลายมือ ทางนี้ก็หลุด ทางนั้น ก็หลุด ทางนั้นก็เสียหาย เตี่ยผมชอบทำการค้า สมัยนั้นอายุประมาณ 14-15 ปี ผมจบ ป.4 แล้ว พอตีการค้ามาเยอะ เช่น ทำโคนใส่ไอศกรีม เรา ก็เป็นเจ้าแรกๆ ที่ผลิตออกมาในประเทศ ผมมา อยู่ที่นี้ได้ 55 ปีแล้ว เรามีร้านกระเพาะปลาแห่ง แรกของแม่สอด ตอนนั้นมียูเจ้าเดียวชนะครับ แต่เตี้ยวนี้ได้ยกให้ลุงทำต่อไปแล้ว แล้วต่อมา ก็ทำโรงสีใหญ่ หลังจากนั้นก็มาแต่งงานกับแม่ บ้าน ซึ่งเขาเป็นคนจังหวัดพิษณุโลก ชื่อ **เยาวพา จิตรังสรรค์** มีบุตร 3 คน

ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราได้อยู่ทุกวันนี้มันเป็น เพราะพระจัดให้ เราก็อธิษฐานด้วยตัวเองว่า การ ที่เราเลือกใส่ศรัทธาในพระเจ้า เพราะว่าจาก ไม่มีอะไร แต่วันนี้พระให้เรามาเยอะเยอะ ทรัพย์ สมบัติก็ดี อะไรก็ดี และในด้านสังคมก็ดี เป็น

พระที่จัดให้ ในปัจจุบันนี้มีคนยกย่องให้เราเป็นดอกเตอร์ อันนี้ก็พระที่จัดให้ ความเชื่อตรงนี้ทำให้เรื่องเจริญถึงปานนี้ เราก็อพยายามตอบสนองความต้องการของพระศาสนจักร

สำหรับชีวิตที่ยังเหลืออยู่นี้ ยังหวียากทำอะไร หรือต้องการอะไรอีกไหมครับ หรืออยากอะไร เชิญชวนให้ผู้คนที่ตระหนักถึงการมีชีวิตจากประสบการณ์ของเราอย่างไร?

สิ่งแรกที่เราจะต้องมีคืออย่าลืมพระ เมื่อมีก็ดี ไม่มีก็ดี พระเท่านั้นที่จะจัดให้ สิ่งสำคัญที่สุด คือ ต้องขยันก่อน ถ้าพระให้แล้วเราไม่ไปเอาเราก็ไม่ได้ เมื่อพระให้เรา ก็ต้องไปเอาหมายถึงเราต้องไปทำ จะสำเร็จหรือไม่สำเร็จก็คือพระให้อันนี้คือความคิดที่ทุกคนควรจะต้องตระหนักและปฏิบัติ ถ้าจิตใจเราไม่มีพระอยู่ทุกอย่าง มันก็จะไม่ราบรื่น นี่เป็นสิ่งที่มนุษย์เราต้องมีความเชื่อครับ

วันนี้เราจะไปนอนบนคอกกับ

รถตู้ของเราและรถนำจากผู้ประสานงานของสังฆมณฑลนครสวรรค์ พาเรามายังวัดพระมารดาและศูนย์พระมารดา ขุนห้วยช่องแคบ อำเภอพบพระ จังหวัดตาก เด็กๆ ของศูนย์มาต้อนรับเรา ที่นั่นนอกจากครูปกติแล้ว ยังมีอาสาสมัครชาวต่างชาติด้วย ศูนย์เหล่านี้คงมีเรื่องราวอีกมากที่รอโอกาสถูกนำเสนอ

ครูเปาโล สัจญา ครูคำสอนศูนย์พระมารดา ห้วยช่องแคบ อำเภอพบพระ จังหวัดตาก

ผมไม่ใช่คนที่นี่ ผมเป็นคนจังหวัดเชียงใหม่ ผมอยู่กับพวกมิสชันนารี ผมเรียนจบแค่ชั้นประถม พอผมเรียนจบ ผมก็กลับไปสอนที่หมู่บ้านได้ 1 ปี แล้วพอดีทางแม่สอดต้องการครูที่สามารถพูดภาษาปกากะญอได้ ผมก็มาช่วยสอนคำสอนเล็กๆ น้อยๆ แก่เด็กๆ ผมไม่ใช่ครูคำสอนโดยตรงนะครับ ผมไม่ได้จบ

ครูคำสอน แต่ก็ได้เรียนจากคุณพ่อมิสซันนารี
เป็นผู้สั่งสอนผมนั่นแหละ

**ปกติแล้วครูสัญญา มีหน้าที่อะไรบ้างครับที่
ศูนย์แห่งนี้?**

ที่แรกจริงๆ ผมจะเน้นเกี่ยวกับการศึกษา

มากกว่า ด้านคำสอนนั้นผมไม่มีความถนัด
เท่าไรนัก

**แล้วคุณพ่อเรียกให้มาช่วยงานที่ได้อย่างไร
ครับ?**

ช่วงนั้นยังไม่มีคนปกากะญอที่พูด
ภาษาไทยได้ ฉะนั้นเขาจึงเรียกผมให้มาที่นี่ ผม
ก็ไม่ได้มาช่วยที่นี่ทุกวัน สมัยคุณพ่อองค์ก่อน
คือ **คุณพ่อกาเบรียล ตรีเกรอต์ (คุณพ่ออ้วน)**
ผมมาอยู่กับเขา จะอยู่ประจำที่นี่ สอนที่นี่
ช่วยงานที่นี่ตลอด ผมอยู่กับคุณพ่อ 22 ปี
แล้วหลังจากนั้น ผมก็ไม่ได้อยู่ที่นี่ต่อ เพราะว่า
คุณพ่ออ้วนก็กลับไปทำนไม่สบาย ไปรักษาตัว
ผมรักษาการแค่ประมาณ 6 เดือน ช่วย **คุณพ่อ
โอลิเวียร์ โปรดอมม์** ที่มาแทน ผมก็ไปใช้ชีวิต
ธรรมดา ๆ ในหมู่บ้าน ช่วงนั้นผมคิดว่าจะไม่เข้า
วัดแล้ว และชาวบ้านก็แตกกระจายกันไปหมด

แล้ว คุณพ่อโอลิเวียร์สร้างรื้อบ้าน สร้างหอพัก
ต่างๆ ให้ดีขึ้น ศูนย์แห่งนี้เปิดมาได้ประมาณ
43 ปีแล้วครับ

แล้วศูนย์นี้ผลิตคนออกไปทำอะไรบ้าง มี อาชีพอะไรกันบ้าง ?

บางคนไปรับราชการ บางคนไปเป็นครู
ส่วนมากจะไปเป็นอบต.

ครูสกลญามีประสบการณ์ในการอยู่ช่วย คุณพ่อ แล้วตอนนี้ถูกเรียกมาให้มาดูแล ศูนย์คำสอนบ้างคือ คุณพ่อพรชัย วิลาสัย คุณพ่อให้ครูสกลญากำทำอะไรบ้างครับ?

ส่วนมากผมจะเน้นกับพวกผู้ใหญ่มากกว่า
คือ ผู้ใหญ่ที่จะเริ่มรับศีลล้างบาป รับศีลมหาสนิท
หรือเรื่องการแต่งงานไม่เรียบร้อย จะติดตาม
เรื่องเหล่านี้มากกว่า เพราะว่าตอนนี้ทางศูนย์นี้
ก็มีครูที่เรียนจบจากศูนย์ซีซี แล้วเขาก็กลับมา
เขาก็จะสอนเด็กเวลากลางคืนที่คุณพ่อมอบหมาย
ให้ ส่วนมากบางครั้ง ผมจะสอนคำสอนผู้ใหญ่
สอนเฉพาะวันอาทิตย์ ประมาณ 2 ชั่วโมง 2-3
อาทิตย์ครั้ง เราไม่ได้เน้นจำนวน แต่เราจะเน้น
คนที่เขาสนใจ ผมถึงจะสอนให้เขา บางครั้ง
ก็มี 7-8 คน

สิ่งที่สอนคือ ผมจะเน้นการสอนเรื่อง
การรื้อฟื้น สิ่งที่เขาเคยสัญญา ตอนที่เขาล้างบาป
หรือวิธีการแก้บาป บางครั้งผู้ใหญ่ก็ลืม

ชีวิตเราในเรื่องความเชื่อในศาสนา หรือการ ได้สัมผัสความรักของพระคืออะไร?

เรื่องความไว้วางใจในพระนั้น ผมไม่ละทิ้ง
เลยนะ ผมมีอยู่ประจำในตัวผม ผมทิ้งไม่ได้เลย

เพราะว่าเป็นคริสตังตั้งแต่เล็กๆ ตั้งแต่เกิดมา ผม
ขอให้เราทุกคนมีความไว้วางใจในพระ

**ซิสเตอร์พัทธยาพร สัมพันธ์ คณະภคินี
ผู้รับใช้คนป่วยแห่งนักบุญคามิลโล (ซิสเตอร์
คามิลเลียน) ซิสเตอร์คณະคามิลเลียนได้เข้า
มาร่วมงานในสัปดาห์มหานครสวรรค์ ที่เขต 3
ตั้งแต่เมื่อไหร่?**

ซิสเตอร์กลุ่มแรก โดยการเชิญของ
พระคุณเจ้าจำเนียร สันติสุขนิรันดร์ มาทำงาน
ที่โรงพยาบาลแม่สอด พวกเราทำงานอยู่แผนก
อายุรกรรม คัลยกรรม ตั้งแต่เดือนสิงหาคม
ค.ศ. 2005 โดยเห็นว่าเป็นงานเร่งด่วน และ
ตรงกับจิตตารมณ์ของเรา คือการทำงานใน
โรงพยาบาลของรัฐบาล เพราะตรงนี้เป็นเขต
ชายแดน ก็จะมีผู้ป่วยที่เป็นชาวเมียนมาร์ ซึ่ง
กลุ่มชาติพันธุ์ส่วนใหญ่จะเป็นปกากะญอที่
ยากจนไม่มีสัญชาติ และไม่สามารถเข้ารับการ
รักษา

**คณະคามิลเลียนเข้ามาและมีบ้านคณะอยู่
ที่ไหนครับ?**

บ้านของคณะที่แรกอยู่ที่บ้านโป่ง ราชบุรี
เป็นบ้านศูนย์กลาง แล้วก็มีย่านเบธานี และเปิด
ที่แม่สรวย จ.เชียงราย เราก็มีบ้านที่ช่วยเหลือเด็ก
ที่กำลังทำ หรือเด็กที่ติดเชื้อ HIV ด้วย

เป้าหมายหลักของคณะ คืออะไรครับ?

เรารับใช้ผู้ป่วยโดยเฉพาะผู้ที่ยากจนตาม
จิตตารมณ์ของบุญราศีมารีอา โดเมนิกา บรุน
บาร์บันติเน่ คุณแม่ผู้ตั้งคณะ เราจะเข้าไปทำงาน
รักษาพยาบาล แต่ในการทำงานของเราก็จะเป็น
พยาน เพราะว่าการเป็นผู้รับใช้คนป่วยนั้น เรา
ก็จะให้ความสำคัญกับผู้ป่วยที่ยากจนเป็นพิเศษ
นอกจากทำงานทั่วไป และเป็นโอกาสที่เราได้เข้า
ในสนามงานแบบนี้ เราก็จะขอทางโรงพยาบาลว่า
วันอาทิตย์เราจะไม่ขึ้นเวร เพราะว่าเป็นวันสำคัญ
ที่เราจะต้องไปวัด อีกอย่างคือ เราจะไม่ขึ้นเวร
กลางคืน และเราก็จะไม่รับหน้าที่หัวหน้า เพราะ
ว่าการเป็นหัวหน้านั้น คนทั้งหลายก็แข่งขันกัน
สำหรับเราเราเป็นผู้รับใช้คนป่วย คือ มันเป็น
โอกาสที่เราจะรับใช้คนป่วยมันก็เพียงพอแล้วนะ
และเราก็ไม่เห็นเรื่องบริหาร เราเน้นการอยู่กับคน
ป่วยโดยตรง และจากที่นี้เอง ก็เป็นที่มาของการ
ช่วยเหลือ ในกรณีพิเศษที่คนป่วย

มีประสบการณ์ มีเรื่องราวรู้สึกประทับใจ?

มีอยู่คราวหนึ่ง ชิสเตอร์เขามีโอกาสนั่งรถไปกรุงเทพฯ แล้วมีผู้หญิงเมียนมาร์คนหนึ่งร้องพวกเราฟังภาษาพม่าไม่เข้าใจ ก็เลยถามว่าเขาเป็นอะไร เขาก็บอกว่า เขาเจ็บท้อง จะคลอดลูก ชิสเตอร์เขาก็บอกให้รถจอด ตอนนั้นอยู่กำแพงเพชร หลังจากนั้น ก็บอกกับผู้โดยสารให้อยู่ในความสงบ บางคนก็ลงไปข้างล่าง ชิสเตอร์เขาก็ทำการช่วยคลอดเด็ก คลอดออกมาเป็นผู้ชาย แล้วเราก็โทรเรียกรถฉุกเฉินของโรงพยาบาลกำแพงเพชร มารับไปคลอดตรงต่อที่โรงพยาบาล หลังจากนั้น 1 ปี ผู้หญิงคนนี้ก็ย้อนกลับมาที่โรงพยาบาลแม่สอดกับเด็กผู้ชายคนหนึ่ง หน้าตาน่ารักมาก เขาบอกว่ามาหาชิสเตอร์คนหนึ่ง ที่มีกางเขนสีแดง แล้วเขาก็บอกว่า เด็กคนนี้อายุขวบกว่าๆ เขาตั้งชื่อเป็นภาษาปากาเกอะญอะที่แปลว่า “ผู้ให้ชีวิต” อันนี้เป็นอะไรที่น่ารักมากๆ และเด็กคนนี้ก็กอดชิสเตอร์อย่างสนิทสัมพันธ์กัน

วันนักบวช กับพระสังฆราช ก้องกัณ

พระคุณเจ้ายอแซฟ พิบูลย์ วิสิฐนนทชัย
เตรียมพร้อมแล้วสำหรับการขึ้นมาร่วมงานวันนักบวชสากลของเขต 3 และการให้สัมภาษณ์ครั้งสุดท้ายที่สุด ที่เกี่ยวกับพันธกิจงานในสังฆมณฑล

พระคุณเจ้าปกครองสังฆมณฑลนครสวรรค์ มาได้กี่ปีแล้วครับ?

ประมาณ 5 ปีกับอีกสัก 2 เดือน

การที่พระคุณเจ้าสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ แต่ต้องมาทำงานต่างสังฆมณฑล ต้องเตรียมตัวอย่างไร หรือว่ามีความยากง่ายอย่างไร?

ก่อนที่จะมาทำหน้าที่นี้ ก็มีหน้าที่ที่มันเป็นพื้นฐานนะ ค่อนข้างจะกว้างใหญ่มาก พ่อที่เคย

มาทำฝ่ายสังคมของคาริตัส (Caritas) มาก่อน และงานคาริตัสก็ไปทั่วทั้งประเทศ ไปที่นั่นที่นี้ ที่โน่น ชาวนา คนแก่ ยาวชน เรียกว่าทุกประเภท ในการติดต่อกับคนระดับกว้างได้นั้น เราต้องเอาใจเขามาใส่ใจเรา ต้องคิดว่าเขาคิดอะไร และเราจะสามารถเป็นเพื่อนกับเขาได้อย่างไร อันนี้เป็นหลักพื้นฐาน ในการที่จะไปทุกแห่ง แล้วไม่ทำให้เขารำคาญ ไม่ทำให้เขาอึดอัด อันนี้ที่สำคัญ และเรื่องที่สองก็คือในการที่จะทำอะไรก็แล้วแต่ เราจะต้องคิดว่ามันจะเป็นประโยชน์ต่อเขาได้อย่างไร? โดยไม่หวังว่าเขาจะมาบริการเรา หรือจะต้องมาช่วยเหลือเรา อันนี้เป็นแนวคิดพื้นฐาน ในการที่จะเป็นบุคคลสาธารณะ ตำแหน่งนี้ไม่ใช่เป็นตำแหน่งที่เป็นเกียรตินะ แต่ว่าเป็นการรับใช้ เป็นการช่วยเหลือคน เพราะฉะนั้นเราก็ต้องคิดอยู่ตลอดเวลาว่า เด็กๆ เขาจะต้องทำอย่างไร ยาวชนเป็นอย่างไร คนทำงานเป็น

อย่างไร ผู้สูงอายุ คนเจ็บป่วย คนใกล้จะตาย เราต้องคิดอยู่ตลอดเวลาว่า เราจะสื่อสารสัมพันธ์กับเขาได้อย่างไร การที่จะทำหน้าที่ในรูปแบบนี้มันคล้ายๆ ว่า ฝึกมาก่อนแล้ว โดยหน้าที่ที่เขา มอบหมายให้ ก็ทำมาก่อนแล้ว และเวลาที่มาเป็นพระสังฆราช มันก็ไม่ได้รู้สึกหนักใจอะไรนะ

พระคุณเจ้าครับ ความรู้สึกแรกๆ เวลาที่เราได้ยื่นประกาศให้มารับหน้าที่นี้เป็นอย่างไรบ้างครับ?

ถ้าย้อนกลับไป เราก็ไปทบทวนกับพระคัมภีร์ เวลามีคนมาบอกแม่พระว่า เธอจะต้องเป็นแม่ของพระเป็นเจ้า เพราะว่าแม่พระก็ไม่เคยเป็นมันก็อึ้งนะ จะทำอะไรดี จะต้องวางตัวอย่างไร มองไปข้างหน้า จะต้องทำอะไร มันมีหลายความคิด ในการที่จะตอบเสียงเรียกของพระเจ้า ในการที่จะเข้าไปในสังฆมณฑล ให้เป็นที่ยอมรับ ในการที่จะเรียนรู้ว่า เขามีงานอะไรบ้าง มีเรื่องอะไรบ้างที่เราจะต้องไปศึกษา ทั้งหมดนี้ประดังเข้ามา แล้วก็ถามตัวเองว่า มันเป็นเรื่องอะไรนี้ รู้สึกว่าชะงักงันแล้วที่สุดมันต้องใช้เวลาลักพักหนึ่ง เพื่อตั้งสติว่า จะต้องทำอะไร

ขอให้พระคุณเจ้า ช่วยสรุปภาพรวมๆ ของนครสวรรค์ให้พวกเราฟังหน่อยครับ

อันที่ 1 เป็นเมือง เช่น เมืองนครสวรรค์ เมืองพิษณุโลก เมืองสิงห์บุรี คือ ชุมชนที่เป็นวัด มีมานานแล้วหลายสิบปี เป็นร้อยปีแล้ว ก็เหมือนกับภาพของกรุงเทพฯ

อันที่ 2 เป็นชุมชนที่ผสมผสาน มีทั้งเมือง มีทั้งดอย และเป็นต้นในเขต 2 เขตพิษณุโลก เพชรบูรณ์ หล่มสัก มีทั้งคนเมือง มีทั้งคนดอย ผสมผสานกัน และมาทางเขตนี้ที่เขาเรียกว่า เขต 3 ชายแดนไทย - เมียนมาร์ เป็นเขตชาวเขา ปกาเกอญอ เป็นต้น เวลานี้ก็มีพม่าอพยพ มีพม่าที่อยู่ในเมือง ที่เขาเรียกว่า แรงงานต่างด้าว หรือที่เรียกว่าแรงงานข้ามชาติ อันนี้ก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่ง เป็นโซนของคนยากจน

ฉะนั้น การที่จะทำอะไรก็แล้วแต่ อย่าใช้ภาคเดียวไม่ได้ มันจะได้เรื่องเลย มันจะต้อง

สอดคล้องกับแต่ละภูมิภาค ให้เขารู้สึกว่า เขาอยากจะทำ จะเป็นประชาชนก็ดี จะเป็นพระสงฆ์ก็ดี ไม่ใช่เป็นเพราะว่าพระสังฆราชอยากจะทำ อันนี้คงจะไม่ใช่ แต่ต้องเป็นลัทธิบูชา พระสงฆ์ นักบวช ที่อยากจะทำ เพราะว่าพวกเขายู่กับพื้นที่ และแต่ละพื้นที่ มันแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ทั้งวัฒนธรรม ทั้งสังคม ทั้งเศรษฐกิจ ต้องให้ชุมชนเป็นเจ้าของด้วย และคนที่อยู่ศูนย์กลางคอยสนับสนุน แล้วอย่างนี้เราก็จะลดความขัดแย้ง แล้วก็สามารที่จะช่วยได้ตรงประเด็น ตรงจุด เพราะว่าแต่ละแห่งก็จะพูดเรื่องหนึ่ง ทั้งนี้ก็จะอยู่ในเกณฑ์ของคนยากจน ว่าจะอย่างไรให้เขามีฐานะดีขึ้น ส่วนในเมือง เขาก็เป็นพวกที่เขาเรียกว่าทุนนิยม จะอย่างไรให้ร่ำรวยขึ้น

แล้วอย่างนี้มันจะมีจุดอ่อน จุดแข็ง ในการ อภิบาล อย่างไรครับ?

แน่นอนในเมืองลิ่งที่ได้อยู่แล้ว จะเป็นพิธีกรรม พ่อก็จะไม่ไปยุ่งวาย เพราะว่า เขาก็จะรักษา เราพูดถึงในเมือง อย่างวัดที่เก่าแก่ ที่เขารักษาไว้เป็นร้อยปีแล้ว เขาก็จะมีวัฒนธรรม เรื่องของความศรัทธาของเขา แต่ว่าในเมืองจะอภิบาลให้คริสตชนเล็กลง จากคนเต็มวัดก็จะค่อยๆ ลดลงไปเรื่อยๆ แล้วก็เหลือแต่พิธีกรรม เพราะว่าทุกอย่างมันเป็นวัฒนธรรมที่แข็งแกร่งแล้ว เพราะฉะนั้น พระสงฆ์ก็ต้องทำตามกฎระเบียบ ถ้าผิดอะไรไปหน่อยหนึ่ง ชาวบ้านก็จะไม่ค่อยจะพอใจ แต่ในเวลาเดียวกัน ชาวบ้านก็อพยพ ไปตามที่แตกต่างกัน จำนวนคนก็ลดน้อยลง นี่คือการอภิบาล จะเป็นในเมือง หรือในชนบทที่วัดสร้างมานานแล้ว จะสังเกตได้ว่า คนค่อยๆ ลดลง แต่ว่าเรื่องพิธีกรรมไม่มีที่ติ ทุกอย่างเป็นปกติไปหมด อันนี้ถ้าเราจะวิเคราะห์ว่า แล้วควรจะเดินอย่างไร ถ้าขึ้นพลอยไว้อย่างนี้ ต่อไปก็จะเป็นวัดท่องเที่ยวเหมือนวัดในยุโรป แต่ถ้าวัดที่จะเป็นศูนย์กลางของชุมชนคงจะอ่อนล้าลง นี่เป็นประเด็นหนึ่ง

อีกประเด็นหนึ่ง ถ้าทางแถบนี้ (เขต 3) มันเป็นวัดที่ขยายตัวออก แล้วก็ประชาชนสนใจในศาสนามากขึ้น ก็จะต้องมีการอภิบาล อีกรูปแบบหนึ่ง เสร็จแล้วอีกรูปหนึ่ง คือ ที่สังฆมณฑล นครสวรรค์ มี 13 จังหวัด แต่วัดจริงๆ ในเมืองมีไม่มาก มันเป็นพื้นที่ที่ยังว่างเปล่า ถ้าจะบอกว่ามันเป็นดินแดนแห่งพันธสัญญา พระได้เตรียมที่เอาไว้มากมาย ถ้าเราจะเข้าไปครอบครองในการบริการ หรือการให้ความช่วยเหลือ พื้นที่ยังมีอีกมากมาย เราจะทำอะไร เพราะว่าพระสงฆ์มี

ความคุ้นเคยกับการอภิบาลวัด อภิบาลคริสตชน ไม่คุ้นเคยกับการอภิบาลมวลชน อภิบาลชุมชน เพราะอันนี้มันเป็นเรื่องของสังคม เพราะฉะนั้นการอภิบาลจึงเป็น 2 อย่างที่ทำหายอยู่ในพื้นที่ที่ต้องการจะเป็นคริสตชน กับในพื้นที่ที่ต้องการจะลดลงแล้ว พ่อเองก็พยายามที่จะทดลอง แล้วก็เริ่มเห็นว่า มันน่าจะเป็นโมเดลอันใหม่ที่จะใช้สำหรับในสังฆมณฑลนี้ หรือว่าในสังฆมณฑลอื่นๆ

อาสนวิหาร รออยู่

คุณพ่อศิริชาญ เอียงผาสุข พร้อมกับกระดาศข้อมูลอยู่ข้างกายท่าน เล่ามาเลยครับ พวกเราอยากรู้เหมือนกันว่า อาสนวิหารที่นี่ เป็นอย่างไร?

คุณพ่อศิริชาญ เป็นพระสงฆ์ของสังฆมณฑล นครสวรรค์ใช่ไหมครับ?

ใช่ครับ ผมบวชพร้อมกับ**คุณพ่อพิทักษ์ คีลาโคตร** เราบวชพร้อมกันที่แสงธรรม ผมบวชมาปีนี้เข้าปีที่ 25 แล้ว และถ้าจะเทียบกับพระสงฆ์ กรุงเทพฯ ผมก็รุ่นเดียวกับ**คุณพ่อวิทยา ลัดลอย** **คุณพ่อประชาชาติ ปรีชาวุฒิ**

ก่อนที่คุณพ่อจะมาอยู่ที่นี่ คุณพ่ออยู่ไหน หรือทำงานตรงส่วนไหนมาก่อนครับ?

หลังจากที่ไปเรียนจากกรุงโรมกลับมาแล้ว ก็มาอยู่ที่บ้านเณร สามเณรลัยจอห์น ปอล นครสวรรค์ ช่วงนั้นกำลังเริ่มก่อสร้างพอดี และในฐานะที่เป็นอุปสังฆราชด้วยก็ต้องทำงานทั้งที่บ้านเณร และที่สำนักมิสซังด้วย

แล้วหลังจากนั้น เมื่อย้ายจากบ้านเณร ผมก็ไปอยู่ที่วัดนักบุญเปโตร ท่าซุง จังหวัดอุทัยธานี ช่วงสั้นๆ ระยะเวลาหนึ่ง พระคุณเจ้าก็ให้ทำงานอยู่ตรงนี้ด้วย คือ วันธรรมดาให้มาทำงานที่สำนักมิสซัง ก็ทำอย่างนี้ตั้งแต่อยู่บ้านเณรแล้ว คือตอนกลางวันก็มาทำงานที่สำนัก พอตอนเย็นก็กลับไปที่บ้านเณร เท่านั้นเอง

คุณพ่อมาอยู่ที่อาสนวิหารได้กี่ปีแล้วครับ?

ผมอยู่ที่นี้ได้ 10 ปีแล้ว เริ่มประมาณ 2005

อาสนวิหารนักบุญอันนา นครสวรรค์ ตัววัด หลังนี้เป็นอย่างไรบ้างครับ?

วัดหลังนี้นับเป็นหลังที่ 4 แล้ว ซึ่งตัววัด 2 หลังแรกเป็นวัดไม้ จะอยู่ที่ปากน้ำโพ ซึ่งเขามักเรียกว่า ต้นน้ำเจ้าพระยา ซึ่งเป็นที่รวมของแม่น้ำ 4 สาย ที่มาบรรจบของแม่น้ำเจ้าพระยา ปิง วัง ยม น่าน จะอยู่ตรงนั้น คุณพ่อมิสซังนารีในอดีตได้ซื้อที่ดินบริเวณนั้น ซึ่งสมัยก่อนนั้น เขาเรียกบริเวณนั้นว่า เกาะญวน เพราะมีชาวนวนอพยพมาอยู่ด้วย เขาจึงเรียกว่า เกาะญวน ตรงนั้นซึ่งเป็นที่ตั้งเดิมของชุมชนแห่งความเชื่อที่นี้แหละ คือ วัดสองหลังถูกสร้างที่นั่น บริเวณนั้นแล้วน้ำมันกัดเซาะ คือเวลานั้นยังไม่ได้เป็นอาสนวิหาร ตอนนั้นเป็นวัดก่อน คือเราใช้ตรงนั้นเป็นฐาน พุดง่ายๆ คือชุมชนแห่งความเชื่อมั่นเริ่มจากตรงนั้น และหลังจากนั้นตลิ่งก็พังอีกเช่นเคย หลังจากที่มีวัดที่สองแล้ว เพราะโดนน้ำกัดเซาะมาก คุณพ่อในสมัยนั้นจึงย้ายมาอยู่บริเวณนี้ เพราะว่า วัดและบริเวณริมตลิ่งพื้นดินฝั่งแม่น้ำมันพังหมด ดังนั้นจึงย้ายวัดมาอยู่บริเวณนี้ จึงย้ายมาเป็นวัดหลังที่ 3 จากนั้นแล้วเมื่อ**พระคุณเจ้า ลังเยร์** บวชเป็นพระสังฆราชของค์แรกของสังฆมณฑล จึงมีการสร้างวัดหลังนี้ หลังที่ 4 แต่ถ้าเป็นอาสนวิหาร ต้องถือว่าหลังนี้เป็นหลังแรกที่เป็นอาสนวิหาร เพราะสมัยนั้นยังไม่ได้เป็นมิสซังแล้วพอหลังนี้แหละจึงเป็นมิสซัง แล้วก็สร้างหลังนี้เป็นอาสนวิหาร ในสมัยพระคุณเจ้าลังเยร์

หลังนี้สร้างมาที่กี่ปีแล้วครับ?

45 ปีแล้ว ครับ

แล้วตั้งแต่สร้างมานี้ มีการบูรณะมาเรื่อยๆ หรือเปล่าครับ?

ตามวันเวลา เท่าที่ผมจำได้ เมื่อสมัยของคุณพ่อ**ประจวบโชค ตรีโสภา** ท่านก็ได้มีการซ่อมแซมบ้าง ณ เวลานั้นเรื่องของหลังคาเป็นปัญหาใหญ่ คือหลังคาใช้กระเบื้องลอนคู่ธรรมดา กระเบื้องอายุงาน 45 ปี เริ่มแตกร้าว และหลายๆจุดเริ่มรั่ว เราก็ซ่อมแซมกันไปตามสภาพ

เคยมีโครงการจะปรับปรุงไหม?

เคยมีโครงการจะปรับปรุงใหญ่ ไม่ใช่จะสร้างใหม่นะ เมื่อสมัยที่**พระคุณเจ้าเกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช** ท่านอยู่ที่นี้ ตอนนั้นมีโครงการจะปรับปรุงใหญ่ ผังหรือว่ารูปแบบก็ออกมาเรียบร้อยแล้ว มีการเตรียมจะปรับปรุง แต่พอที่พระคุณเจ้าเกรียงศักดิ์ย้าย สมัยพระคุณเจ้า**พิบูลย์ วิสิฐนนทชัย** ท่านมา พอมาเห็นโครงการใหญ่ๆ อย่างนี้ พระคุณเจ้าบอกว่าให้ซ่อมไปใช้ไป

วัดหลังนี้มีรูปแบบ โครงสร้าง หรือมีแนว ศิลปะ เป็นแบบไหนอย่างไรครับ?

ในอดีตนั้น ที่คู่ศิลปมหาสนิทกับทางเขนนี้ ถือว่าเป็นตำนานของวัดหลังนี้เหมือนกัน เพราะในอดีตนั้นชาวบ้านเล่าว่าเกิดไฟไหม้อาสนวิหารหลังนี้ ไหมในส่วนด้านหลังพระแท่น ไฟไหม้หมดเลย คงเหลือแต่ตู้ศีลและไม้กางเขนที่ไม่ถูกไฟไหม้ เพราะเป็นความเชื่อของชาวบ้าน อันนี้ก็เป็นตำนานอันหนึ่ง

นอกนั้นที่อาสนวิหารหลังนี้ก็มีธรรมาส์ของพระสังฆราช ซึ่งเป็นบัลลังก์ (หรือเก้าอี้ของพระสังฆราช) อันนี้เป็นตำนานอีกเช่นกัน เพราะเราใช้อาสน์นี้ ในพิธีบวชพระสังฆราชถึง 2 องค์มาแล้ว ครั้งแรกคือใช้สมัยพระคุณเจ้าเกรียงศักดิ์ และต่อมาสมัยพระคุณเจ้าพิบูลย์ ใช้เก้าอี้ตัวเดียวกันนี้ มันเป็นเหมือนเก้าอี้ตำนานที่มีพระสังฆราชนั่งมาแล้ว 2 องค์ ในพิธีบวช

อาสนวิหารนี้จุสัตบุรุษได้เท่าไร?

ประมาณ 500 คน

แล้วเรื่องกลุ่มกิจกรรมวัดต่างๆ ละครับ?

สำหรับกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ นั้น เนื่องจากวัดของเราเป็นวัดของชุมชนเมือง ฉะนั้นงานอภิบาล หรือกลุ่มกิจกรรมต่างๆ ก็คงมีโครงสร้างเหมือนวัดในเมืองทั่วไป และเนื่องจากเราไม่มีโรงเรียน เราที่มีองค์กรต่างๆ มีสภาอภิบาล มี

กลุ่มต่างๆ แต่สิ่งที่ผมเน้นคือ เน้นที่สภาอภิบาลเป็นหลัก เพราะกลุ่มกิจกรรมต่างๆ เหล่านั้นจะอยู่ภายใต้สภาอภิบาล ต้องประสานกันในสภาอภิบาล

กลุ่มหลักๆ มีอะไรบ้าง?

วินเซนเดอปอล เครดิเตียเนียน เยวาชน นักขับร้อง (เป็นพวกเด็กทุนต่างๆ)

ดูเหมือนในสังคมพลนครสวรรค์ จะมีเด็กคุณอยู่หลายกลุ่ม?

ใช่ๆ แต่ว่าเด็กไม่ได้อยู่กับเรา เด็กเหล่านี้จะอยู่ในการดูแลของโรงเรียน เช่น โรงเรียนเซนต์โยเซฟ ที่เขาอุปการะอยู่แล้วเขาก็เอาเด็กเหล่านี้มาช่วยวัด ช่วยทำความสะอาดวัด เพราะที่นี่เราไม่มีซิสเตอร์ เราก็อาศัยเขา ช่วยก่อสร้าง ช่วยขับร้องเพลง ซึ่งจะเป็นเด็กของมาเซอร์ทั้งหมด

มีจำนวนประมาณเท่าไร?

มีเด็กอยู่ประมาณ 30 กว่าคน

ขอให้คุณพ่อฝากข้อคิดถึงคริสตชนโอกาส ปีศักดิ์สิทธิ์

ในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์นี้ ขอให้ทุกท่านเข้าสู่
บรรยากาศของปีศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งหมายถึงว่าเรา
ทุกคนก็ต้องรื้อฟื้นชีวิตคริสตชนของเรา อันนี้
ถือว่าเป็นเป้าหมายที่สำคัญในปีศักดิ์สิทธิ์ เรา
ทุกคนน่าจะได้อาจารย์อาจารย์กับชีวิตของเรา เพื่อ
ชีวิตของเราในวันนี้จะได้ใกล้ชิดสนิทกับพระ
เป็นเจ้ามากยิ่งขึ้น ก็คิดว่า ปีศักดิ์สิทธิ์ คงจะมี
ความหมายสำหรับชีวิตคริสตชนของเราอย่างดี

ที่สุดแล้วความหลากหลายคือหัวใจของ
สังคมชนชั้นนี้เอง หรือที่แท้หัวใจของ
สังคมชนชั้นคือจุดเล็ก ๆ ที่แตกต่าง หลอม
รวม และประสานไปสู่ทิศทางเดียว

เส้นทางกว้างและห่างกัน หลากหลายทั้ง
ในความเป็นเมืองและชนบท ร่ำรวยและยากจน
สูงสุดต่ำสุดดอยและลาดเตี้ยบนพื้นราบ ไม่ง่าย
ที่จะรวมใจให้เป็นหนึ่ง หรือว่าความหลากหลาย
คือเสน่ห์ เพื่อคืนความชัดเจนสำหรับคำตอบ
เดียวกันคือพระอาณาจักรของพระองค์บน
สวรรค์อยู่บนโลกนี้แล้ว อยู่ในนครสวรรค์แห่งนี้

ขอบคุณคุณพ่อพรชัย สิงห์สา ผู้ประสาน
งานสื่อมวลชนคาทอลิก สังคมชนชั้นนครสวรรค์
**คุณพ่อพรชัย วิลาลัย ชิสเตอร์พัทธยาพร
สังขรัตน์** และอีกหลายๆ ท่านที่ทำให้เราได้พบ
เรื่องราวดีๆ รวมทั้งคนต้นเรื่องต่างๆ ท่าน รวม
ทั้งพิธีภาคสนามจากโรงเรียนภัทรวิทยา และ
โรงเรียนเซนต์โยเซฟนครสวรรค์ ช้

ชีวิต : เกิด-ตาย

เมื่อชีวิตคนเราเกิดมาก็น่าจะเข้าใจได้ทันทีว่า วันหนึ่งเราจะต้องตายไปแน่ๆ มรณสติข้อนี้ไม่ควรทำให้เรารู้สึกเศร้าอย่างไรคุณค่าแต่น่าจะทำให้เรามีสติมั่นคง เพื่อเผชิญความเป็นจริงของชีวิตอย่างองอาจโดยไม่ประมาท

ชีวิตของคนเราบนโลกนี้ ว่าที่จริงก็อยู่ระหว่างการเกิดกับการตายนั้นแหละ ส่วนจะอยู่ได้นานสักแค่ไหนเราไม่อาจทราบ จึงได้แต่พยายามบำรุง ประคับประคองและป้องกันชีวิตเพื่อให้ได้มีอายุยืนยาวที่สุดเท่าที่จะทำได้

เรามักสรรหาโอกาสและเทศกาลฉลองเพื่อให้เป็นงานมงคลดลบันดาลใจเราให้สดชื่นฟื้นฟูขึ้นมา พร้อมทั้งอวยชัยให้พรกัน ให้มีอายุยืนขวัญยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวันเกิด ปีใหม่ และในแต่ละช่วงวันอายุครบรอบ 12 ปี ดังนี้ เป็นต้น

การผ่านชีวิตไปได้ในแต่ละวันเดือนปีมาได้ ย่อมถือเป็นพระคุณและพระพรของพระที่ประสิทธิ์ประสาทให้เราสามารถดำเนินไปให้เกิดคุณค่าและให้อยู่รอดปลอดภัยไปได้

ส่วนเวลาที่ผ่านไปในอดีตเกิดอะไรขึ้นบ้างกับเรา หรือกระทบถึงผู้อื่นทั้งแง่บวกและแง่ลบ ก็เป็นสิ่งที่เราต้องนำมาคิดทบทวนและปรับปรุงต่อไป

เราควรมองอดีตให้เป็นบทเรียนบทสอนและข้อเตือนใจ พร้อมทั้งฝากไว้ในพระเมตตาของพระแล้วหันมาดำเนินบทบาทปัจจุบันให้เต็มที่เต็มเวลาและเต็มใจ จึงจะเป็นทัศนคติที่ดีและทำที่ถูกต้อง ซึ่งต้องทำอย่างสมดุล เพื่อนำไปสู่ความสมบูรณ์ในทุกมิติของชีวิต โดยไม่ต้องห่วงหน้าพะวงหลัง มัวแต่คร่ำครวญกับอดีตหรือเพ้อฝันกับอนาคตจนวิมานล่ม

ขอแต่ให้เราลงมือทุ่มเทใจทำทันที โอกาสดีๆ สิ่งดีๆ มักจะเกิดขึ้นมาให้เราได้ใช้ได้ฉวยในระหว่างหนทางที่เราก้าวเดินอย่างเต็มฝีเท้า และสร้างสรรค์ความก้าวหน้าอย่างเต็มฝีมือ เพื่อเชิดชูศักดิ์ศรีและพัฒนาศักยภาพของเราเอง

แน่ละ โลกก็จะก้าวหน้าตามไปด้วย เพราะเป็นมนุษย์ผู้มีสติปัญญาและน้ำใจทำให้โลกเจริญก้าวหน้าขึ้นมาได้

ขณะที่เราดำเนินชีวิตอยู่ในระหว่างการ
เกิดมาและการตายไม่ว่าวันใดก็ตามวันนี้ เราจะทำ
ดีอะไรบ้างให้กับเพื่อนมนุษย์ของเราในครอบครัว
ชุมชนและสังคมทุกระดับ ทั้งนี้ เพื่อเราจะได้
ประดับโลกให้งดงามเจริญใจด้วยบุญกุศลจาก
ความดีที่เราได้ทำไว้นั้น อีกทั้งยังจะได้นำไปเสนอ
ต่อพระเจ้าในสวรรค์ด้วย

การมีชีวิต การเกิดและการตายนี้ จึงควร
เป็นวิถีร่วมที่สนับสนุนกันให้เกิดความหมาย
คุณค่าและคุณภาพ อันจะบูรณาการนำพาเราไป
สู่สุดดีในสันติราบรื่นรันรัน

การผ่านชีวิตไปได้ในแต่ละวันเดือนปีมาได้
ย่อมถือเป็นพระคุณและพระพรของพระ
ที่ประสิทธิ์ประสาทให้เราสามารถดำเนินไป
ให้เกิดคุณค่าและให้อยู่รอดปลอดภัยไปได้

วันละก้าวกับพระเยซู

ราฟาแอล

โรม 6:3-7, 13

...ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า เราทุกคนที่ได้รับศีลล้างบาปเดชะพระคริสตเยซู ก็ได้รับศีลล้างบาปเข้าร่วมกับการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ด้วย ดังนั้น เราถูกฝังไว้ในความตายพร้อมกับพระองค์ อาศัยศีลล้างบาป เพื่อว่าพระคริสตเจ้าทรงกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตายเดชะพระสิริรุ่งโรจน์ของพระบิดาฉันใด เราก็จะดำเนินชีวิตแบบใหม่ด้วยฉันนั้น ถ้าเราวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ในการสิ้นพระชนม์ เราก็จะรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ในการกลับคืนพระชนมชีพด้วยเช่นเดียวกัน เรารู้ว่า สภาพเดิมของความเป็นมนุษย์ของเราถูกตรึงกางเขนไว้กับพระองค์แล้ว เพื่อว่าร่างกายที่ใช้ทำบาปของเราจะถูกทำลาย และเราจะไม่เป็นทาสของบาปอีกต่อไป เพราะคนที่ตายแล้ว ก็ย่อมพ้นจากบาป

มาระโก 1:9-11

...ครั้งนั้น พระเยซูเจ้าเสด็จจากเมืองนาซาเร็ธ แคว้นกาลิลี และทรงรับพิธีล้างจากยอห์นในแม่น้ำจอร์แดน ทันทีที่พระองค์เสด็จขึ้นจากน้ำ ก็ทรงเห็นท้องฟ้าถูกแหวกออก พระจิตเจ้าเสด็จลงมาเหนือพระองค์ดุจนกพิราบ และมีเสียงมาจากฟากฟ้าว่า “ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เป็นที่โปรดปรานของเรา”

การภาวนาแบบเล็กซีโอ ดีวีนา (Lectio Divina)

(ข้อแนะนำบางประการ โดยคุณพ่อ M.Basil Pennington OCSO)

การภาวนารำพึงแบบเล็กซีโอ (Lectio) เป็นการเปิด (ใจเรา) ต่อการฟัง ที่นำเราเหนือการรับรู้ทางประสาทสัมผัสประการหนึ่งแห่ง “ความจริง” (พระเจ้า)

ในเล็กซีโอที่แท้จริง เราปล่อยให้ “พระวาจาของพระเจ้า” เข้ามาในตัวเรา (ใจเรา) ให้พระวาจานั้นทำงานในตัวเรา และนำเราสู่ความสำนึกต่อพระเป็นเจ้า

.....(ควรจัด) เวลาให้พอเพียงเพื่อผู้อ่าน (รำพึง) จะได้เปิดตัวเองต่อพระวาจาของพระเจ้า และนำสติปัญญาลงสู่หัวใจ (ภาวนารำพึง) และเปิดตัวสู่ประสบการณ์แห่งความรักต่อพระบุตร (พิศเพ่งรำพึง) เป็นการพบประสบพระวาจา พระเจ้าอย่างหนึ่งเดียวกลมเกลียว

ในการรำพึงเล็กซีโอ ตามความหมาย แท้จริงของคำนี้ ซึ่งหมายถึง การอ่าน การฟัง พระวาจาพระเจ้า เราจึงต้องจัดช่วงว่างแห่งวัน (จัดเวลา) ให้แก่การภาวนารำพึงนี้ (ให้ได้) ตามที่เราจะสามารถจัดได้ เราควรสานกระบวนการณ์นี้ให้เข้าไปในชีวิตของเรา

ในขณะที่เราดำเนินชีวิตแต่ละวัน เราต้องการให้พระวาจาอยู่กับเราตลอด ทำงานในตัวเราโดยตลอด ภาวนา รำพึง และบางครั้งเราก็ปล่อยละวางทุกอย่าง ปล่อยให้พระวาจา นำเราไปอย่างอิสระเสรีในประสบการณ์ต่อพระเป็นเจ้า

ด้วยวิธีนี้ แม้ผู้ที่มีชีวิตการทำงานอย่าง ไม่หยุดหย่อนเพียงใดก็ตาม ก็สามารถที่จะลิ้มรสประสบการณ์ภาวนาเพ่งพิศด้วยเราควรเข้าสู่การรำพึงเล็กซีโอ ด้วยความเชื่อว่า นี่เป็นพระบุตร (พระวาจา) ของพระเป็นเจ้า พระเป็นเจ้าอยู่ที่นี่

ในพระบุตรของพระองค์ ข้าพเจ้ารำพึง ไม่ใช่เพื่อสะสมคำพูด (พระวาจา) ไม่ใช่เพื่อเป็นเจ้าของพระบุตร (พระวาจา) แต่เพื่อรับพระวาจา (พระบุตร) เพื่อจะได้ถูกเป็นเจ้าของถูกปั้นแต่ง ถูกฟื้นฟู เปลี่ยนแปลงโดยพระบุตร (พระวาจา) โดยคุณ

เราควรตระหนักอย่างลึกซึ้งว่า นี่เป็นงานของพระเป็นเจ้า เป็นงานของพระจิตของพระองค์ เป็นพระจิตเจ้าที่คลอใจผู้ประพันธ์ (พระวาจา) ให้บันทึกพระวาจาเป็นนกระดาษสำหรับพระ

ศาสนจักร เป็นพระจิตเจ้าที่ทรงชี้นำในชีวิตเรา ที่ทรงสั่งสอนเราทุกสิ่งทุกอย่าง และทรงนำเราให้ซึ่งในคำสอนของพระเยซูเจ้า เราแสวงหาความช่วยเหลือของพระจิตเจ้าอย่างสุภาพและด้วยใจร้อนรน และพึงพระจิตเจ้าตลอดการภาวนาเล็กซีโอและตลอดไปขณะที่เราให้พระวาจา (พระบุตร) นำการดำเนินชีวิตประจำวันของเรา

ในเล็กซีโอ เราไม่ได้แสวงหาที่จะเก็บสะสมหรือสร้างความเข้าใจของเราต่อพระเป็นเจ้า เราต้องการพระเจ้า ในองค์พระเป็นเจ้าเอง เราไม่ต้องการสวมกอดความคิด (เกี่ยวกับพระเป็นเจ้า) เราต้องการถูกสวมกอดโดยพระองค์ต่างหาก และถูกนำเข้าสู่ความรู้ (ความเข้าใจ) ในระดับใหม่ ระดับที่อยู่เหนือเหตุผลสู่ระดับความรัก (ประสบการณ์) ความรู้ที่นำสู่ “ความรู้ของพระเป็นเจ้า” ประสบการณ์แห่งความจริง นั่นคือ พระเป็นเจ้าเอง

เล็กซีโอไม่อยู่นิ่งเฉย เล็กซีโอในความเต็มเปี่ยมเป็นการรำพึงพิศเพ่ง และเช่นนี้ (เล็กซีโอ) นำเราสู่การเปลี่ยนแปลงจิตสำนึกของเรา..... เล็กซีโอ ก็คือการ “เป็นอยู่” (ในพระเจ้า) *ซี*

จาก True Self/ False Self
Unmasking the Spirit Within
โดย Fr. M. Basil Pennington OCSO
; The Crossroad Publishing Co.,
New York; 2000)

โยเซฟเป็นผู้ชอบธรรม

“โยเซฟคู่หมั้นของพระนางเป็นผู้ชอบธรรม ไม่ต้องการฟ้องหย่าพระนางอย่างเปิดเผย จึงคิดถอนหมั้นอย่างเงียบๆ” (มธ 1:19)

โยเซฟเป็นคนดี คนดีเราไม่ได้วัดกันที่หน้าตา ตำแหน่ง ชื่อเสียง ฐานะ เครื่องแบบ ฯลฯ ภายในใจของแต่ละคนเราไม่รู้ เราตัดสินไม่ได้ เราพอจะตัดสินกันได้จากการกระทำภายนอกเท่านั้น

ทั้งๆ ที่พระเยซูเจ้าตรัสว่า “อย่าตัดสินเขา แล้วพระเจ้าจะไม่ทรงตัดสินท่าน” (มธ 7:1) หลายคนทำดีแต่ก็ยังไม่ใช่คนดี เช่น สวดภาวนา ทำสมาธิ ฯลฯ เป็นสิ่งดี แต่เขาสวดภาวนา ทำสมาธิ ทั้งวันไม่ไปทำงานไม่ทำหน้าที่ เขาไม่ใช่คนดีนะครับ

ฉะนั้น คนดี คือ คนที่ทำหน้าที่ของตนอย่างดี แม้จะมีข้อบกพร่อง ผิดพลาดบ้าง ก็พยายามแก้ไข ปรับปรุง ดัดแปลงให้ดีขึ้นเสมอ ยกเว้นคนที่ทำผิดแล้วไม่ยอมรับผิด หรือยอมรับผิดแต่ไม่ยอมแก้ไข หรือร้ายกว่านั้น รู้ตัวว่าตัวทำผิดแล้ว ยังตั้งใจทำผิดต่อไปอีก นั่นแหละเป็นคนไม่ดีแน่ๆ คนชั่ว คนเลว โดยแท้ ตรงกับสุภาษิตละตินที่ว่า “มนุษย์ผิดพลาดได้ แต่ต้องรันใน ความผิดเป็นสันดานปีศาจ”

หน้าที่ที่แต่ละคนได้รับมามีหลายแบบดังนี้ คือ

1. หน้าที่ตามธรรมชาติ เช่น ใครเกิดมาก็มีหน้าที่ลูก ผู้ให้กำเนิดก็เป็นพ่อและแม่ หนุ่มสาว แต่งงานกันก็เป็นสามีและภรรยา ฯลฯ
2. หน้าที่โดยการแต่งตั้ง เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ครูใหญ่ ฯลฯ
3. หน้าที่โดยการเลือกตั้ง เช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) สมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) ประธานสมาคม ฯลฯ
4. หน้าที่ผู้นำโดยความสามารถ เช่น หัวหน้าทีมฟุตบอล หัวหน้าทีมตะกร้อ ฯลฯ
5. หน้าที่ที่ตกทอดมาจากพ่อแม่โดยปริยาย เช่น ตำแหน่งพระมหากษัตริย์ หัวหน้าเผ่า ฯลฯ
6. หน้าที่โดยการปฏิบัติ, ปฏิรูป จริงๆ การปฏิบัติมันผิด แต่เมื่อประชาชนยอมรับโดยปริยาย แล้วเขาก็ต้องทำหน้าที่ปฏิบัติให้ดีขึ้น

ฉะนั้น ใครมีตำแหน่งอะไรก็ต้องทำหน้าที่ในตำแหน่งของตนให้ดี บางคนมีหลายตำแหน่ง ก็ต้องทำหน้าที่ที่จำเป็นและสำคัญก่อนหลังตามความเหมาะสม แบบชนิดที่เรียกว่า “บัวไม่ช้ำ น้ำไม่ขุ่น” อะไรทำนองนั้นแหละครับ

ทุกคนอยากเป็นคนดี ทุกคนชอบคนดี และอยากให้ทุกคนเป็นคนดีด้วย ฉะนั้น เราทุกคน ก็ต้องช่วยกันและกัน ให้เป็นคนดีด้วยนะครับ โลกเราจึงจะอยู่ดีมีสุข และสันติอย่างที่คุณต้องการ ได้รับ **อ**

คุณครูมารีอา ธาตรี เจียวบศิลปี ครูคำสอนผู้เป็นสะพาน แห่งความเชื่อ

“หัวใจของความเชื่อ จงมีความเชื่อใน พระองค์ ความเชื่อทำให้เรารอด...หัวใจของความศรัทธา สวดภาวนา และพูดคุยพระองค์ได้ตลอดเวลา...การดำเนินชีวิต หมั่นไปวัด แก้วบาป รับศีล อย่าท้อแท้แม่ลำบาก”

สวัสดี บรรดาสมาชิกผู้อ่าน “อุดมศานต์”ทุกท่าน เดือนนี้ “แสงเรืองๆ” ขอแนะนำให้ทุกท่านได้รู้จักคุณครูคำสอนอีกท่านหนึ่ง... คุณครูมารีอา ธาตรี เจียวบศิลปี อายุ 63 ปี เป็นสัตบุรุษวัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ สามเสน สอนอยู่ที่โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพมหานคร

คุณครูธารี ได้รับมอบหมายให้ช่วยงานอภิบาล สอนเด็กๆ สอนคำสอนเตรียมรับศีลมหาสนิท ระดับชั้นประถมปีที่ 3

สำหรับแรงบันดาลใจที่ผลักดันให้มาเป็นครูคำสอนนั้น คุณครูธารี บอกว่า “เพราะรักเด็ก และชอบการสอน ซึ่งแรกเริ่มนั้นได้รับหน้าที่ให้สอนคำสอนเด็กๆ ชั้น ป.2 คู่กับ**คุณพ่อ เรอเน บริสซง (MEP)** เพื่อเผยแพร่คำสอนแล้วจากนั้นก็สอนมาเรื่อยๆ”

คุณครูธารี ยังได้แบ่งปันถึงหลักในการทำงานอภิบาลและการสอนคำสอนว่า “ทำงานของพระเจ้าดีที่สุด เช่น ได้รับมอบหมายให้สอนชั้น ป.1 - ป.6 เราก็ต้องเตรียมค้นคว้า หาภาพ หาเกม หาบทเรียนให้พร้อม”

เมื่อถูกถามว่าคุณครูคิดว่าอะไรคืออัตลักษณ์ เด่นชัดที่สุดของการเป็นครูคำสอน คุณครูธารีตอบว่า “มองโลกในแง่ดี อุดทน

เสียสละ มองคนอื่น ๆ ว่าเขามีความดี ซื่อสัตย์ ศรัทธา และคอยปรับปรุงตัวเองอยู่เสมอ หมั่นสร้างมิตร มีน้ำใจช่วยเหลือกันและกัน”

คุณครูธารี มีแนวคิด มุมมองเกี่ยวกับการสอนวิชาคำสอนว่า “ปัจจุบันสังคมมองเรื่องเงิน เรื่องการเรียนเป็นใหญ่ ทำให้เด็กๆ ห่างไกลจากศาสนา วันอาทิตย์ก็ไปเรียนเสริมพิเศษตามสถานที่ต่างๆ จึงอยากให้คุณพ่อคุณแม่ และครู เอาใจใส่เด็กๆ ให้มากขึ้น โดยเฉพาะโรงเรียนของคาทอลิก ควรเชิญผู้ปกครองมาพบและแนะนำบ้าง...”

คุณครูได้ฝากข้อคิดถึงเด็กนักเรียนในเรื่อง “ความเชื่อ ความศรัทธา และการดำเนินชีวิต” ว่า

- หัวใจของความเชื่อ จงมีความเชื่อใน พระองค์ ความเชื่อทำให้เรารอด

- หัวใจของความศรัทธา สวดภาวนา และพูดคุยกับพระองค์ได้ตลอดเวลา

- การดำเนินชีวิต หมั่นไปวัด แก้วบาป รับศีล อย่าท้อแท้แม่ลำบาก

คุณครูธารี ได้ส่งกำลังใจให้เพื่อนๆ ครูคำสอนไทยว่า “พระเจ้าคือองค์แห่งความรัก พระองค์รักเรา ...พระองค์มอบอาณาจักรให้เรา พระองค์ทรงช่วยเหลือดูแล รักษา ทั้งเพื่อนมนุษย์และเด็กๆ จึงอยากวอนขอให้พวกเราครูคำสอนได้ช่วยกันจนสุดความสามารถ พระองค์จะไม่ทิ้งเรา เมื่อเราขอให้พระองค์ช่วย ...เราครูคำสอนเราต้องอดทน และเสียสละด้วย **อ**”

คุยกับเภสัชกร

ผศ.ดร. มนต์ชัย นิตipun ชมรมเวชบุคคลภาคอกลิก

ไขเหตุกับ

วันก่อนนี้ น้องติดต่อมาหา เล่าว่า มีคนรู้จักกันเป็นหวัดตาย มีด้วยหรือ อย่าเพิ่งตื่นตกใจไป จะขอเล่าถึงไขเหตุดับลักหน้อย

ไขเหตุดับ หรือโรคติดเชื้อ สเตรพโตคอกคัส ซูอิส (Streptococcus suis) เชื้อนี้จะทำให้สุกรป่วย และตายได้บ่อย ซึ่งในโรคนี้เป็นการติดต่อจากหมูสู่คน ไขเหตุดับในคนมีการรายงานครั้งแรกในโลกที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ ในปี

พ.ศ. 2511 หลังจากนั้นมีการรายงานประปรายทั่วโลก ต่อมาในปี พ.ศ. 2548 พบมีการระบาดครั้งใหญ่ในประเทศจีน มีผู้ติดเชื้อทั้งหมดประมาณ 215 ราย และเสียชีวิตถึง 38 ราย (ร้อยละ 18) คาดว่าทั่วโลกมีผู้ป่วยมากกว่า 800 ราย ผู้ป่วยจำนวนหนึ่งมาจากประเทศในแถบเอเชียอาคเนย์โดยเฉพาะประเทศไทย และประเทศเวียดนาม

เชื้อจากหนูสู่คนได้ก่อกำเนิดการติดเชื้อไข้หัด

เชื้อนี้ผ่านทางบาดแผลตามร่างกาย หรือ เข้าทางเยื่อตา ผู้ที่ติดเชื้อมักมีอาชีพเกี่ยวกับการเลี้ยงหมู ทำงานในโรงงานชำแหละหมู หรือ ผู้สัมผัสกับสารคัดหลั่งของหมู เช่น น้ำมูก น้ำลาย และผู้ที่มีความเสี่ยง หมายรวมถึงผู้ จำหน่าย หรือผู้รับประทานเนื้อหมูดิบ หรือ ดิบๆ สุกๆ เช่น ลาบหมู โรคนี้ระบาดอยู่ในหลาย ประเทศที่มีการเลี้ยงหมูรวมทั้งประเทศไทย มัก พบในชุมชนที่มีการเลี้ยงหมู เช่น ในภาคเหนือ เช่น เชียงใหม่ แพร่ และน่านการติดเชื้อในคน เกิดได้สองวิธี คือจากการรับประทาน หรือการ สัมผัสเนื้อ และเลือดดิบ หรือสุก ๆ ดิบ ๆ ของ สุนัขที่ป่วย

ยังไม่มีรายงานการติดต่อของไข้หัดจาก คนสู่คน

ผู้ที่ป่วยมักเป็นกลุ่มชายวัยกลางคน และ ผู้สูงอายุ กว่าครึ่งของผู้ป่วยมีประวัติดื่มสุราเป็นประจำ มักพบว่ามีโรคเรื้อรัง เช่น เบาหวาน ไต มะเร็ง มักจะมีประวัติการรับประทานลาบ หลู้ ล้าดิบ เหล้า 3 วันก่อนป่วย และส่วนใหญ่ ป่วยเป็นโรคเยื่อหุ้มสมองอักเสบ เลือดเป็นพิษ และเยื่ออ่อนแวนหัวใจอักเสบผู้ที่เสี่ยงต่อการ ติดเชื้อนี้ได้แก่ผู้ที่มีภูมิคุ้มกันต้านทานโรคของ ร่างกาย

ผู้ป่วยมักมีอาการไข้สูง ปวดศีรษะรุนแรง ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ ถ่ายเหลวร่วมกับอาการแสดง เฉพาะของโรค เช่น ชี้น คอแข็ง อาเจียน ช็อก หอบ หัวใจล้มเหลว ฯลฯ อัตราเสียชีวิตพบได้ ร้อยละ 5-20 เนื่องจากเชื้อโรคนี้ทำให้เกิดโรค

ได้หลายระบบที่สำคัญได้แก่ เยื่อหุ้มสมองอักเสบ หูดับ อาการทางผิวหนัง ลื่นหัวใจอักเสบ

ดังนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ รับประทาน อาหารที่ปรุงสุกเสมอ กินร้อน ช้อนกลาง ล้างมือ ให้เป็นนิสัย หนัาร้อน สิ่งที่ต้องระวังอีกอย่างหนึ่ง คือ ท้องเสีย ไม่ควรรับประทานอาหารไม่สุก

นอกจากระวังร่างกายแล้ว สิ่งสำคัญที่สุด คือ จิตใจ ต้องระวังจิตใจเราเสมอ ผากไว้ กับพระ ปีนี้เป็นปีศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักร ประเทศไทย พี่น้องสามารถรับพระการุณย์ได้ ทุกวัน ตามเงื่อนไขของพระศาสนจักร พระเยซู เจ้าทรงกลับคืนพระชนมชีพ อัลเลลูยา ๕

BUBPHA WEDDING

คุณบุผา พิมพ์เจริญ (คุณคุณ)
089-524-0602
ผู้บริหาร ร้าน บุผา เวิร์ดดิ้ง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

-----o-----
BUBPHA WEDDING STUDIO
สำนักงาน : ถนนจันทน์พลา ปากน้ำ สมุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณน้า)

BUBPHA WEDDING DRESS
สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณน้า)

BUBPHA WEDDING
สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รหัสทอง(คหปร.) สมุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4334 (คุณตา)

ออกไปเพื่อเพาะปลูก ความเชื่อ

“อพอลโลเป็นใคร เปาโลเป็นใคร ทั้งสองคน
เป็นผู้รับใช้ที่นำความเชื่อมาให้ท่าน ต่างก็ทำตามที
องค์พระผู้เป็นเจ้ากำหนดให้ท่านทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าเป็น
ผู้ปลูก อพอลโลเป็นผู้รดน้ำ แต่พระเจ้าทรงเป็น
ผู้บันดาลให้เติบโตขึ้น” (1คร 3:5-6)

โดยปกติแต่ละวัด จะมีการสอนคำสอน
ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ในประเทศกัมพูชา เรามีโรงเรียน
คาทอลิกน้อยมาก ดังนั้นการสอนคำสอน จึงเป็น
การอบรมในวัดเสียส่วนใหญ่ ไม่ได้เรียนคำสอน
ในโรงเรียน และโดยปกติถ้าเป็นคำสอนผู้ใหญ่
เราก็จะเรียนกันเป็นปีๆ เพราะอาทิตย์หนึ่งเรา
พบกันประมาณชั่วโมงหนึ่งเท่านั้น และเมื่อใดที่วัด

เปิดให้ผู้ใหญ่มาเรียนคำสอน ปกติก็จะมีคน
มาเสมอ แม้บางคนมาได้ระยะหนึ่ง เพราะเมื่อ
ย้ายที่ทำงาน พวกเขาก็ต้องย้ายออกไป แต่เมื่อเรา
เปิด...ก็มีคนมา

เวลาที่ผมมาเริ่มงานต่อจากคุณพ่อองค์ก่อน
ผมมีผู้สมัครเรียนคำสอนผู้ใหญ่ 2-3 คน อุปสรรค
ของการสอนคำสอนที่นี่มีมากมาย ตั้งแต่ขาด
ครูคำสอนโดยเฉพาะสำหรับเด็กๆ และเยาวชน
ปัญหา ภาษา โดยเฉพาะผู้ใหญ่ที่ไม่ได้เรียนภาษา
เขมร ก็จะพูดแต่ภาษาเวียดนาม เรื่องเวลาของ
ผู้เรียน ที่มาบ้าง ขาดบ้าง เพราะมีธุระ รวมถึงตัว
ผู้สอนเอง บางครั้งก็มีหน้าที่การงานอื่นๆ ที่ทำให้

ไม่สามารถ จะอยู่สอนได้ แต่เห็นสิ่งอื่นใดที่ทั้ง ผู้เรียนผู้สอนมีคือ การพยายามหาเวลามาพบกัน เพื่อร่วมกันแสวงหาพระเป็นเจ้า

ในปีนี้มีผู้เรียนคำสอนผู้ใหญ่ 6 คน จาก 3 กลุ่มคริสตชนที่ผมสอนพวกเขา ได้เข้าพิธีเลือกสรรเป็นทางการ เพื่อเป็นผู้เตรียมรับศีลล้างบาปในวันปัสกาข้างหน้า ส่วนใหญ่เป็นผลจากคุณพ่อเจ้าอาวาสองค์ก่อนที่สอนพวกเขา และผมก็รับช่วงต่อมา ในขณะเดียวกัน มีอีกบางคนที่ผมก็เตรียมสำหรับส่งต่อให้พระสงฆ์ใหม่ต่อไป ถ้าหากผมจะต้องย้ายออกไปจากการดูแลกลุ่มคริสตชนเหล่านี้

ดังนั้นทุกคนที่สอนคำสอน ก็คือผู้เพาะปลูกผู้รดน้ำ แต่ความเชื่อของพวกเขาเป็นพระเจ้าที่ทรง

ทำให้เติบโตขึ้น ซึ่งเป็นหน้าที่ที่พระเป็นเจ้าเรียกและเลือกสรรพวกเราให้เป็นคนงานของพระองค์

ในปีนี้เขตวัดของผมก็จะขาดคนสอนคำสอนไปอีกหนึ่งคน คือ **ซิสเตอร์สุพัตรา โสภณ** จากคณะพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าแห่งกรุงเทพฯ ที่มาร่วมงานกับคณะธรรมทูต เมื่อ 5 ปีที่แล้ว ซิสเตอร์ได้เข้ามาช่วยสอนคำสอน ช่วยวัดช่วยชาวบ้าน ช่วยอบรมเด็กและเยาวชน 5 ปีที่แล้ว เด็กๆ ตัวเล็กๆ ชนเหมือนลิง แต่ตอนนี้พวกเขาเติบโตขึ้น ซิสเตอร์ช่วยเขาเตรียมรับศีลมหาสนิท และศีลกำลัง บางคนก็ได้รับทุนการศึกษาที่ทางคณะฯ ช่วย ได้เรียนต่อในระดับสูงขึ้น เพื่อต่อสู้กับแนวโน้มออกจากโรงเรียนก่อนวัย เพราะเยาวชนที่นี่ ถ้าพอทำงานหาเงินได้ ก็จะหยุดเรียนและทำงาน และเห็นว่าการศึกษาต่อในระดับสูง มีแต่รายจ่าย พ่อแม่เองก็

คิดว่า แค่อ่านออกเขียนได้บวกเลขได้ก็พอแล้ว
ดังนั้นเพื่อมองอนาคตที่ไกลขึ้น ชิสเตอร์ก็พยายาม
สนับสนุนเด็กๆ เหล่านั้นได้เรียนหนังสือ และ
โดยเฉพาะมาเรียนคำสอนด้วย

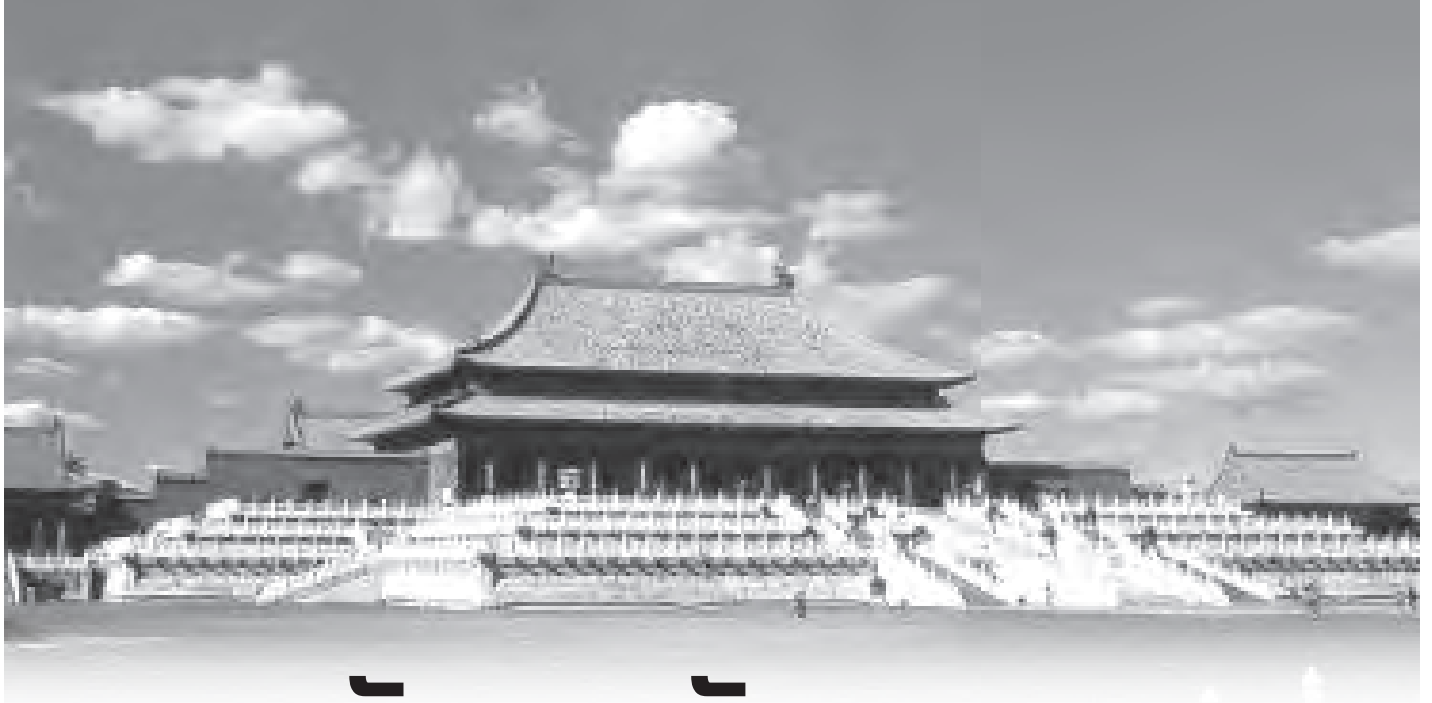
ผมพยายามเตรียมคนในพื้นที่เพื่อมาเป็น
ครูคำสอน แต่ดูเหมือนว่าไม่ง่ายเลย การหาครู
อาสาสมัคร ก็ต้องเริ่มตั้งแต่เป็นเยาวชน สอน
และเตรียมบทเรียนให้กับพวกเขา การจะเอา
ธรรมทูตต่างชาติมาช่วยก็สามารถเป็นไปได้ แต่
พวกเขาก็ต้องชนะอุปสรรคเรื่องภาษาให้ได้ คือ
ต้องเรียนและมีทักษะการใช้ภาษาอย่างดี โชคดีของ
คนไทยที่มาช่วยงานที่นี่คือ เรามีพื้นฐานทางภาษา
ใกล้เคียงกับภาษาเขมร ก็สามารถใช้ได้อย่าง
รวดเร็ว แต่เมื่อลงพื้นที่งานก็พบว่าภาษาเขมร
อาจไม่เพียงพอ เพราะหลายครั้งเราต้องอบรม
ชาวเวียตนาม ที่มาขอเรียนคำสอนกับเราด้วย
และยังไม่รวมถึงภาษายุโรปสักหนึ่งภาษา ที่ใช้
สำหรับสื่อสารกับคนหลายชาติที่มาติดต่อกับ
พระศาสนจักรแห่งนี้

**“ฉะนั้น ชาวอิสราเอลจะเรียกขานพระองค์
ได้อย่างไรถ้าพวกเขาไม่เชื่อ จะเชื่อได้อย่างไร ถ้า
ไม่เคยได้ยิน จะได้ยินได้อย่างไรถ้าไม่มีใคร
ประกาศสอน จะมีผู้ประกาศสอนได้อย่างไร
ถ้าไม่มีใครส่งไป ตามที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์
ว่า เท้าของผู้ประกาศข่าวดีช่างงดงามจริงหนอ”**
(รม10:14-15) พี่น้องที่รักครับ พระวาจานี้เป็น
อมตะเสมอ พระองค์เคย دلใจผมด้วยพระวาจา
ตอนนี โดยเฉพาะในโรมบทที่ 10 ข้อที่ 15 ซึ่ง
เอามาจากหนังสือประกาศกอิสยาห์ บทที่ 52 ข้อที่ 7
ผมก็หวังว่า พระวาจานี้ คงจะ دلใจพี่น้องผู้อ่าน
ด้วยเช่นเดียวกัน บางครั้งเราคิดว่าเราคงไม่อยาก
ฟังอะไรมากนักหรอก ถ้าจะพูดเรื่องศาสนา อย่า

ฟังมันไปเองครับ จนกว่าเราจะทำได้ทำ เพราะที่จริง
เราไม่ได้ประกาศศาสนา เพราะศาสนาเป็น
โครงสร้างที่มนุษย์สร้างขึ้น แต่สิ่งที่เราประกาศ
คือ พระเยซูเจ้า รวมทั้งสารหรือข่าวดีเกี่ยวกับ
พระองค์ ที่ทรงมาลบเวรกรรมต่างๆ ให้ออกจาก
เราไป และประทานชีวิตใหม่ให้แก่เราในการ
ดำเนินชีวิตด้วยสันติในพระเจ้า กับเพื่อนมนุษย์
และสิ่งสร้างต่างๆ และการสอนคำสอน ก็คือ
วิธีการที่จะนำพวกเขาไปถึงการเปลี่ยนแปลงชีวิตนี้

ถ้าเราเชื่อตามที่นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2
พระสันตะปาปา ในพระสมณสาส์นพันธกิจ
พระผู้ไถ่ที่ว่า “เราไม่อาจพึงพอใจได้ เมื่อเรา
พิจารณาถึงพี่น้องชายหญิงของเรามากเป็นล้านๆ
ที่เหมือนกับเราที่ได้รับการไถ่ด้วยพระโลหิตของ
พระคริสตเจ้า แต่พวกเขาดำเนินชีวิตแบบไม่ใส่ใจ
ความรักของพระเจ้าเลย” (ข้อ 86) และพระองค์
ก็กระตุ้นใจเราให้เราสนใจและทำให้พวกเขา
เหล่านั้นตอบรับแผนในพระธรรมล้ำลึกและ
พระเมตตาของพระเจ้า ในสาส์นของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสโอกาสเทศกาลมหาพรต
2015 ก็เร่งเร้าเราเช่นกันว่า “กลุ่มคริสตชน
ถูกเรียกให้ออกจากตัวเอง และติดต่อกับสังคม
โลก” เพราะโดยธรรมชาติของพระศาสนจักร
คือธรรมทูต

ดังนั้น ผมเชื่อว่าถ้าเราบางคนมีน้ำใจเริ่มไป
สู่ที่ใหม่ๆ เพื่อแบ่งปันความเชื่อ ออกจากสังคม
และสิ่งแวดล้อมของตนเอง พวกเขาก็อาจจะเป็น
ผู้ปลุกผู้รื้อน้ำที่ดื่มได้เช่นกัน และพระเจ้าจะทำให้
ความเชื่อนั้นเติบโตเอง และพระองค์ก็พร้อมจะ
ส่งเราไปเสมอผ่านทางผู้ใหญ่ของพระศาสนจักร...
คุณพร้อมหรือยัง? ❧

ระชังและฉกกาดชาว

ใครไปจีนแผ่นดินใหญ่ต้องไม่พลาดที่จะไปดูพระราชวังต้องห้าม ดูในภาพยนตร์ว่ายิ่งใหญ่ตระการตา ไปดูของจริงต้องอ้าปากค้างเหมือนต้องมนต์หมู่พระราชวังที่เป็นเรือนไม้ใหญ่น้อยแต่ละหลังนั้นมีความวิจิตรพิสดาร ลงตัวและสมดุล แคเห็นบันไดที่ใช้หินทั้งแท่งมาแกะสลักเป็นรูปมังกรสำหรับให้จักรพรรดิเดินผ่านก็ขนลุกแล้ว

แต่คนที่เคยไปดูพระราชวังในประเทศอื่น จะเห็นข้อแตกต่างที่สำคัญคือ ที่อื่นมีสมบัติเก่าแก่ของชาติเก็บอยู่หรือประดับประดาไว้มากมาย เช่นที่พระราชวังแวร์ซายส์ในฝรั่งเศส หรือพระราชวังของกษัตริย์เดิร์กในกรุงอิสตันบูล ตรงข้ามที่พระราชวังต้องห้ามของจีนนั้น เกือบไม่เห็นของเก่าแก่ต่างๆ ในตัวอาคารเลย

เมื่อจีนเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบสาธารณรัฐเมื่อปี ค.ศ. 1912 จักรพรรดิปูยี (Puyi) ซึ่งเป็นองค์สุดท้ายของราชวงศ์ชิง ก็ถูกถอดถอนมาเป็นสามัญชน บรรดาสมบัติเก่าแก่ในห้องพระโรงที่กล่าวกันว่ามีมากมายเหลือคณานับ ก็ถูกโอนมาเป็นของคณะปฏิวัติ มีการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พระราชวังแห่งชาติ (National Palace Museum) ขึ้นในกรุงปักกิ่งในปี 1925 เพื่อให้ประชาชนได้ชมสมบัติทางประวัติศาสตร์

สองปีต่อมาใน ค.ศ. 1927 สงครามกลางเมืองจีนระหว่างฝ่ายรัฐบาลโดยนายพลเจียงไคเช็ค และฝ่ายคอมมิวนิสต์โดยนายเหมาเจอตุงก็เริ่มขึ้น ทั้งสองฝ่ายรบราฆ่ากันอยู่ 23 ปี มีประชาชนล้มตายไปประมาณ 2 ถึง 3 ล้านคน

แม้ว่าจะต้องเจอศึกภายนอกที่จักรวรรดิญี่ปุ่นเข้ามายึดครองดินแดนของจีนตั้งแต่ปี 1931 แต่คนจีนก็ยังไม่ยอมเลิกทะเลาะกัน เห็นพี่น้องร่วมชาติเป็นศัตรูมากกว่าต่างชาติ ญี่ปุ่นก็รุกมั่งกร่อยอย่างจีน กินเมืองแล้วเมืองเล่านายพลเจียงไคเช็ค เห็นท่าไม่ดี เกิดกังวลว่าสมบัติในพิพิธภัณฑสถานจะโดนทหารญี่ปุ่นยึดแน่จึงทำการย้ายสมบัติเหล่านี้รวม 3 เดือน ใช้รถขนหลายพันเที่ยว ออกจากกรุงปักกิ่งเอาไปหลบซ่อนที่เชียงไฮ้ และเมืองนานจิง และสุดท้ายไปหลบในหุบเขา

จนกระทั่งเกิดสงครามโลกครั้งที่สอง ฝ่ายเจียงไคเช็คและพรรคคอมมิวนิสต์ จึงยอมหยุดยิงชั่วคราวมาต่อสู้กับญี่ปุ่นมีคนจีนที่ตายเพราะสงครามกับจักรวรรดิญี่ปุ่น 4 ล้านคน และอีก 60 ล้านคนต้องไร้ที่อยู่อาศัย ภายหลังสิ้นสุดสงครามโลกและญี่ปุ่นเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ จึงเปิดพิพิธภัณฑสถานขึ้นใหม่ ขณะเดียวกันก็หันมารบกันเองอีก จนถึงปี 1949 รัฐบาลจีนของนายพลเจียงไคเช็คก็พ่ายแพ้ต่อกองทัพคอมมิวนิสต์ ช่วงสองสามเดือนสุดท้ายก่อนหนีจากแผ่นดินใหญ่จีน เจียงไคเช็คก็วางแผนขนสิ่งของในพิพิธภัณฑสถานลงเรือไปได้หัววันเสียก่อน

การตัดสินใจขนย้ายสมบัติเก่าแก่ของประเทศจากจีนแผ่นดินใหญ่มาได้หัววันนั้น ว่ากันว่าเอามาได้เพียงร้อยละ 22 ยังเหลือตกหล่นอีกมากมาย แต่ที่เอามาได้นั้นถือเป็นชิ้นที่สำคัญสุดยอด เหมือนกินกล้วยเตี้ยเอาแต่เส้นเอาลูกขึ้นไป เหลือแต่น้ำและถ่วงอกทิ้งไว้พอมีการปฏิวัติวัฒนธรรมในสมัยยุคเหมาเจ๋อตงในช่วงทศวรรษ 1960-1970 สมบัติที่ยังอยู่ในสินก็โดนทำลาย ขโมย และหายสาบสูญไปหมด เพราะถูกมองว่าเป็นสิ่งของนายทุนศักดินา

ตอนนี้ใครอยากดูของเก่าแก่ของจีนต้องไปดูที่เกาะไต้หวัน มีสมบัติตั้งแต่ยุคแรกๆ ของประเทศจีนจนมาถึงราชวงศ์สุดท้าย ทั้งหมดเกือบ 700,000 ชิ้น ทั้งที่เป็นทอง เงิน ทองแดง หยก ไม้สลัก เครื่องปั้นดินเผา ภาพวาด หนังสือ เอกสาร ฯลฯ ในขณะที่อาคารของพิพิธภัณฑสถานนั้นตั้งแสดงสิ่งต่างๆ ได้เพียง 3,000 ชิ้น ถ้าจะแสดงทุกชิ้นพร้อมกันต้องสร้างอาคารเพิ่มอีกหลายสิบอาคาร หรือหากจะจัดแสดงแบบให้เห็นทุกชิ้นในหนึ่งปีก็ต้องเปลี่ยนทุก 3 วัน

ผมเคยเข้าไปดูสองครั้ง ใช้เวลาเป็นวันๆ ก็ยังดูไม่หมด แต่ละชิ้นนั้นมีประวัติศาสตร์ มีความหมายและมีความงดงาม ดูรู้เรื่องบ้างไม่รู้เรื่องบ้าง แต่ในบรรดาของที่แสดงนั้น มีสองชิ้นที่ห้ามพลาด

ชิ้นแรกเป็นระฆังทำจากทองแดง สูง 65 เซนติเมตร กว้าง 35 เซนติเมตร สลักเป็นรูปมังกรใหญ่สองตัวที่ฐานล่างและมังกรเล็กๆ

หลายตัวที่ส่วนบน มีตัวหนังสือจีนโบราณอยู่ 122 ตัว ดูแล้วก็รู้สึกว่ามันน่าจะเป็นระฆังไฮโซ ถ้า ดูเฉยๆ ก็ไม่รู้หรอกว่ามันสำคัญอย่างไร แต่เขา อธิบายเพิ่มเติมว่าระฆังใบนี้อายุเก่าแก่ถึง 3000 ปี เป็นระฆังหลวง สร้างในสมัยกษัตริย์ราชวงศ์ โจว (Zhou) เป็นที่ระลึกว่าพระองค์ยกทัพไปเพื่อ ปราบปรามเจ้าเมืองที่แข็งข้อกระด้างกระเดื่อง ต่างฝ่ายต่างเตรียมสู้ตาย รบกันจริงคงมีคน ตายเพียบ แต่โชคดีที่คงมีการเจรจาหย่าศึก เจ้าเมืองที่แข็งข้อและขุนศึกพร้อมเจ้าชาย น้อยใหญ่ 26 คน เกิดเปลี่ยนใจไม่ทำศึก ทำให้ไม่ ต้องหลังเลียดและสร้างความลำบากยากแค้นให้ ชาวบ้าน เวลาจะทำสงครามกันเขาจะลั่นกลอง รบดังไปถึงนรก แต่เวลาสงบศึกมักจะใช้ระฆัง เป็นสัญลักษณ์ นัยว่าตีระฆังเพื่อให้เสียงดังไป ถึงสวรรค์ว่าความสงบสุขได้กลับคืนมาแล้ว

ส่วนอีกชิ้นนั้นตรงข้าม ไม่ต้องการคำ อธิบายใดๆ เป็นก้อนหยกที่แกะสลักเป็นรูป ต้นผักกาดขาวขนาดเท่าของจริง ความยาว ประมาณ 18 เซนติเมตร มีตัวตักเตนตัวใหญ่ และตัวเล็กเกาะอยู่ที่ปลายใบ เป็นผลงานใน สมัยราชวงศ์ชิงประมาณสัก 300 ปีมาแล้ว

เหตุผลที่ศิลปะชิ้นนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็น สุดยอด คงเป็นเพราะความลงตัวของสียก ที่โปร่งแสง เมื่อแกะสลักออกมาแล้ว เหมือน ผักกาดขาวตัวจริง มีสีเขียว สีเข้ม สีอ่อน มีก้านใบและรอยหยักหยัก เห็นแล้วก็น้ำลาย สอไปตามๆ กัน และที่สำคัญคือเข้าถึงชาวบ้าน ธรรมดาแบบไม่ต้องมีคำอธิบาย ไม่ว่าจะยากดี มีเงิน เรียนมากเรียนน้อย จีน แหก ฝรั่งเศส ฯลฯ เห็นปุ๊บรู้ปั๊บ แสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ ในน้ำ มีปลา ในนามีข้าว ในสวนมีผัก

ถ้าให้ประชาชนเลือกกระหว่างกลองศึก หรือระฆังสันติภาพ ชาวบ้านที่รักสันติก็จะ เลือกระฆัง ให้เลือกกระหว่างผักกาดขาวกับ หอกดาบ ก็ต้องเลือกผักกาดขาวแน่ แต่สำหรับ คนที่กระหายอำนาจ ก็มักจะเลือกกลองรบ และสะสมอาวุธยุทโธปกรณ์ ไม่สนใจว่าสงคราม จะนำความยากลำบากมาให้ใคร ผู้คนต้อง ล้มตายบาดเจ็บแค่นั้น

การสร้างประเทศชาติให้มั่นคงอุดม สมบูรณ์นั้น ต้องเริ่มด้วยการสร้างสันติ ยุติ ความรุนแรง ในหนังสือพระธรรมเก๋า อีสยาห์ บทที่ 2 พูดถึงสันติภาพถาวร มีข้อความสำคัญ ว่า “พระเจ้าจะทรงพิพากษาบรรดาประชาชาติ และจะทรงวินิจฉัยประชากรจำนวนมาก เขาทั้งหลายจะตีดาบให้เป็นผาลไถนา ตีหอก ให้เป็นเคียว ชาติต่างๆ จะไม่ยกดาบขึ้น ต่อสู้กันอีก จะไม่ฝึกฝนยุทธวิธีอีกต่อไป” ❀

เมื่อเราอยากตั้งคำถามง่ายๆ เกี่ยวกับการศึกษาสื่อ ในหน่วยงานของเรา

การรู้เท่าทันสื่อ คือการพัฒนาทักษะการเรียนรู้สื่อโดยวิเคราะห์เนื้อหาและภาษาของสื่อ รวมถึงประเมินสื่อใน 5 ด้าน ดังนี้

1. เนื้อหาสาระของสื่อเป็นสิ่งที่สร้างขึ้น

เนื้อหาของสื่อ เช่น ข่าว รายการโทรทัศน์ แผ่นป้ายโฆษณา เกม การ์ตูน เว็บไซต์ มีส่วนที่ผู้ประกอบการสื่อสร้างขึ้น มีความหลากหลายแตกต่างกันตามลักษณะของสื่อ อาจสร้างโดยคนหนึ่งคนหรือหลายคน ภาพที่นำมาใช้อาจเป็นภาพถ่ายจริงๆ หรือภาพตัดต่อแต่งเติม อาจใช้มุมกล้องและแสงสีในการถ่ายทำ การจัดวางภาพเนื้อหา ดนตรีต่างๆ ถูกร้อยเรียงตามแต่ผู้สร้างจะจัดการ

การอ่านสื่อในประเด็นนี้จึงต้องตอบคำถามต่อไปนี้ให้ได้

- ใครเป็นผู้สร้างสื่อนี้
- มีผู้สร้าง/เกี่ยวข้องกี่คน แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่อย่างไร

• สาระของสื่อคืออะไร

• ในการนำเสนอรูปแบบเดียวกันแต่ละรายการมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

- ใช้เทคโนโลยีอะไรบ้างในการผลิต
- มีอะไรขาดหายไปบ้าง

2. สื่อแต่ละสื่อใช้กฎเกณฑ์เฉพาะตัวในการสร้างเนื้อหาสาระขึ้นมา

รูปแบบของการสื่อสารแต่ละแบบไม่ว่าจะเป็น หนังสือพิมพ์ เกมโชว์ ภาพยนตร์ เป็นต้น

มีภาษาที่ใช้ในรูปแบบของตัวเอง ภาพและเสียงดนตรีที่น่ากลัวจะช่วยเพิ่มระดับความกลัว ภาพถ่ายแบบใกล้ (zoom) ทำให้รู้สึกถึงความใกล้ชิด การพูดหัวข่าวขนาดใหญ่บอกว่าคือเรื่องสำคัญ ความเข้าใจเหล่านี้ทำให้ผู้รับสื่อเข้าใจความหมายและเห็นคุณค่าของสื่อมากขึ้น

การอ่านสื่อในประเด็นนี้ต้องตอบคำถามว่าสื่อใช้เทคนิคต่างๆ ต่อไปนี้ อย่างไรบ้าง

- ใช้สีและรูปลักษณ์อย่างไร
- อุปกรณ์ประกอบ การจัดฉาก เสื้อผ้า

มีลักษณะอย่างไร

- มีการใช้สัญลักษณ์หรือไม่ สื่อถึงอะไร
- มุมกล้องต่างกันให้อารมณ์ความรู้สึก

ต่างกันหรือไม่ อย่างไร

- เสียงเพลง เสียงประกอบ คำพูด การเล่าเรื่อง ความเงียบ

- ใช้เทคนิคอะไรบ้าง

3. แต่ละคนตีความเนื้อหาสาระของสื่อตามประสบการณ์ของตน

ผู้รับสื่อเป็นผู้ตีความเนื้อหาของสื่อ ดังนั้นต่างคนก็ต่างตีความแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ อายุ เพศ การศึกษา และวัฒนธรรม เช่น พ่อแม่ลูกนั่งดูละครเรื่องเดียวกัน ก็ไม่ได้เข้าใจ หรือได้รับผลกระทบของละครเหมือนกัน

การอ่านสื่อในประเด็นนี้ต้องตอบคำถามต่อไปนี้ให้ได้

- เนื้อหาสาระของสื่อเข้ากับประสบการณ์ของเราอย่างไร

- เราเรียนรู้อะไรจากเนื้อหาสาระสื่อบ้าง
- เราเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับตัวเองจากเนื้อหาสาระของสื่อ

- เราเรียนรู้อะไรบ้างจากการตอบสนองของคนอื่นต่อเนื้อหาสาระของสื่อ

- การตีความสาระของสื่ออาจเกิดขึ้นได้กี่แบบ อะไรบ้าง

- เราจะอธิบายการตอบสนองที่แตกต่างกันได้อย่างไร

4. สื่อทำหน้าที่สะท้อนสังคมและปลูกฝังค่านิยม

สื่อเล่าเรื่องราว เช่น ละครเล่าเรื่องผ่านตัวแสดง การจัดฉาก เลือกสถานที่ บทพูด มีโครงเรื่อง ซึ่งล้วนแล้วแต่มีส่วนในการปลูกฝังค่านิยมต่างๆ ให้กับผู้รับสื่อได้ การเรียนรู้ว่าจะอ่านข้อความในสื่อต่างๆ อย่างไรนั้นเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะได้ค้นพบมุมมองที่แฝงอยู่ในสื่อ และประเมินได้ว่าจะรับหรือปฏิเสธเนื้อหาสาระที่สื่อนำเสนอ

การอ่านสื่อในประเด็นนี้ต้องตอบคำถามต่อไปนี้ให้ได้

- เกิดคำถามอะไรขึ้นในใจเราบ้างขณะที่เรารับสื่อ

- สื่อนำเสนอค่านิยมทางสังคม การเมือง หรือเศรษฐกิจ ใดบ้าง

- ความคิดเห็นใดๆ ที่สื่อสร้างขึ้นสะท้อนความสัมพันธ์ส่วนบุคคลหรือทางสังคมใดบ้าง

- บริบททางวัฒนธรรมหรือสังคมของสื่อคืออะไร

- สื่อนำเสนอความคิดหรือค่านิยมใดบ้าง

- สื่อสร้างบุคลิกลักษณะของตัวแสดงต่างๆ อย่างไร

- เป้าหมายของสื่อคือ ผู้อ่าน ผู้ชม ผู้ฟัง กลุ่มใด

- เมื่อรับสื่อแล้วน่าจะมีพฤติกรรม หรือผลสืบเนื่องใด

- ใครหรืออะไรบ้างที่สื่อไม่ได้นำเสนอ (ทั้งที่ควรนำเสนอ)

5. ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการเมืองเป็นตัวขับเคลื่อนสื่อ

สื่อสร้างขึ้นด้วยเหตุผลหลายประการ ประการหนึ่งก็เพื่อทำเพื่อธุรกิจ หนังสือพิมพ์และนิตยสารจัดหน้าด้วยโฆษณาเป็นอันดับแรกก่อนการจัดพื้นที่ข่าว ในทำนองเดียวกันโฆษณาเป็นส่วนหนึ่งของรายการโทรทัศน์ สิ่งทั้งหลาย คนไม่รู้ก็คือโฆษณาไม่ได้ขายเพียงผลิตภัณฑ์ในโฆษณานั้นๆ เท่านั้น แต่ยังขายผู้รับสื่อให้กับผู้โฆษณาอีกด้วย จุดประสงค์ที่แท้จริงของรายการโทรทัศน์หรือหัวเรื่องในนิตยสาร คือ เพื่อที่จะสร้างกลุ่มเป้าหมายของตนเองขึ้น ดังนั้น สถานีหรือผู้ที่ตีพิมพ์จะสามารถขายเวลาหรือพื้นที่ให้กับผู้สนับสนุนเพื่อโฆษณาสินค้า โดยผู้สนับสนุนจะจ่ายค่าเวลาตามจำนวนคนซึ่งสถานีคาดว่าจะกำลังดูโทรทัศน์อยู่ในช่วงเวลานั้น ซึ่งจะนำมากำหนดอัตราลงโฆษณาที่สูงต่ำกันตามลำดับ

การอ่านสื่อในประเด็นนี้จึงเป็นการตอบคำถามต่อไปนี้

- ใครเป็นผู้ควบคุมการสร้างสรรคและการถ่ายทอดเนื้อหาสาระของสื่อ

- สื่อกำลังขายอะไร

- ใครเป็นผู้ตัดสินใจที่ทำให้เกิดผลประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ ขึ้น

- การนำเสนอของสื่อในครั้งนี้นำมาซึ่งผลประโยชน์ใดบ้าง

- อะไรที่มีอิทธิพลต่อการสร้างหรือการนำเสนอของสื่อ

- ใครที่ได้รับประโยชน์ของผลิตภัณฑ์หรือประชาชน

บัญญัติศัพท์

คณะกรรมการแปลและบัญญัติศัพท์

L

lacuna in law	= ช่องโหว่ของกฎหมาย (Canon 19)
laity, the	= สถาบันฆราวาส สถานภาพฆราวาส (NB คำเคียงคู่ clergy)
laic หรือ lay (laicus ละติน) (clericus ละติน)	= ผู้เป็นฆราวาส (NB คำคู่เคียงคือ cleric)
laicism	= ระบอบฆราวาสเป็นใหญ่ (NB คำคู่เคียง คือ clericism)
lacization	= การทำให้เข้าสู่สถานะฆราวาส
lay apostolate	= การธรรมทูต (ของพระศาสนจักร) ส่วนที่เป็นของฆราวาส หรือหน้าที่ ฆราวาสในพันธกิจของพระศาสนจักร
lay association	= สมาคม (ชมรม) ฆราวาส
lay institute	= สถาบันนักพรต (NB หมายถึง lay religious institute ที่ตั้งขึ้นโดยกำหนดให้ มีการปกครอง โดยสมาชิกที่ใช้พระ สงฆ์ (non clerical) และสมาชิกส่วนใหญ่ไม่ได้รับศีลบวช)
lay ministry	= ศาสนบริการโดยฆราวาส (เช่น หน้าที่เป็น lector, acolyte และอื่น ๆ ที่สภาพระสังฆราชกำหนด)
lay man	= ฆราวาส (คริสตชนที่ไม่เป็นพระสงฆ์หรือนักพรต)
lay people	= ฆราวาส (ทั้งชายและหญิง)
lay person	= ฆราวาส (ทั้งชายและหญิง)
lay woman	= สตรีฆราวาส
Lamb, the	= พระผู้เป็นลูกแกะ (หมายถึงพระเยซูเจ้า)
Lamb of God, the	= พระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า
paschal lamb, the	= พระผู้เป็นลูกแกะปัสกา
Lamentations	= เพลงคร่ำครวญ
lapse	= ช่วงเวลาที่ผ่านไปโดยไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์
the lapsi (ละติน) หรือ the lapsed Catholics	= คาทอลิกผู้ละทิ้งความเชื่อ
Last Judgement	= การพิพากษาสุดท้าย
Last Supper	= อาหารค่ำมื้อสุดท้าย
last things	= สิ่งสุดท้าย (มี 4 อย่าง คือ ความตาย การพิพากษา สวรรค์ และนรก)
Latae sententiae penalty	= การลงโทษโดยอัตโนมัติ (ตามความผิดที่กฎหมายบางข้อกำหนดไว้)

WOODTECT
colors..beauty..infinity

สีย้อมไม้ วูดเทค

นี่ล่ะ **'ตัวจริง!'** ที่ผู้ใช้งานยืนยันมั่นใจ
สีย้อมไม้วูดเทค พัฒนาคุณสมบัติพิเศษของ
เบส **UV Block Double Nano** ในวูดเทคอะควา
เพิ่มพลังปกป้อง แดด ฝน ถึง 3 เท่า
ซึมลึกถึงเนื้อไม้ สวยทน ช่วยไม่ให้แตกออก
พิสูจน์ความเป็น **'ตัวจริง!'** ด้วยประสิทธิภาพ
ที่เหนือชั้น และความคุ้มค่าที่เหนือกว่า

woodtect.com

คุณสีก็ ทั้งสู้!
ทั้ง ปกป้อง!
ด้วย วูดเทค

Chemglaze®

The ultimate
wooden floor protection.

โพลียูรีเทนแท้ 100% ที่ดีที่สุด จาก

เคมเกลซ

- ✓ เนื้อฟิล์มสีใส เสริมความงามลายไม้ให้สวยเด่น
- ✓ แผ่นฟิล์มหนา แข็ง เหนียวและยืดหยุ่นเป็นพิเศษ
- ✓ ไม่ปรากฏ ไม่เป็นรอย ไม่หลุดลอกโดยง่าย
- ✓ สวยทน ใช้งาน คู่ค้า บ้านแสนนาน
- ✓ กทนต่อการขีด ขัด กระทบ น้ำร้อน น้ำเย็น ทอด ต่าง

#1
Best Seller

* เคมเกลซ Z065 ชนิดเงาภายใน ขายดีที่สุด ในตระกูลเคมเกลซ

PRECISION
ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท ปรสิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด

คุณเกษ - คุณวราละออ กริพย์เจริญ

ISO 9001

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

โทร.02-613-8989 (ต่อ 431 คุณน้อม - สารวัตร 'แพทริค' - แดงแดง)

บริษัท ปรสิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอสมงเมือง 3 ถนนมือง แขวงมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

สัวดเทค อัลตรา ชิลด์

• ออล เวเธอร์ •

สีน้ำอะครีลิกแท้ 100% ชนิดทึบหนา สำหรับภายนอกและภายใน

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

LOTUS EFFECT

สีเลียนแบบใบไม้ไม่เปียกน้ำ
ระคายคราบสกปรก

ด้วย Ultra Silicone เทคโนโลยี Super Hydrophobic โมเลกุลมีขนาดเล็กมาก เรียงตัวกันอย่างหนาแน่น ทำให้น้ำไม่เกาะฟิล์มสี น้ำจึงรวมตัวเป็นหยด และชะล้างคราบสกปรก เมื่อน้ำ และความชื้นไม่สะสม จึงทำให้ไม่เกิดเชื้อรา และตะไคร่น้ำ ป้องกันต่าง และคราบเกลือได้ดีโครงสร้างหลักด้านไม่เกิดสนิม แต่ขณะเดียวกัน ยังคายความชื้นออกมา ป้องกันสีฟางพอง คอกล่อน

ฟิล์มสีหายใจรัก

EASY WASHABLE SELF-CLEANING

ทำความสะอาดด้วยน้ำเปล่า
เพียงล้างทำความสะอาด 30,000 ครั้ง

PRECISION
ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท พรีซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด

คุณเกษม - คุณนวลละออ ทรัพย์เจริญ

รับส่วนคณพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลือนักธุรกิจและคริสตชนทั่วประเทศ

โทร.02-613-8989 (ต่อ 431 คุณบ๊อบ - สารัฐ 'แมทริก' - แดงเดช)

บริษัท เพรซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

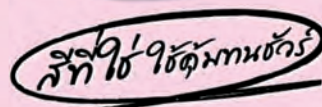
โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

สัวดเทค

แม็กซ์

สีน้ำอะครีลิก 100% สำหรับภายนอกและภายใน
เกรด มอก.

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 272-2549

ปกปิด พื้นผิวได้ดียิ่งขึ้น

Titanium MAX

สูตรเพิ่มสารไททาเนียมทำให้ **ปกปิด** พื้นผิวได้ดียิ่งขึ้น
โมเลกุลของสีขนาดเล็กเพิ่มประสิทธิภาพการซึมลึก
ยึดเกาะเป็นเนื้อเดียวกับผนังปูนได้

ปกป้อง พื้นผิวให้สวยงามนาน

Shield MAX

สูตรผสมผสานการ **ปกป้อง** พื้นผิวให้สวยงามนาน
ปกป้องจากรังสียูวี ไม่สะสมความชื้นไว้ ทำให้สีไม่ลอกคร่อน
ป้องกันเชื้อรา และคราบสกปรก

ประหยัด งบประมาณ

Saving MAX

สูตรเนื้อสีเข้มข้น เพิ่มพื้นที่ในการทา **ประหยัด** งบประมาณ
เนื้อสีแน่น ปกปิดพื้นผิวได้เร็ว ทำให้สีที่มากขึ้น ประหยัดเวลา
และงบประมาณ

woodtect.com

ประโยชน์ของมิสชันนารี

พ่อค้าผู้ร่ำรวยคนหนึ่งได้ไปเที่ยวเกาะแห่งหนึ่งซึ่งสวยงาม คนพื้นเมืองได้มารับจ้างแบกสัมภาระให้กับเขา ระหว่างทางไปโรงแรมซึ่งมีระยะทางไกลพอสมควร พ่อค้าได้คุยกับคนพื้นเมืองหลายเรื่อง คนพื้นเมืองได้เล่าถึงคุณพ่อมิสชันนารีที่เข้ามาแพร่ธรรมที่เกาะนี้ และชาวเกาะได้กลับใจมานับถือศาสนาคริสต์ พ่อค้ายิ้มเยาะกล่าวกับคนพื้นเมืองว่า “ฉันไม่เห็นว่ามีสชันนารีพวกนี้จะทำประโยชน์อะไร นอกจากจะโน้มน้าวให้คนเปลี่ยนศาสนา”

คนพื้นเมืองเงยบเลียงในทันที เขาก้มหน้าแบกสัมภาระและเดินต่อไป จนมาถึงหลักหินใหญ่สองสามก้อนที่วางอยู่กลางเกาะนั้นด้วยความแปลกใจพ่อค้าจึงถามคนพื้นเมืองว่า “ท่านหยุดทำไม?” “เพราะฉันอยากให้ท่านทราบบางเรื่องที่เคยเกิดขึ้นที่นี่” คนพื้นเมืองตอบ “ไหนลองเล่าให้ฉันฟังซิ” พ่อค้ากล่าวด้วยสีหน้าสงสัย

“ท่านทราบไหมว่าก่อนที่คุณพ่อมิสชันนารีจะมาแพร่ธรรมที่นี่ พวกเราเป็นเผ่าที่กินเนื้อ

มนุษย์ ทันทีที่เราพบคนแปลกหน้าที่เกาะของเราจะจับเขา มัดมือ มัดเท้า และนำมาที่กองหินสามก้อนที่ท่านเห็นนี้ เราจะถลกหนังเขา และต้มเขาถวายเทพเจ้า และเราจะกินเนื้อของเขา แต่เมื่อคุณพ่อมิสชันนารีมาที่เกาะของเรา คุณพ่อได้สอนเราให้เข้าใจถึงคำสอนแห่งความรักของพระเยซูเจ้า และช่วยให้เราเลิกประเพณีที่โหดร้ายและป่าเถื่อนต่าง ๆ ท่านสอนให้เรารักพระเจ้าและรักเพื่อนมนุษย์ ถ้าไม่มีพวกท่านที่สอนเรา เชื่อได้เลยว่าป่านนี้คุณคงจะถูกต้มในหม้อเรียบร้อยแล้ว”

โลกเรายุ่รอดจนถึงทุกวันนี้ก็เพราะความรักของพระเจ้า และมีชายหญิงผู้ดำเนินชีวิตที่ดีงามประดับประดาโลกใบนี้ไว้ ลองคิดเล่น ๆ ดูก็ได้ ถ้าหากทุกคนในโลกนี้เป็นคนเห็นแก่ตัว กอบโกย เห็นแก่ได้ และคิดถึงแต่ตนเอง โลกใบนี้จะอยู่ได้อย่างไร?

ผู้เขียนมั่นใจว่าเราจะเป็นคนหนึ่งที่ทำให้โลกใบนี้น่าอยู่ยิ่งขึ้น ด้วยความรักและความเมตตากรุณาที่เรามีให้แก่กัน **๕**

กว่าจะเป็นนักบุญ

อันตรธาน

นักบุญมาระโก (ผู้บันทึกพระวรสาร) (St. Mark) (Evangelist * First Century) ฉลอง 25 เมษายน

มาระโก หรือ ยอห์น มาระโก ถือกำเนิดจากครอบครัวที่มีเชื้อสายเป็นชาวกรีกแต่อาศัยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม และท่านเองได้ให้พวกคริสตชนรุ่นแรกๆ ได้ใช้บ้านของท่านเป็นที่ชุมนุมอธิษฐานภาวนาร่วมกัน (กจ 12:12-16) และอาจจะเป็นไปได้ที่พระเยซูเจ้าและบรรดาสานุศิษย์ของพระองค์ได้ใช้บ้านนี้เป็นที่รับประทานอาหารค่ำมื้อสุดท้ายด้วย

มาระโกได้เป็นเพื่อนร่วมทางของนักบุญเปาโล ในการเดินทางไปแพร่ธรรมครั้งแรก แต่ท่านรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองไม่มีความกระตือรือร้นกับการเดินทาง ท่านจึงได้กลับมาที่กรุงเยรูซาเล็มเพียงลำพัง

อีกไม่นานมาระโกได้มาติดตามนักบุญเปโตร ท่านมาที่กรุงโรมและคอยรับใช้ให้ความช่วยเหลือต่างๆ โดยเฉพาะในขณะที่นักบุญเปโตรโดนขังคุก นักบุญเปโตรเรียกท่านมาระโกว่า “ลูกที่รัก” ...ต่อมาภายหลังมาระโกก็ยังได้คอยรับใช้นักบุญเปาโล ในเวลาที่ถูกขังคุกด้วยเช่นเดียวกัน

ประชาชนชาวโรมันได้ขอร้องให้มาระโกช่วยเขียนบันทึกข้อความต่างๆ ที่ท่านเปโตรเทศน์สอนไว้เกี่ยวกับชีวิตประวัติของพระเยซู

คริสตเจ้า... มาระโกได้เขียนพระวรสารในช่วงเวลาประมาณก่อนปี ค.ศ.60 ...และเขียนพระวรสารฉบับภาษากรีกเป็นฉบับที่สองสำหรับคนต่างศาสนาที่กลับใจมาเชื่อถือพระเยซูคริสตเจ้า

มาระโกได้ตั้งโรงเรียนคาทอลิกแห่งหนึ่งที่มีชื่อเสียงอย่างมาก และที่สุดเพราะความโดดเด่น ท่านมาระโกถูกพวกคนต่างศาสนาต่อต้าน จุดกระชาก ลากร่างของท่านไปตามถนนที่เต็มไปด้วยก้อนหิน ขรุขระแหลมคม แล้วโยนท่านเข้าไปในคุก ท่านได้รับบาดเจ็บทั่วร่างกาย เลือดไหลไม่หยุด แล้วที่สุดท่านสิ้นใจในคุกนั่นเอง

ยอห์น มาระโก จะถูกกล่าวถึงใน (กจ 12:25, 13:5, 15:37) ท่านเป็นลูกพี่ลูกน้องกับบาร์นาบัส (คส 4:10) มาระโกอยู่กับเปาโล ระหว่างที่เปาโลถูกจองจำที่กรุงโรม (คส 4:10, ฟม 24) และเปาโลก่อนตายไม่นานได้ขอให้มาระโกมาช่วยเหลือ (2 ทธ 4:11) เปโตรยังกล่าวถึงมาระโกในฐานะผู้ช่วยของตนอีกด้วย (1ปต 5:13) และธรรมประเพณีบอกว่าเขาเป็นผู้บันทึกพระวรสารฉบับที่สอง **✠**

แบบฟอร์ม สมัครสมาชิกใหม่

จุดประสงค์

☐ สมัครสมาชิกใหม่

☐ ต่ออายุสมาชิก

ชื่อ.....นามสกุล.....

ที่อยู่.....

.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

☐ อุดมสาร (รายสัปดาห์ 1 ปี 52 ฉบับ 400 บาท)

☐ อุดมคานต์ (รายเดือน 1 ปี 12 ฉบับ 400 บาท)

(ชำระล่วงหน้า 5 ปี, 10 ปี มีของที่ระลึกมอบให้โดยได้ส่งเงินมาเป็นจำนวน.....บาท

โดยทาง ☐ เงินสด

☐ ธนาคาร สังกัด บ.ณ.ยานนาวา 10120 ในนาม “ซิสเตอร์คัทดี้ศรี งามวงศ์”

☐ เช็คขีดคร่อม สังกัด “การพิมพ์คาทอลิก”

☐ โอนเงินเข้าบัญชีสะสมทรัพย์ ธนาคารกรุงเทพ สาขาซอยโอเรียนเต็ล

ในนาม “การพิมพ์คาทอลิก” บัญชีเลขที่ 226-0-006040

* กรณีโอนเงินกรุณา FAX. ใบสลิป (Pay in) กลับไปยังการพิมพ์ฯ
หรือโทรศัพท์แจ้งให้ทราบด้วย เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการชำระเงิน
และออกไปเสร็จรับเงิน

มุมมองเล็กๆ ของนักเดินทาง

คุณพ่อปิติศักดิ์ พงศ์จิรพันธุ์

Pompeii..ปริศนาธรรมแห่งความตาย

“...วันที่ 24 สิงหาคม ค.ศ. 79 ภูเขาไฟวิสุเวียส (Vesuvius) ได้เกิดปะทุขึ้นอย่างรุนแรง ทั้งฝุ่นควัน และก๊าซพิษได้ปกคลุมเมืองจนท้องฟ้ามืดมิดตั้งอยู่ในยามราตรี หินพัมมิชจากปล่องภูเขาไฟร่วงหล่นจากท้องฟ้าเข้าถล่มเมืองดังท่าฝน ท้องทะเลปั่นป่วน เพราะแรงสั่นสะเทือนจากการระเบิดอย่างรุนแรง ชาวเมืองที่ไร้หนทางในการหลบหนีต้องถูกฝังทั้งเป็นอยู่ภายใต้การทับถมของเถ้าถ่านภูเขาไฟและลาวา แล้วเมืองก็ล่มสลายลงเพียงข้ามคืน ปอมเปอี ถูกกลบออกจากหน้าประวัติศาสตร์ จนเวลาผ่านไปเกือบ 1700 ปี เมืองแห่งนี้จึงถูกค้นพบและมีการขุดค้นทางโบราณคดี ซากเมืองที่อยู่ภายใต้เถ้าถ่านนั้นยังอยู่ในสภาพเดิม ซากศพของชาวเมืองต่างบ่งบอกถึงความทุกข์ทรมานที่ได้รับ บางคนนั่งซบหน้า บางคนอยู่ในสภาพดิ้นรนครั้งสุดท้ายก่อนความตายจะมาเยือน...” คือเรื่องราวเล่าขานที่เราพบในหนังสือเรียนประวัติศาสตร์ของโลกและในหนังสือท่องเที่ยวประเทศอิตาลี ซึ่งดึงดูดให้นักเดินทางอย่างเราต้องหาโอกาสไปเยือนสักครั้งหนึ่งในชีวิต และเพราะปอมเปอีเป็นสถานที่ที่มีสำคัญทางประวัติศาสตร์มากที่สุดแห่งหนึ่งของโลกซึ่งบรรดากรุ๊ปทัวร์ไทยไม่มีทางเลือกให้เป็นหนึ่งในโปรแกรมทัวร์แบบปกติอย่างแน่นอน การเดินทางมาพิสูจน์ปริศนาด้วยสายตาของตนเองจึงถูกวางแผนขึ้นอย่างมีเป้าหมายเฉพาะเจาะจง

หลังจากการโดยสารรถไฟจากโรมมาลงที่เมืองเล็ก ๆ แห่งหนึ่งใกล้ ๆ เมืองเนเปิลส์ทางตอนใต้ เราได้รับน้ำใจจากคุณพ่อนักบวชคณะฟรังซิสกัน ภราดาน้อย กาปูชิน ชาวไทยท่านหนึ่งซึ่งได้มาทำงานในแขวงนี้เป็นเวลาถึงสามสิบปี โดยจัดหาที่พักในวัดของท่านให้กลุ่มของเราตลอดระยะเวลาสั้น ๆ ที่เราตัดสินใจจะใช้ช่วงเวลาพิเศษที่เมืองนี้ และในเช้าวันถัดมาซึ่งอากาศแจ่มใสเป็นพิเศษ คณะของเราก็ได้เดินทางไปเยือนเมืองปอมเปอีซึ่งตั้งอยู่ไม่ห่างจากเมืองเนเปิลส์เท่าใดนัก ก่อนเดินทางเข้าไปสำรวจเมืองโบราณปอมเปอี คุณพ่อนำเราไปเยี่ยมชมมหาวิหารแม่พระราชินีแห่งสายประคำศักดิ์สิทธิ์แห่งปอมเปอีที่ใหญ่โต สง่างามและศักดิ์สิทธิ์สมนาม เราทั้งในความสวยงามของผลงานทางศิลปะทั้งภายนอกและภายในมหาวิหารตลอดจนความศรัทธาของมวลสัตบุรุษที่มาร่วมพิธีมิสซาอยู่ในขณะนี้ ภายหลังมิสซาเรายังมีโอกาสได้เยี่ยมชมสักการสถานชั้นในและซื้อของที่ระลึกก่อนเดินทางต่อไปยังประตูทางเข้าเมืองโบราณปอมเปอี สิ่งหนึ่งที่เราต้องทำความเข้าใจคือชื่อ Pompeii กับ Pompei เพราะแม้จะอ่านเหมือนกัน แต่ Pompei หมายถึงปอมเปอีที่เป็นเมืองใหม่ ส่วน Pompeii หมายถึงซากเมืองโบราณที่นักโบราณคดีเชื่อกันว่าก่อตั้งขึ้นเมื่อราว 600-800 ปีก่อนคริสตกาล โดยพัฒนาจากหมู่บ้านชนบทไร่นาของชาวอีทรัสกันมาเป็นชุมชนเมืองแบบโรมัน จนกระทั่งในปี ค.ศ.79 ได้ถูกลาวาและเถ้าถ่านของภูเขาไฟวิสุเวียสทำลายล้าง

คณะเดินทางกลุ่มเล็ก ๆ ของเราเข้าไปต่อคิวเพื่อซื้อบัตรเข้าชมเมืองโบราณ มีแผนที่นำทางแนบมาให้สามสี่ชุดเราจึงแบ่ง ๆ กันดู ผมปล่อยให้เพื่อนร่วมทางได้ทำหน้าที่ผู้นำ อ่านแผนที่และตัดสินใจว่าจะเลือกไปชมอะไรในอาณาบริเวณ

ที่กว้างใหญ่ของเมืองโบราณแห่งนี้ กลุ่มของเรา
พุ่งเป้าไปที่สนามกีฬาเป็นแห่งแรก เมื่อเดินผ่าน
ประตูทางเข้าไปยืนอยู่ตรงใจกลางสนามกีฬา ภาพ
ของนักรบกลัดิเอเตอร์ก็ฉายขึ้นมาเหมือนที่ได้ชม
ภาพยนตร์ยังไยยังนั้น สมาชิกของเราเดินปะปนไป
กับนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่น ๆ จนในที่สุดก็แยกย้าย
กันไปคนละทิศละทาง เอาเป็นว่าใกล้ถึงเวลากลับ
แล้วค่อยโทรศัพท์ตามตัวกันได้ ผมเดินเก็บภาพ
ไปเรื่อย ๆ ตามถนนที่ปูด้วยก้อนหินพร้อมกับ
นักเดินทางมากมายหลายกลุ่ม แสงแดดแผด
จ้ามากขึ้นแล้ว เห็นกลุ่มนักท่องเที่ยวแถบเอเชีย
หลายคนเดินทางร่วมเป็นทีนำประหลาดใจสำหรับ
นักท่องเที่ยวโซนยุโรปที่พิสมัยแสงแดด เดินตามกัน
ไปเรื่อย ๆ จนผ่านซากอาคารบ้านเรือน ซึ่งภายใน
มีร่องรอยของภาพจิตรกรรมฝาผนัง ห้องนอน
ห้องนั่งเล่น มีทางเดิน สวนและลานกลางบ้าน มองเห็น
บ่อน้ำพุที่ไม่มีน้ำไหลมาแล้วนานเกือบสองพันปี ถัดมา
อีกเป็นตลาด มีร้านขายอาหารริมถนน (เห็นมีเตา
หลุมเรียง ๆ กัน) ภาพวาดคนขายขนมปัง หินโม้แป้ง
และเตาอบในโรงงานที่ยังหลงเหลืออยู่ให้พอมอง
เห็น ผมเดินต่อไปจนมาหยุดอีกที่ที่โรงอาบน้ำโรมัน
ขนาดใหญ่ เดินเข้าไปสำรวจเห็นบ่อน้ำ สระว่ายน้ำ
และระบบท่อส่งน้ำแบบโบราณ ซากรูปปั้นที่ตกแต่ง
ตามจุดต่าง ๆ และเห็นมีโลงกระดูกที่บรรจุร่าง
ของผู้เสียชีวิตในลักษณะการดิ้นรนเมื่อเผชิญหน้า
กับความตาย ผมรู้จักเศร้าใจอยู่บ้างเมื่อนึกว่าถ้า
เป็นตัวเราที่ต้องเผชิญหน้ากับเหตุการณ์เช่นนั้นจะ
รู้สึกอกสั่นขวัญกระเจิงขนาดไหน ออกจากโรงอาบน้ำ
ก็มาโผล่เอาที่ฟอรัมซึ่งเป็นศูนย์กลางชุมชน มีวิหาร
เทพีวินัส วิหารเทพอะพอลโล เทพจูปีเตอร์ เดิน
ผ่านโรงเก็บเครื่องปั้นดินเผาจำนวนมากมายี่สิบ
พบ และร่างของผู้เสียชีวิตที่หนึ่งผมมีวอนขอความ
ช่วยเหลือจากเทพเจ้า ข้าง ๆ ร่างนั้นตั้งภาชนะหิน
ที่เหรียญเงินจำนวนหนึ่งต่างถูกนักท่องเที่ยวโยน
เข้าไปให้ ผมหยุดพักหายใจก่อนเดินเลยไป
ตามเส้นทางที่ทอดเชื่อมซากอาคารซึ่งถูกแบ่งซอย

เป็นห้องเล็กห้องน้อยในลักษณะของร้านขายของ
ก่อนจะไปถึงศาสนสถานของบรรดาเครษฐี ว่ากันว่า ที่
ศาสนสถานแห่งเทพฟอน(Faun) ซึ่งเป็นเทพผู้พิทักษ์
สัตว์ นักโบราณคดีตั้งชื่อศาสนานี้ตามรูปปั้น
เทพฟอนกำลังเต้นระบำเร่ร่าซึ่งพบอยู่กลางสวน
มีการค้นพบโครงกระดูกผู้หญิงที่กำลังจะสิ้นลม
หอบเครื่องเพชรเครื่องทองขณะพยายามหนีตาย

ความเมื่อยล้าจากการเดินที่เท่าต้องสัมผัส
กับก้อนหินปูถนนเป็นเวลาหลายชั่วโมงบวกกับ
แสงแดดที่แผดจ้าลงมากยิ่งกว่าเดิมทำให้ความ
รู้สึกอยากรู้อยากเห็นแบบเด็ก ๆ ของผมหายไป
แล้วมากกว่าครึ่ง จุดสุดท้ายที่ผมตัดสินใจเข้าไป
เยี่ยมชมคือโรงละครกลางแจ้งที่ได้ยินมาว่าสวยงาม
นักหนา โรงละครที่พบเป็นลักษณะของโคลอสเซียม
การบูรณะซ่อมแซมเผยแสดงความสวยงามของ
โรงละครกลางแจ้งแห่งนี้อย่างหมดเปลือกและกลายเป็น
เครื่องยืนยันว่าชาวเมืองปอมเปอีคลั่งไคล้ความ
บันเทิงเริงรมย์ ผมสรุปเอาเองว่าสถานที่แห่งนี้มี
สภาพสวยงามที่สุดในบรรดาสิ่งสร้างที่ขุดค้นพบใน
เมืองโบราณปอมเปอี ถึงเวลาต้องโบกมือลาสถานที่
แห่งนี้แล้ว ความรู้สึกทั้งหมดที่เกิดขึ้นคงไม่ใช่
เพียงความเศร้าสลดใจกับโศกนาฏกรรมที่เกิดขึ้น
กับเมืองนี้ในช่วงเวลาที่ผ่านมานในอดีต หากแต่ยัง
เป็นความประหลาดใจเมื่อได้มาพบเห็นกลุ่มชนผู้
มีอารยธรรมเจริญรุ่งเรืองแม้เกือบสองพันปีที่ผ่าน
มา เมืองที่เคยยิ่งใหญ่ตั้งอยู่ในภูมิศาสตร์ที่งดงาม
ริมอ่าวเนเปิลส์เชิงภูเขาไฟวิสุเวียส แต่แล้วความ
ยิ่งใหญ่สมบูรณ์พร้อมก็มีอาจต้านทานภัยพิบัติทาง
ธรรมชาติได้ ทรัพย์สินสมบัติมากมายที่สะสมไว้ในคลัง
เมื่อถึงเวลาต้องเผชิญหน้ากับความตาย แม้เหรียญ
เงินเล็ก ๆ สักเหรียญก็นำติดตัวไปไม่ได้ นึกถึง
พระวาจาตอนนี้ขึ้นมาทันใด “คนโง่เอ๋ย คินนี้เขา
จะเรียกเอาชีวิตเจ้าไป แล้วสิ่งที่เจ้าได้เตรียมไว้จะ
เป็นของใครเล่า คนที่สะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับ
ตนเองแต่ไม่เป็นคนมั่งมีสำหรับพระเจ้าก็จะเป็น
เช่นนั้น” (ลก 12:20-21) ❧

เตือนสติ

ดิฉันมีเรื่องเล่าอีกหนึ่งเรื่องหนึ่งที่อยากจะแบ่งปันให้กับท่านผู้อ่าน “อุดมศานต์” ได้ลองนำไปวิเคราะห์ที่ไตร่ตรอง...ท่านได้พบเห็นสิ่งต่างๆ รอบตัว ที่อาจเกิดจากตัวท่านเองหรือจากบุคคลรอบข้าง ทั้งที่ตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจให้เกิดขึ้น ที่กระทบต่อกันโดยขาดจิตใต้สำนึก...

วันหนึ่ง มีพ่อและลูกชายคนหนึ่ง เขาทั้งสองนั่งพักผ่อนอยู่หน้าบ้าน ผู้เป็นพ่อนั้นค่อนข้างชรามากแล้ว กำลังนั่งมองดูธรรมชาติรอบตัวอย่างสนใจ ส่วนลูกชายกลับสนใจอ่านหนังสือพิมพ์ที่อยู่ในมือ

สักครู่ พ่อก็เรียกลูกชายให้ดูนกที่บินไปมาบนต้นไม้ พ่อถามลูกว่า “นั่นนกอะไร?” ลูกชายหันมามองและตอบว่า “นกกระจอก” พ่อนั่งมอง... แล้วสักครู่ก็เอ่ยถามลูกอีกว่า “นกอะไรอยู่บนกิ่งไม้?” ลูกชายชำเลื่องด้วยหางตาและบอกว่า “นกกระจอกไงละ ผมบอกพ่อไปแล้วนะ” แล้วลูกชายก็ก้มหน้าอ่านหนังสือพิมพ์ต่อไปด้วยความหงุดหงิด เพราะเริ่มรำคาญกับคำถามซ้ำๆ ของผู้เป็นพ่อ... แต่แล้วพ่อก็ถามลูกอีกครั้ง และคราวนี้ลูกชายสติแตก เขาระเบิดอารมณ์ เขาทำท่าโมโหที่พ่อถามจุกจิก เขาตะโกนใส่พ่อสุดเสียง “พ่อถามถึง 3 ครั้ง...พ่อไม่เข้าใจหรือว่า ผมบอกพ่อแล้ว...ผมเบื่อและรำคาญมากๆ ผมอยากจะอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่าจะตอบคำถามแยๆ ของพ่อ”

ผู้เป็นพ่อมองดูลูกชายด้วยความผิดหวัง เขาค่อยๆ ลูกขึ้นเดินเข้าไปในบ้านด้วยความเสียใจกับคำตอบ และกิริยาท่าทางที่ลูกแสดงออกต่อเขา

สักครู่พ่อเดินกับมาหาลูกพร้อมกับถือสมุดบันทึกเก่าๆ เล่มหนึ่ง เขาส่งให้ลูกชาย แล้วบอกว่า “อ่านดังๆ เดียวนี้...” ลูกชายเริ่มอ่านข้อความในสมุดเล่มนั้น ความว่า “ลูกจ๋า พ่อบันทึกเหตุการณ์นี้เมื่อลูกอายุ 3 ขวบ เป็นความสุขของพ่อที่ลูกรู้จักสังเกตสิ่งรอบๆ ตัว ลูกเห็นนกบินมาที่โต๊ะหน้าบ้าน ลูกถามพ่อว่า “นกอะไรครับพ่อ น่ารักจัง” แล้วพ่อก็ตอบลูกว่า “นกกระจอก” ลูกยิ้ม พ่อก็ยิ้ม เราต่างสบตากันด้วยความสุข ลูกยังคงถามประโยคเดิม “นกอะไรครับพ่อ น่ารักจัง”...ลูกถามพ่อซ้ำแล้วซ้ำเล่าอย่างไม่เบื่อ และพ่อก็ตอบลูกทุกครั้งอย่างไม่เบื่อเช่นเดียวกัน...

แต่วันนี้ พ่อถามลูกไม่กี่ครั้ง ลูกก็โกรธพ่อแล้ว พ่ออยากให้เรามีเวลาให้แกกันเหมือนอย่างตอนที่ลูกยังเล็กๆ ที่ไร่เตี้ยสา แต่ตอนนี้พ่อเลี้ยงลูกจนเติบโตใหญ่ ให้ทุกอย่างและให้การศึกษาที่เหนือกว่าพ่อเสียอีก แต่ลูกกลับเห็นพ่อเป็นเพียงคนแก่ที่น่ารำคาญ ซึ่งตรงกันข้ามเพราะสำหรับพ่อแล้ว ลูกยังเป็นเด็กเล็กๆ และน่ารักในสายตาของพ่อนะ

ลูกชายนั่งร้องไห้ สำนึกผิดและรู้สึกตัวที่ทำไม่ถูก พุดให้พ่อเสียใจ ไม่ได้คิดถึงหัวอกของคนเป็นพ่อ ไม่สำนึกบุญคุณที่พ่อได้เลี้ยงเขามาอย่างดีแล้วเขาเคยตอบแทนให้พ่อชื่นใจหรือเปล่า เขาเคยแสดงน้ำใจห่วงใยต่อพ่อบ้างไหม? เขาเคยห่วงและคิดถึงพ่อสักนิดหนึ่งไหม?

ลูกชายโผล่เข้าอกอดพ่อ และร้องไห้พร้อมทั้งขอโทษที่เขาไม่เคยเห็นคุณค่าและความรักของพ่อที่มีต่อเขาเลย และจากสมุดบันทึกของพ่อเล่มนี้ทำให้เขาเข้าใจแล้วว่า พ่อรักเขามากขนาดไหน พ่อ

ทำทุกสิ่งให้ลูกได้ด้วยความเต็มใจ เพราะความรักที่บริสุทธิ์ และทำให้โดยไม่หวังผลตอบแทน แต่คนเป็นลูกกลับเห็นคนอื่นและสิ่งอื่นๆ ดีกว่า พ่อผู้มีพระคุณต่อเขา

ลูกชายสำนึกแล้ว...เหตุการณ์ธรรมดาเช่นนี้เกิดขึ้นบ่อยกับพวกลูกๆ ลูกควรมองย้อนกลับไปหาอดีต ลูกๆ จะเห็นว่าความรักอันยิ่งใหญ่ที่ไม่มีใครเทียบได้ ก็คือความรักจาก พ่อและแม่

ยังไม่สายเกินไปที่จะหันมามองพ่อแม่ที่ยังมีลมหายใจว่า ท่านต้องการกำลังใจ และความรักจากพวกลูกๆ ...ฉะนั้น รีบทำสิ่งดีๆ ให้กับท่านก่อนที่จะสายเกินไปนะคะ

ระยะนี้เราจะเห็นมีคลิปเผยแพร่บนเน็ตให้ทุกคนทำความดี ประเทศต่างๆ ก็เผยแพร่ให้คนในประเทศของตนมีจิตกุศล เอื้ออาทรต่อกันด้วยตัวอย่างง่ายๆ ที่ดูแล้วเข้าใจ แม้จะไม่ได้ทำทันที แต่เมื่อมีโอกาสสิ่งที่อยู่ไนจิตใจเขาก็จะนำออกมาใช้ เมื่อคนเราต่างมีความรัก ความเมตตาต่อกัน โลกใบนี้ก็จะดูสดใสยิ่งขึ้น เช่นการปฏิบัติต่อคนที่เป็นเพื่อนร่วมโลก

อย่างเวลาเราเห็นคนชราหิวของหนังก็นึกถึงเข้าไปช่วยด้วยความเต็มใจ จะเห็นรอยยิ้มซึ่งมอบให้แก่กันและกัน “รอยยิ้ม” มันยิ่งใหญ่กว่าคำ “ขอบคุณ” เมื่อผู้รับอึ้งลู่ ผู้ทำความดีก็หัวใจพองโตเมื่อได้ทำประโยชน์หรือทำกิจการดีต่อผู้อื่น มันไม่ได้ยากลำบาก แต่เป็นน้ำใจที่งดงาม ที่อยากจะมอบให้คนอื่นต่อๆ ไปอย่างไม่มีวันจบ และเมื่อเราทำดีต่อเขาๆ ก็จะทำดีส่งต่อให้คนอื่นๆ อีก และค่อยๆ ขยายวงกว้างขึ้นไปเรื่อยๆ

ดิฉันได้รับคลิปจากประเทศสิงคโปร์เห็นว่าดีจึงอยากนำมาเล่าแบ่งปัน ซึ่งเป็นเรื่องของ “การเสียสละ” และสอนคนเราในเรื่องของการให้ ดังที่เห็นภาพยายคนหนึ่งพาหลานชายวัย 6 ขวบไปซื้อ

ของที่ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง ยายเลือกซื้อของใช้ที่จำเป็น และหยิบใส่ในรถเข็น หลานชายมองเห็นเค้กก้อนหนึ่งอยู่บนชั้นวางของ ซึ่งดูน่ากิน เขาจึงหยิบมาใส่ในรถเข็นของยาย โดยที่ยายไม่ทันได้เห็น จึงเข็นรถไปที่เคชเชียร์จ่ายเงิน ยายคำนวณค่าสินค้าและมองดูเงินในกระเป๋าที่มีอยู่ไม่มาก และเมื่อเห็นกล่องเค้ก ยายปฏิเสธว่า “ไม่ซื้อ” และบอกหลานว่า “เรามีเงินไม่พอ” หลานร้องไห้ ขอให้ยายซื้อเค้กกล่องนั้นเพราะจะเอาไปฝากคุณตาที่บ้าน และบอกว่าเป็นวันเกิดของคุณตา แต่ยายยังคงยืนยันเหมือนเดิมว่า “ไม่เอา” พร้อมทั้งลากหลานชายเพื่อจะไปขึ้นรถประจำทาง หลานก็เดินร้องไห้ พ่อติมีชายหนุ่มคนหนึ่งที่ยืนอยู่ข้างๆ เขาเห็นเหตุการณ์และเข้าใจความรู้สึกตรงนั้น เขาหยิบกล่องเค้กนั้นไปจ่ายเงินแทน และส่งให้เด็กน้อย ยายปฏิเสธไม่ยอมให้หลานรับเค้ก แต่ชายหนุ่มพูดเสริมขึ้นว่า “ผมเคยอยากได้เค้กตอนที่ผมอายุเท่าๆ กับเด็กคนนี้ แต่ผมไม่มีเงิน และก็มีชายคนหนึ่งได้ซื้อให้ ตอนนั้นผมดีใจมากๆ...กรุณาให้หลานคุณยายรับเค้กกล่องนี้ไว้เถิดครับ”...

หลานรีบนำเค้กกลับบ้านเพื่อไปให้คุณตาและเล่าให้คุณตาทึ่งถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้น คุณตาจำเหตุการณ์ในอดีตนี้ได้ทันที เพราะเมื่อสมัยที่คุณตายังเป็นหนุ่มก็เคยซื้อเค้กให้กับเด็กน้อยคนหนึ่ง...โลกกลมจริงๆ ชายหนุ่มได้ตอบแทนบุญคุณโดยไม่รู้เลยว่า เด็กตัวน้อยนี้คือหลานของคุณตาผู้มีพระคุณ ...นี่เพราะเขาเคยได้รับความเมตตาเอื้ออาทรจากผู้ใจบุญ เขาจึงมีแบบฉบับที่ดีที่ติดตาตรึงใจของเขา และมันส่งผลให้เขากระทำความดีเช่นเดียวกันนี้ต่อผู้อื่น และจะทำไปตลอดชีวิต

ดิฉันเชื่อว่า เรื่องสั้นๆ ทั้งสองเรื่องนี้ คงได้ให้ข้อคิดที่ดีๆ และเตือนสติ...เราควรหาโอกาสตอบแทนผู้อื่นเมื่อเราทำได้ และจงรีบทำด้วยนะคะ

ASSUMPTION COLLEGE

เปิดสอนในระดับชั้น ป.1 ถึง ชั้น ม.6 หลักสูตรสถานศึกษา
และหลักสูตรภาษาอังกฤษ (English Program)
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม
164 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0-2675-6970-84 โทรสาร 0-2212-2310
<http://www.assumption.ac.th>

โรงเรียนอัสสัมชัญ
26 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500
โทร. 0-2630-7111-25 โทรสาร 0-2237-7769
www.facebook.com/AssumptionCollege1885

ASSUMPTION COLLEGE ENGLISH PROGRAM

Tambon Phan Tai Norasingha, Muang District, Samut Sakhon, 74000

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ
เป็นโรงเรียนลำดับที่ 17 สังกัดมูลนิธิ
คณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย
มีเป้าหมายหลักในการจัดการศึกษา เพื่อสร้าง
มาตรฐานคุณภาพการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตรภาษาอังกฤษที่ตอบสนองความต้องการ
ของผู้ปกครอง โดยนักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษ
อย่างมีคุณภาพในบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

เปิดรับสมัครนักเรียนชายหญิง ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 6 (Year 1 - 12)
ข้อมูลเพิ่มเติม www.acep.ac.th โทร. 034-872-040-43, 080-101-2552, 090-418-2552, 090-419-2552
โทรสาร 034-872-044 ในวันและเวลาราชการ

**UNION
ASSOCIATES
THAI
CO., LTD.**
Since 1969

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วซึมที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง น้ำยาผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุฉนวนกันน้ำหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสีกันความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แขวง 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

เลือกฝันแบบใด

เคย “ฝัน” อยากเป็นอะไร “ฝัน” อยากมีอะไร “ฝัน” อยากทำอะไรกันบ้างไหม

ฝันที่เคยเกิด..... ยังคงเป็นฝันอยู่จนวันนี้ หรือ ฝันที่เคยเกิด ไม่ใช่ความฝันอีกต่อไป เพราะเราได้สิ่งฝันมาอยู่ในช่วงเวลาแห่งชีวิต เกิดประสบการณ์จริงตามฝันแล้ว

เรื่องของ “ความฝัน” เป็นสิ่งที่เรารู้กันดีว่า มโนภาพด้วยกันทั้งสิ้น ตั้งแต่ในวัยเด็ก จนถึงวัยผู้ใหญ่ ความฝัน คือ สิ่งที่เรายังไม่ได้ในขณะนี้ เติบโตขึ้น ความฝัน คือ สิ่งที่เราปรารถนาได้ มีตั้งแต่ฝันเล็กๆ ไปถึงฝันใหญ่ๆ ฝันที่เป็นไปไม่ได้ จนไปถึงฝันที่เป็นไปได้ หรือฝันที่ไม่เคยเชื่อมาก่อนเลยว่าจะเป็นไปได้แต่กลับเป็นไปได้ในที่สุด

คนบางคนมีฝัน แล้วมีความสุข และคนบางคนกลับมีความทุกข์อันเกิดจากความฝัน มันต่างกันอย่างไร

ผู้เขียนได้แบ่งลักษณะฝันของคนไว้ 3 กลุ่ม

กลุ่มแรก เรียกว่า ฝันเพื่อคนกลุ่มนี้ มีความฝันไปเรื่อย ฝันฟุ้งไปต่างๆ นานา ซึ่งไม่แปลกที่เราจะพบการฝันเฟื่องในตัวคนอื่นที่เราได้พูดคุยด้วยหรือแม้กระทั่งตัวเราเอง เช่น ฝันอยากเป็นเศรษฐีอันดับหนึ่งของโลก อยากมีชื่อเสียง อยากเป็นอมตะ อยากอิมมิตี้อย่างทุกวัน โดยไม่ต้องทำงานใดๆ อยากมีคู่ที่หน้าตาสวย หน้าตาหล่อ อยากตายแล้วขึ้นสวรรค์เลยไม่ต้องทนทุกข์ทรมานที่ไฟชำระ หรือตกนรก อยากให้มีคนรักมากๆ

คนกลุ่มนี้ ฝันแล้ว ฝันอีก ฝันอีก ฝันแล้ว..... สุขล่อยๆ กับการได้ฝัน แต่ในโลกแห่งความจริงกับความฝันนั้น ช่างแตกต่างกันอย่างลิบลับ และความฝันของกลุ่มนี้ เป็นความฝันที่เป็นวิมานอากาศ ลอยแว้งคว้างไปมา.....

เพราะ..... ได้แต่ฝัน.... แต่ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้น ไม่มีการกระทำอะไรใดๆ กับความฝัน

หลายคนในกลุ่มนี้ พอเลิกฝัน ก็จะมานั่งหงุดหงิดโวยวาย ไม่พอใจชีวิตที่เป็นอยู่ รู้สึกโลกนี้ไม่ยุติธรรมกับตนเอง เทียมมองหาฝันใหม่ๆ เพื่อไปเรื่อย จ้อกับคนอื่นไปทั่วถึงความฝันของตนเอง.....

โดย..... ยังไม่ลงมือทำอะไรใดๆ มีเพียงแต่พูดมาพูดไป รอราชรถมาเกย รอฝันลอยมาหา

กลุ่มสอง เรียกว่า ฝันฟ่อ คนกลุ่มนี้ มีความฝัน อยากเป็นโน่น อยากเป็นนี่ ไม่ได้เพื่อไม่ได้ล่อย ไม่ได้ฟุ้งเท่าคนกลุ่มแรก.... คนกลุ่มนี้ เป็นคนจุดประกายฝันของตนเอง และดับประกายฝันนั้นด้วยตนเองเช่นเดียวกัน เมื่อเริ่มฝันอะไร ก็จะรีบหักล้างตนเอง คนกลุ่มนี้ หลายนคนก้าวเข้าหาความฝัน และจู่ๆ ก็หยุดก้าว และเดินหนีออกมาจากฝันเองอย่างดี๊ๆ ด้วยคำว่า “แต่” ด้วยคำว่า “เป็นไปไม่ได้หรอก คนอย่างฉัน”

ตัวอย่างเช่น “ฉันอยากจะเป็นคนศรัทธา เป็นคนที่มีนิสัยที่ดีแบบพี่คนนี้ คุณคนนั้นจัง..... แต่..... คงเป็นไปไม่ได้หรอก เพราะฉันทำบาปไว้เยอะ... อย่างไรก็ตามใครศรัทธาแบบพี่เขาได้ยาก” “ฝัน

อยากเรียนต่อสูงๆ จบต่างประเทศ... แต่คงเป็นไปไม่ได้หรอก บ้านเราไม่มีเงิน เราเองก็อ่อนภาษา ไม่มีทางที่จะไปได้แน่ๆ”

พูดความฝันไป ก็ “ไล่ฆ่าฝัน” ไปด้วยพร้อมๆ กัน ทำให้ไม่กล้าลงมือ หรือไม่กล้าเดินต่อ หรือพอโอกาสหรือจังหวะมีมา ก็ไม่คว้าแต่เดินหนี

ตัวอย่างเช่น “อยากพูดเก่ง มีความมั่นใจ เหมือนกับเพื่อนคนนี้จัง... ไปเรียนคอร์สความมั่นใจดีกว่า” แต่พอมีโอกาสได้ขึ้นพูด ได้ออกแสดงหน้าเวที กลับพูดว่า “ไม่เอา... ไม่กล้า.. ไม่พูด ให้คนอื่นพูดเถอะ เราพูดไม่เก่ง เราอายที่จะพูด”

เริ่มต้นเหมือนจะดี แต่กลับลำตรงกลางทาง ทำให้ฝัน.... กลายเป็น “ฝัน” ในที่สุด

กลุ่มที่สาม เรียกว่า “ฝันไฟ” คนกลุ่มนี้เริ่มจากมีความฝัน และเขาเริ่มจากเดินตามฝันที่ได้ไฟไว้ และพยายามทำให้ตนเองเข้าใกล้ความฝัน เพื่อให้ความฝันที่ฝันไฟได้ กลายเป็น “ฝันที่เป็นจริง”

คนกลุ่มนี้ จะมีความ “เพียรพยายาม” และใช้ “ความอดทน” ด้วยการ “ลงมือกระทำ” เพื่อสาวความฝันให้ใกล้ตัว สานความฝันให้เข้าใกล้ความจริง ดังรายการเรียลลิตี้หนึ่งของไทยเราใช้คำศัพท์ว่า “นักล่าฝัน”

หากเราได้อ่านหนังสือชีวประวัติคนที่ประสบกับความสำเร็จหลายคน คนเหล่านี้จะเล่าถึงความฝันสมัยเด็ก ซึ่งหากย้อนเวลาลงไปเขาคงไม่คิดว่าเขาจะมีดังเช่นวันนี้ สิ่งที่คุณเหล่านี้ได้ทำอยู่ตลอดคือการคิดหาเส้นทางเดินสู่ความฝันของตนเอง ไม่ว่าเขาจะมีอายุน้อยหรือมากเพียงใดก็ตาม ซึ่งเส้นทางที่ก้าวสู่ความฝัน จะมีสิ่งท้าทาย มีสิ่งที่เป็นบททดสอบตัวเขาอยู่เสมอ

เพื่อจะดูว่า คนเหล่านี้ จะ “ผ่อ” แล้วล้มเลิกความฝันของตนเองไปหรือไม่ ซึ่งผลที่ได้คือ “เขาสู้เพื่อฝัน” พิสูจน์ตนเอง ไม่ล้ม ไม่ละ ไม่เลิก ที่จะก้าวต่อ

จะว่าไปแล้ว..... คนจำนวนไม่น้อย เริ่มต้นจากการฝันเพียง มีสุขแต่ในโลกแห่งความฝัน ทุกข์ในโลกแห่งความจริงหยุดเพียงเท่านั้น คนอีกจำนวนหนึ่ง หยุดที่จะฝัน เอาความจริงที่เป็นมาสะกัดกัน และพันนาการตนเองไม่ให้เติบโตงอกงามเพียงสานฝัน และมีคนเพียงจำนวนน้อยเท่านั้น ที่กล้าฝัน กล้าไฟ กล้าฝัน กล้าฝ่า เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนเองมุ่งหวังไว้ ความฝันของคนกลุ่มนี้ จึงเกิดมาเป็นการ “ตั้งเป้าหมาย” เพื่อให้ตนเองมุ่งมั่น เพื่อก้าวไปสู่ “ความสำเร็จ”

คนกลุ่มนี้ จึงเป็นกลุ่มที่ “ฝันได้ไกล และไปได้ถึง”

กลับมาทบทวนดูตัวเราเองว่า เรานั้น เป็นคนที่มีความฝันแบบใด.... เป็นพวกคิดฝัน แต่ไม่ลงมือทำ หรือเป็นพวก อยาก....แต่ อยาก...แต่ ทำให้ชีวิตล้าสน รู้สึกรู้ว่าทำอะไรก็ไม่เคยสำเร็จ มองเห็นความฝัน ในทุกสิ่งฝัน หรือ เราเป็นคน ที่พยายามสร้างฝันให้จริง

คนท้อแท้ จะพูดแต่ว่าตนเองทำไม่ได้ ทำไม่ได้ ฝันมันไกลเกินกว่าจะเอื้อม

คนพยายามจะพูดว่าขอลองทำก่อน ลองทำดู พอเริ่มทำได้ พอเห็นฝันอยู่รำไร

คนอดทน จะพูดว่าพลาดแล้วทำใหม่ ผิดเพื่อถูก ไม่เป็นไร เราเริ่มใหม่ได้เสมอ เริ่มเห็นแสงแห่งฝัน

คนสำเร็จ จะพูดว่าทำได้แล้ว สามารถทำได้อีก ความฝันนั้นคือความจริง

พร้อมสำรวจฝัน สร้างฝัน สานฝัน สนุกกับการฝันไฟ เพื่อให้ฝันกลายเป็นจริงกันหรือยัง..... **อ๊**

Helen Om Manish Charlotte
ดูหน้ MIRREN PURI DAYAL LE BON
ภูมืนร พวไกรกัถ

FROM THE AWARD-WINNING DIRECTOR OF "CHOCOLAT"

The HUNDRED-FOOT JOURNEY

การเดินทางแห่งการเรียนรู้

หนังเรื่องนี้เล่าเรื่องความแตกต่างของวัฒนธรรมฝรั่งเศสที่ต้องมาปะทะกับวัฒนธรรมอินเดียผ่านเรื่องราวของอาหารโดยผู้กำกับชาวสวีเดน ลาสเซ่ ฮาลล์สโตรม ที่มีผลงานทำหนังในฮอลลีวูดอย่างต่อเนื่อง นักดูหนังบ้านเราน่าจะรู้จักเขาครั้งแรกจาก My Life As A Dog (1985) ที่มาฉายในเทศกาลหนังตามสถาบันต่างๆ ส่วนหนังล่าสุดของเขาดัดแปลงจากหนังสือของริชาร์ด ซี.โมเรลล์

หนังเล่าถึงชีวิตของฮัสซัน คาคัม (มานิช ดายัล) ที่เดินทางมาพร้อมกับพ่อของเขา (โอม ปูรี) พร้อมด้วยพี่น้องอีกสี่คนจากอินเดียบ้านเกิดมาเปิดร้านอาหารในยุโรปหลังต้องสูญเสียแม่ไปจากความรุนแรงที่เกิดขึ้นในบ้านเกิด อย่างที่เขาเล่าให้เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองฟังว่าตอนแรกไปเปิดร้านอาหารอยู่ที่ลอนดอนใกล้กับสนามบินฮีทโธรว์อยู่ได้หนึ่งปีเห็นว่าไม่เวิร์กจึงพากันขึ้นรถเก่าๆ ทะลอนหาที่ตั้งรกรากแห่งใหม่เพื่อจะเปิดร้านอาหารอีกครั้งในดินแดนยุโรปสักแห่งหนึ่งและเมื่อมาถึงเมืองชนบททางใต้ของฝรั่งเศสแห่งหนึ่งรถของพวกเขาเกิดเบรกไม่อยู่ต้องลงจอดข้างทาง ครอบครัวคาคัมของเขาจึงต้องพักค้างคืนที่เมืองนี้ก่อนเพื่อซ่อมรถ

บังเอิญที่เมืองนี้มีร้านอาหารร้างแห่งหนึ่งประกาศขายอยู่ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับร้านอาหารต้นตำรับฝรั่งเศสที่เปิดมายาวนานและได้รับการรังสรรค์จากนักวิจารณ์ด้านอาหารให้ได้หนึ่งดาวมิชลินแล้ว เจ้าของคือ มาตามัลโลรี (เฮเลน มียร์เรน) ป๊าของฮัสซันมุ่งมั่นที่จะเปิดร้านอาหารอินเดียในเมืองแห่งนี้ให้ได้โดยตั้งชื่อร้านว่า “เมซงมูมโบ” ตามชื่อเมืองบ้านเกิดของเขา ร้านอาหารทั้งสองแห่งแม้จะอยู่ในประเทศเดียวกันและห่างกันเพียงแค่ถนนเส้นเล็กๆ คั่นกลางหรือห่างกันด้วยระยะทางเพียง 100 ฟุตที่เป็นชื่อหนังแต่เต็มไปด้วยความแตกต่างเพราะร้านหนึ่งเป็นร้านอาหารต้นตำรับฝรั่งเศสที่น่าวัตุดิบการปรุงอาหารมาจากตลาดของเมืองหรือบางครั้งไปหาจากธรรมชาติที่รายล้อมอยู่ในเมืองชนบทแห่งนี้ แต่ก็ป็นร้านที่มีชื่อเสียงที่คนดังของเมืองหรือแม้แต่รัฐมนตรีก็มาเป็นลูกค้าประจำบรรยากาศร้านค่อนข้างเป็นทางการอย่างที่เราเห็นในภัตตาคารทั่วไป ขณะที่อีกร้านเต็มไปด้วยกลิ่นหูดฉาดของอินเดียทั้งการตกแต่งร้านเสียงเพลงที่เปิดแม้จะค่อนข้างอีกทีก็แต่ให้ความรู้สึกรื่นเริงโดยเฉพาะความเป็นกันเองแบบชาวเอเชีย และทั้งสองร้านต่างต้องหากลยุทธ์มาแข่งขันกัน

DREAMWORKS PICTURES AND RELIANCE ENTERTAINMENT AND ENTERTAINMENT ONE BENELUX AND AMBLIN ENTERTAINMENT/HARPO FILMS
PRESENT IN ASSOCIATION WITH PARTICIPANT MEDIA AND IMAGE NATION PRODUCTION A LASSE HALLSTRÖM FILM HELEN MIRREN "THE HUNDRED-FOOT JOURNEY" OM PURI MANISH DAYAL CHARLOTTE LE BON

Musical Score by R. RAHMAN Edited by ANDREW MONDSHEIN, ACE Produced by DAVID GROPMAN Directed by LINUS SANDGREN, FSC Executive Producers CAROLINE HEWITT CARLA GARDINI JEFF SKOLL JONATHAN KING Produced by STEVEN SPIELBERG OPRAH WINFREY JULIE BLAKE
DREAMWORKS PICTURES Participant Media Image Nation "Based Upon The Novel By" RICHARD C. MORAIS www.facebook.com/eOneBenelux www.facebook.com/eOneBelgium Screenplay By STEVEN KNIGHT Directed By LASSE HALLSTRÖM

แต่จุดเชื่อมของทั้งสองร้านอยู่ที่ฮัสซัน ที่เรียนรู้การทำอาหารมาตั้งแต่ไปช่วยจ่ายตลาด กับแม่ตอนเด็ก แต่เขาก็ไม่ได้ปิดกั้นตัวเอง และเปิดใจเรียนรู้การทำอาหารฝรั่งเศสแล้วนำมาผสมผสานให้เข้ากับอาหารอินเดีย โดยเฉพาะได้รับความช่วยเหลือจากสาวสาย มากู เร็ต (ชาร์ล็อตต์ เลอ บอง) ผู้ช่วยเซฟประจำร้านอาหารฝรั่งเศสที่ไม่หวังวิชาทำอาหารและให้คำแนะนำดีๆ กับเขามากมาย

ดูหนังเรื่องนี้จบทำให้ผมคิดถึงคำพูดของคุณมานโซ พุฒตาล ผู้ดำเนินรายการคนกรุงเก่าเล่าเรื่องทางคลื่นเอฟเอ็ม 96.5 ที่พูดในรายการครั้งหนึ่งว่าปัญหาต่างๆ โดยเฉพาะความขัดแย้งที่เกิดขึ้นบนโลกเรานี้ล้วนมีต้นตอมาจากการขาดความรัก ความเข้าใจซึ่งกันและกันจนนำไปสู่ความขัดแย้งและความเกลียดชังกัน

หนังเรื่องนี้แม้จะเป็นหนังที่ค่อนข้างมองโลกสวย หากมองทางศิลปะความขัดแย้งที่เกิดขึ้นไปได้ด้วยดี รวมทั้งการจับคู่ให้กับความรักที่ต่างวัฒนธรรมคือคู่ของฮัสซันกับมากูเร็ต รวมไปถึงคู่ของรุ่นใหญ่มัลโลร์กับป๊าที่ถึงแม้จะไม่พัฒนาไปถึงขั้นเป็นแฟนแต่ก็เปลี่ยนจากศัตรูมาเป็นมิตรกันได้ แต่หนังก็ให้ความหวังกับเราว่าความแตกต่างไม่ว่าจะเป็นเรื่องของวัฒนธรรมเชื้อชาติหรืออคติใดๆ มนุษย์เราย่อมเรียนรู้

จากกันได้ อย่างถ้อยคำที่บอกว่า “แสงจืดรวมสรวงจืดต่าง”

รวมไปถึงให้เห็นคุณค่าของอาหารชาติไม่ว่าของชาติใดย่อมมีคุณค่าเมื่อใส่ใจวิญญาณเข้าไป หรือเลือกสรรองค์ประกอบที่ได้มาจากท้องถิ่นทั้งตามธรรมชาติหรือที่ปลูกเอง ดังที่คงหาได้ไม่ถนัดถายอยู่ในเมืองใหญ่และต้องมีการแข่งขันกดดันตัวเองอยู่ตลอดเวลาทั้งยึดติดอยู่กับชื่อเสียงเปลือกนอก เช่นที่ฮัสซันต้องประสบเมื่อไปอยู่ในร้านอาหารชื่อดังระดับสองดาวมิชลินในกรุงปารีส

เชื่อว่าหลายคนโดยเฉพาะคนรักหนังหมาต้องเคยเสียน้ำตาให้กับหนังของผู้กำกับชาวสวีเดนผู้นี้เรื่อง Hachi : A Dog's Tale (2009), เรียนรู้บทเรียนชีวิตจาก An Unfinished Life (2005) หนังเรื่องล่าสุดของเขายังคงเป็นงานบันเทิงที่ให้แง่คิดและแง่มุมให้เก็บเกี่ยวไปได้ไม่น้อยที่อาจทำให้เรามองเพื่อนบ้านร้าวตักกันหรือบ้านตรงข้ามด้วยสายตาใหม่ เปลี่ยนหัวใจที่คับแคบของเราให้เป็นใจที่กว้างขวางขึ้น ด้วยตัวอย่างง่ายๆ เช่น ไม่หุดหิดเมื่อมีคนมาขอพึ่งพิงร่มเงาของตนมะม่วงหน้าไม่ว่าจะเป็นรถยนต์, ซาเล้งขายของเก่าหรือผู้ที่มาจากเรือนจำที่มาช่วยลอกท่อเพื่อให้ซอยบ้านเราน้ำไม่ท่วม **๕**

ภาพเคียงคำ

วีรพันธ์ เอกอักษรารณ

“อุ่นใจในนิเวศ”

.....พื้นเขาโชดโดดเด่นเป็นสง่า
พระนิเวศอารามงามตระการ

.....คือวิหารพระมารดานิจานุเคราะห์
หยุดพำนักพักชมนานสมใจ

.....ถือโอกาสขอพรตอนจะกลับ
ฝากชีวิตไว้ในพระมารดาฯ

.....จะเดินทางไกลไกลไม่ลดละ
พอเป็นทุนอุ่นใจในพระพร

ช่างโอ้อ่าใหญ่โตรโหฐาน
สวยโอฬารข้างทางที่กลางไพร

ขับลัดเลาะไพรวันอันสดใส
ที่เขียวใหม่-แม่แจ่มแอร่มตา

แล้วค่อยขับตามทางอย่างช้าช้า
โปรดเมตตาลูกด้วยช่วยวิวอน

คิดถึงพระสายประคำนำทางก่อน
ยามสัญจรสุดยอดอย่างปลอดภัย

4 พัฒนาการ กาย-ใจ-จิต วิญญาณและชุมชน

ถาม : อยากทราบว่า...มีเครื่องมือใหม่ๆอะไรบ้างที่ใช้ในการฝึกอบรมและพัฒนาคน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากภายในตัวบุคคล และส่งผลต่อครอบครัว หมู่คนที่ทำงาน ชุมชน?

ในปัจจุบันมีเครื่องมือมากมายหลากหลายในปัจจุบันครับ ... ผมขอแบ่งปันเฉพาะเครื่องมือทรงพลัง 4 อย่างที่ผมนำมาผสมผสานในการฝึกอบรมแล้วได้รับเสียงสะท้อนว่า แปลกใหม่ เพิ่มพลัง เพิ่มกำลังใจ สนุกสนาน และยังมีควมลึกซึ้งควบคู่กันไป... เป็นประโยชน์กับชีวิต กาย ใจ อารมณ์ จิตวิญญาณ การภาวนา การตัดสินใจ การทำงาน การเรียน ความสัมพันธ์ในครอบครัว ที่ทำงาน และชุมชน นำไปต่อยอดและฝึกฝนตนเองได้ในชีวิตประจำวันอีกด้วย มีดังนี้ครับ

- 1) วงกลองเพื่อกาย ใจ จิตวิญญาณ และชุมชน (Drum Circle)
- 2) อินเตอร์เพล : ปลดลือคภูมิปัญญาของร่างกาย (InterPlay)
- 3) ทีโอาร์อี ปลดปล่อยความเครียด/แผลใจเพื่อการเติบโตภายในและความสัมพันธ์ (TRE : Tension/Trauma Release Exercises)
- 4) เชื่อมโยงตนเอง-สังคม-โลกด้วยหัวใจ (Heart-Based Living)

ถาม : วงกลองเพื่อกาย ใจ จิตวิญญาณ และชุมชน (Drum Circle for Body, Mind, Spirit & Community) นำมาใช้พัฒนาคนในด้านใด และมีประโยชน์อย่างไรบ้าง?

วงกลอง (Drum Circle) เป็นเครื่องมือหนึ่งที่ทรงพลังอย่างมาก... เราสามารถนำมาใช้ในพัฒนาคนได้รอบด้าน... ตั้งแต่การเสริมสร้างพลังชีวิตทั้งร่างกาย สุขภาพ จิตใจ จิตวิญญาณ เปิดหัวใจกับผู้คน ครอบครัว ผู้คน หมู่คณะ ชุมชน และธรรมชาติ ... ทั้งในเวลาที่เราเร่ง เสร้า หรือเกิด

การเปลี่ยนแปลงในชีวิต ผู้ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาของขบวนการวงกลองคือ อาเธอร์ ฮัล (Arthur Hull)

การตีกลองร่วมกันเป็นภาษาสากลที่ทุกคนมีส่วนร่วมได้โดยไม่ต้องใช้คำพูด ไม่ต้องมีประสบการณ์ด้านดนตรีมาก่อน ... เมื่อเราตีกลองร่วมกัน จังหวะจะนำเราให้ใกล้ชิดซึ่งกันและกันด้วยความเคารพและกล้าหาญที่จะเคลื่อนสู่การรักษาแผลในจิตใจและพื้นดินพลังชีวิตสู่ความหวังร่วมกัน ...

งานวิจัยมากมายศึกษาประโยชน์ของการตีกลองร่วมกันดังนี้

ผู้ที่เข้ากลุ่มตีกลองร่วมกันจะได้รับการสนับสนุนให้เป็นตัวของตัวเอง ได้รับการยอมรับ ชื่นชม และเห็นคุณค่าของตนเองอย่างที่เขา, สร้างความสนุกสนาน, ลดความตึงเครียด, ลดความวิตกกังวล, ลดความเศร้า, ลดความดันโลหิต, ลดบาดแผลทางอารมณ์และจิตใจ, เพิ่มภูมิคุ้มกันของร่างกาย, เพิ่มเซลล์ต้านมะเร็งและเชื้อไวรัส, เพิ่มการเห็นคุณค่าตนเอง, เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง, ช่วยฝึกฝนร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ, เสริมสร้างความสัมพันธ์ การอยู่ร่วมกันในครอบครัว กลุ่มที่ทำงานและชุมชน

ถาม : แล้วเครื่องมือที่เรียกว่า “อินเตอร์เพล : ปลดลือคภูมิปัญญาของร่างกาย” (InterPlay : Unlock the wisdom of your body) มีแนวคิดอย่างไร และมีประโยชน์อย่างไรบ้าง?

อินเตอร์เฟลเกิดขึ้นมาจากคำถามสำคัญ 2 คำถาม คือ

1) เราแต่ละคนและชุมชนจะเชื่อมโยง จะหลอมรวมใจกันได้
อย่างไร 2) ทุกเลี้ยวส่วนของชีวิตเราจะทำงานร่วมกันอย่าง
ดีได้อย่างไร ...

อินเตอร์เฟลพัฒนาโดย ซินเทีย วินตัน เฮนรี (Cynthia Winton-Henry) และ ฟิล พอร์เตอร์ (Phil Porter) อินเตอร์เฟลเป็นเครื่องมือที่สร้างสรรค์ มีชีวิตชีวา
ง่าย สนุกสนาน เสริมสร้างพลังชุมชนและทำให้เกิดการ
เปลี่ยนแปลง อินเตอร์เฟลผสมผสานร่างกาย ความคิด จิตใจ
หัวใจ และจิตวิญญาณเข้าด้วยกัน ... ช่วยรวบรวมส่วนต่างๆ
ที่แตกแยกในตัวเองและชุมชนให้กลับมาอยู่รวมกัน

อินเตอร์เฟลมีจุดมุ่งหมายเพื่อปลดปล่อยภูมิปัญญา
ของร่างกาย โดยใช้เทคนิคของการเคลื่อนไหวของร่างกาย
การเล่าเรื่องราว ความเยียบสงบ เสียงเพลง ความง่าย
ความเบาใจ... ช่วยให้เราค้นพบภูมิปัญญาในตนเองและ
ชุมชน นอกจากนั้นอินเตอร์เฟลยังเหมาะสำหรับทุกคน
ทุกเพศ ทุกวัย ตั้งแต่เด็กๆ คนเยาวชน คนหนุ่มสาว ผู้ใหญ่
จนถึงผู้อาวุโส...

ประโยชน์ของอินเตอร์เฟล ...ช่วยให้เรา...

- 1) ลดความเครียดและคืนความสมดุลในชีวิตของเรา
- 2) มีเครื่องมือในการรับมือกับสถานการณ์ที่ยากหรือ
คาดไม่ถึงว่าจะเกิดขึ้นได้อย่างง่ายดาย
- 3) มีความ “เบา” และลึกลับสิ่งที่ดีในชีวิตของเรา
ทำให้เราโล่งใจมากขึ้น
- 4) สร้างชุมชน หมู่คณะ และสายใยของความสัมพันธ์
- 5) เชื่อมมั่นในภูมิปัญญาภายในตัวของเราและคนอื่น
- 6) แก้พิษของความเครียดและความเจ็บปวดทาง
จิตใจ
- 7) เชื่อมโยงกับคนอื่นได้ง่ายขึ้น
- 8) ทำงานและตัดสินใจได้ง่ายและสร้างสรรค์
- 9) ยืนหยัดอย่างมั่นคงในการมองหาสิ่งที่ดีงาม
- 10) ค้นพบคำตอบเชิงลึกในตนเองด้วยวิธีที่ง่ายอย่าง
ไม่น่าเชื่อผ่านการเล่นและความสนุกสนาน
- 11) ฟื้นความเชื่อมั่นในความสามารถของเราที่จะ
เผชิญทุกสิ่งได้ทันทีทันใด ในปัจจุบันขณะ
- 12) เชื่อมตัวเรากับภูมิปัญญาของร่างกาย ซึ่งมีอยู่
แล้วในประสบการณ์ของเราเอง

ถาม : ท້อาร์อี ปลดปล่อยความเครียด/แผลใจเพื่อ
การเติบโตภายในและความสัมพันธ์ (TRE : Tension/
Trauma Release Exercises) เครื่องมือตัวนี้คืออะไร
มีคุณประโยชน์อย่างไรบ้าง

ที่อาร์อีถือเป็นนวัตกรรมใหม่ของการปลดปล่อย
ความเครียด แผลใจ ความบอบช้ำทางใจที่ฝังลึกในร่างกาย-
ระบบประสาท สร้างสรรค์โดย ดร.เดวิด เบร์เซลลี (David
Berceli) เป็นวิธีการที่ทรงพลัง มีประสิทธิภาพสูง โดยใช้
กายบริหาร 7 ท่าที่ช่วยให้กลไกสะท้อนของร่างกายทำงาน
ด้วยการสั่นตามธรรมชาติเพื่อปลดปล่อยความเครียดที่ฝังอยู่
ในส่วนลึกของร่างกาย กล้ามเนื้อ และระบบประสาท ช่วย
ให้ร่างกายจะกลับคืนสู่ภาวะสมดุล ผ่อนคลายและจิตใจสงบ

ที่อาร์อี เป็นเครื่องมือเสริมสร้างศักยภาพการดูแล
ตนเองส่วนบุคคลที่เรียนรู้ได้ง่าย ทำได้ทันที

เมื่อเรียนรู้และฝึกปฏิบัติแล้วสามารถนำไปใช้ได้
ตลอดชีวิต ใช้ได้กับบุคคลทั่วไปและบุคคลที่มีข้อจำกัดทาง
กายภาพ เช่น ผู้พิการ โดยไม่ต้องได้รับคำแนะนำอย่าง
ต่อเนื่องจากผู้เชี่ยวชาญ

ที่อาร์อีให้ความสำคัญกับกายวิภาคและระบบประสาท
ของร่างกาย ไม่ใช่จิตวิทยา จึงไม่ต้องเล่าเรื่องราวต่างๆ
เกี่ยวกับสาเหตุของเครียด แผลใจ หรือความบอบช้ำทางใจ
นอกจากนี้ที่อาร์อียังสามารถฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มได้อีกด้วย

มีการศึกษาและงานวิจัยเกี่ยวกับประโยชน์ของที่อาร์อี
ที่มีต่อเด็กและผู้ใหญ่ดังนี้ :

- 1) นอนหลับได้สนิทมากขึ้น หลับลึกขึ้น
- 2) ลดความวิตกกังวล ลดความตื่นตระหนก ความ
กังวลใจ และภาวะซึมเศร้า
- 3) ช่วยให้เกิดความสงบภายในจิตใจ และผ่อนคลาย
ระดับลึก
- 4) มีความมั่นคงภายในจิตเพิ่มขึ้น อยู่กับปัจจุบัน
ได้มากขึ้น

5) สามารถรับมือกับสถานการณ์ที่ทำให้เกิดความเครียดและความท้าทายทางอารมณ์

6) มีสมาธิจดจ่อมากขึ้น ความจำและความคิดชัดเจนขึ้น

7) มีพลังในการทำงานและการใช้ชีวิตที่บ้านเพิ่มขึ้น

8) ปลดปล่อยความเครียดที่เกี่ยวข้องกับความตึงเครียดทางกายภาพและปวดกล้ามเนื้อ

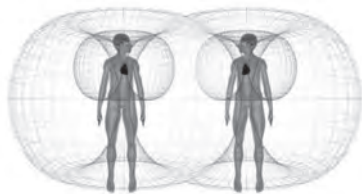
9) ปรับปรุงความสัมพันธ์ให้ดีขึ้น ลดความขัดแย้งในความสัมพันธ์

10) มีความยืดหยุ่นทางอารมณ์เพิ่มมากขึ้น

11) ลดอาการที่เกิดจากแผลใจหรือความบอบช้ำทางใจ

12) ลดความเครียดในที่ทำงานให้น้อยลง

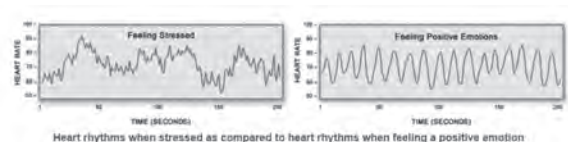
ถาม : การเชื่อมโยงตนเอง-สังคม-โลกด้วยหัวใจ (Heart-Based Living) มีจุดเด่นอะไรและมีประโยชน์อย่างไรบ้าง?

เครื่องมือตัวนี้เกิดจากผลการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ของหัวใจ (Science of the Heart) มาใช้เพื่อการเติบโตภายในของบุคคล (Inner Growth) ความสอดคล้องสัมพันธ์ต่อบุคคล สังคม และโลก (Personal, Social and Global Coherence)

การค้นพบทางวิทยาศาสตร์ที่ว่า หัวใจมีเซลล์แบบเดียวกับเซลล์ในสมอง (Heart-Brain) และหัวใจส่งสัญญาณไปยังสมองมากกว่าสมองส่งมาที่หัวใจ ซึ่งมีผลต่อการทำงานของร่างกายทั้งหมดตั้งแต่ระบบประสาท อารมณ์ จิตใจ ความคิด การตัดสินใจ ความสัมพันธ์กับคนอื่น กับธรรมชาติ ตลอดจนการค้นพบเรื่องคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าของหัวใจ (The Heart's Electromagnetic Field) ที่แผ่ขยายออกจากร่างกายของเราได้หลายฟุตและยังสามารถเชื่อมโยงกับคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าของหัวใจกับบุคคลรอบข้างได้อีกด้วย

เมื่อเรามีประสบการณ์ของอารมณ์ทางลบ เช่น ความเครียด ความวิตกกังวล ซัดเคื่องใจ หรือโกรธ ... รูปแบบจังหวะการเต้นของหัวใจจะไม่เป็นระเบียบและไม่สอดคล้อง

Heart rhythms when stressed as compared to heart rhythms when feeling a positive emotion

กัน จังหวะการเต้นของหัวใจจะผิดปกติและไม่ต่อเนื่องกัน ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ, การทำงานของสมอง, ประสิทธิภาพการทำงาน และความเป็นอยู่ที่ดีของเรา... แต่เมื่อเรามีอารมณ์ความรู้สึกทางบวก เช่น ชื่นชม ซาบซึ้ง เบิกบานใจ สนุกสนาน หรือรัก รูปแบบจังหวะการเต้นของหัวใจจะกลายเป็นระเบียบและสอดคล้องกันมากยิ่งขึ้น

ด้านล่างนี้เป็นภาพเปรียบเทียบจังหวะการเต้นของหัวใจเมื่อรู้สึกเครียด (ภาพซ้าย) กับจังหวะการเต้นของหัวใจเมื่อเรารู้สึกทางบวก (ภาพขวา)

จังหวะการเต้นของหัวใจที่มีความเป็นระเบียบและกลมกลืนกันจะเป็นตัวชี้บ่งระดับความสอดคล้อง-เชื่อมโยงกันของเรา ถ้าเรามีระดับความสอดคล้องเชื่อมโยงกันสูงซึ่งสัมพันธ์กับอารมณ์ทางบวก หัวใจจะส่งสัญญาณไปยังสมองในส่วนที่ช่วยลดปฏิกิริยาต่อความเครียดและช่วยเพิ่มการทำงานทางสติปัญญา, ความสมดุลของฮอร์โมน, การตอบสนองของระบบภูมิคุ้มกัน และความรู้สึกโดยรวมต่อความเป็นอยู่ที่ดีของเรา ด้วยเหตุนี้จึงมีการวิจัยเพื่อพัฒนาเทคนิคและเทคโนโลยีที่ช่วยให้หัวใจเต้นในจังหวะที่สอดคล้องกันซึ่งส่งผลไปถึงสมอง ร่างกายทั้งหมด และยังส่งผลต่อความสัมพันธ์กับคนอื่นอีกด้วย

ประโยชน์ของการฝึกเทคนิคที่ช่วยให้หัวใจและสมองทำงานสอดคล้องกันมีดังนี้ ... งานวิจัยจำนวนมากของสถาบันฮาร์ทแมท (HeartMath) สรุปว่า ... ช่วยลดความทุกข์ทางจิตใจ, ลดความโกรธ, ลดความวิตกกังวล, ลดความเครียด, ลดปฏิกิริยาทางอารมณ์, ปรับความดันโลหิตให้สมดุล, ลดคอเลสเตอรอล, ลดน้ำตาลในเลือด, ลดความเหนื่อยล้า, สุขภาพดีขึ้น, ช่วยเพิ่มผลงาน ผลผลิต, มุมมองเชิงบวกมากขึ้น, จิตใจโล่งเบาสบายขึ้น, มีความสงบ มีสันติในจิตใจมากขึ้น, เป้าหมายชีวิต/การทำงานชัดเจนขึ้น, มีแรงจูงใจสูงขึ้น, กระตือรือร้นมากขึ้น, มีสมาธิจดจ่อและมีการตัดสินใจที่ดีขึ้น, ทำสมาธิภาวนาได้ดีขึ้น, จัดการอารมณ์ของตนเองได้ดีขึ้น, ความสัมพันธ์ในครอบครัวดีขึ้น, ความอดทนและความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น, ความสามารถในการคืนสู่สภาวะปรกติสุขได้อย่างรวดเร็วหลังจากที่มีเหตุการณ์กระทบจิตใจ, พัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทั้งในครอบครัว โรงเรียน ที่ทำงาน ชุมชน สังคม สิ่งแวดล้อม ได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย ❀

ประสบการณ์เข้าเฝ้าแบบเทเซ ณ กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา

สวัสดีค่ะเพื่อน ๆ เยาวชนทุกท่าน เมื่อวันที่ 3-7 มีนาคม 2015 มีการเข้าเฝ้าแบบเทเซ ในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ณ กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา โดยมีบรรดาพระสงฆ์ นักบวช และผู้นำเยาวชนจาก 5 ประเทศ เข้าร่วมจำนวน 108 คน

ในโอกาสนี้ ผู้แทนเยาวชนไทยบางท่าน ขอแบ่งปันประสบการณ์ สิ่งที่ได้เรียนรู้ ความประทับใจ และการนำไปปรับใช้ ถ่ายทอดแก่ท่านผู้อ่านทุกท่าน เพื่อให้เห็นถึงความรักของพระเจ้าที่เกิดผลเป็นเมล็ดพันธุ์แห่งความเชื่อสำหรับผู้วางใจในพระองค์

นางสาวอนุสรณ์ เกศ (เพ็ญ)

เยาวชนจากสังฆมณฑลนครสวรรค์

ในการเข้าเฝ้าเทเซครั้งนี้ แนนอนสิ่งที่ได้รับอันดับแรกคือพระพร และพระพรเหล่านั้นจากพระเจ้า ได้มีโอกาสที่จะได้มอบความสุข ความรัก และกำลังใจให้กับคนรอบข้าง แม้

จะไม่เคยรู้จักกันมาก่อนก็ตาม ทุกคนที่มาพร้อมเข้าเฝ้า พวกเราต่างก็ใช้ภาษาที่ต่างกัน แต่เราสามารถที่จะสร้างสรรค์สิ่งดีๆ ร่วมกันได้ โดยที่ภาษาไม่ใช่อุปสรรคเลยสักนิด ได้เรียนรู้ถึงมิตรภาพ ความช่วยเหลือ เรียนรู้ถึงความรักที่พระเจ้ามอบให้เราผ่านทางเพื่อนมนุษย์ ผ่านทางคำพูด การกระทำ รอยยิ้ม อ้อมกอด ทำให้ฉันได้รู้ว่าพระเจ้าสร้างทุกคน ให้มาเป็นส่วนเติมเต็มซึ่งกันและกันฉันประทับใจการเข้าค่ายครั้งนี้มาก เพราะทำให้รู้สึกได้ใกล้ชิดพระเจ้า ได้ไตร่ตรองชีวิตมากขึ้น และยังได้มีโอกาสพบเจอเพื่อนใหม่อีกด้วย

สำหรับการนำไปปรับใช้ เมื่อมีการจัดค่ายผู้นำของสังฆมณฑล ก็จะทำให้การภาวนาเทเซเป็น

อีกรูปแบบหนึ่งในการภาวนา สร้างความสัมพันธ์กับพระเจ้า และจะเป็นผู้นำที่ดีในการทำกิจกรรมต่างๆ เพราะฉันได้รับประสบการณ์ที่ดีมาจากค่ายครั้งนี้ ฉันก็จะนำมาใช้ และถ่ายทอดให้กับผู้อื่นต่อไป เมื่อมีโอกาส

นางสาวแก้วกัลยา เอ็มพันธ์ (แก้ว)

เยาวชนวัดมารีย์สวรรค์ ดอนเมือง

อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

ในชีวิตประจำวันที่เราเร่งรีบทำให้แก้วหลงลืมและพลาดโอกาสดีๆ ที่จะได้พูดคุยกับพระเป็นเจ้า แต่การมาเข้าเฝ้าครั้งนี้ได้ทำให้แก้วได้อยู่กับความเงียบมากขึ้น และได้อาศัยช่วงเวลาดีๆ

นี้ ในการฟังเสียงของพระเจ้า

นอกจากนี้การทำ bible reflection ยังทำให้แก้วได้มองชีวิตของตัวเองผ่านทางพระวาจาอันทรงชีวิต และเรายังได้แบ่งปันสิ่งที่เราได้รับให้กับเพื่อนๆ ในกลุ่ม อีกทั้งพระยังคงจัดสรรให้เราได้ฟังและเรียนรู้ชีวิตของเพื่อนๆ ไปพร้อมๆ กัน

สุดท้าย สิ่งที่แก้วประทับใจที่สุดคือการ
ภาวนาแบบเทเซ่ที่มีในทุกๆ วัน เช้า เย็นและเย็น
อันจะเป็นการภาวนาแบบที่เรียบง่ายแต่ศักดิ์สิทธิ์
มาก

สิ่งที่จะนำไปปรับใช้ในงานเยาวชนคือการ
เชิญชวนให้เยาวชนให้หันมาสวดภาวนากันมากขึ้น
โดยจะจัดให้มีการภาวนาแบบเทเซ่ในวัด เขตและ
สังฆมณฑล

นางสาวปาริฉัตร ธิติธรรม (แป๋)

ผู้ประสานงานเยาวชนสังฆมณฑล
ราชบุรี

สิ่งที่ฉันได้
เรียนรู้จากการไป
เข้าร่วมครั้งนี้ คือ
การได้ไตร่ตรองและ
ศึกษาพระคัมภีร์
การได้มีเวลาอยู่กับ

ตัวเอง อยู่กับพระ ได้ใกล้ชิดสนิทกับพระมากขึ้น
การได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อน ๆ ต่างชาติ
สำหรับความประทับใจ คือการต้อนรับของเจ้าภาพ
ประทับใจเพื่อน ๆ ถึงแม้เราจะพูดกันคนละภาษา
เราก็สื่อสารเจริญพระเจ้ายด้วยกันได้

เป้าหมายรูปแบบการไตร่ตรองและภาวนาเทเซ่
มาปรับใช้ในค่ายเยาวชน เพื่อที่เยาวชนจะได้มี
ประสบการณ์ที่ดีในการใกล้ชิดกับพระมากขึ้น และ
เยาวชนจะได้รู้จักการภาวนาในรูปแบบอื่น ๆ ด้วย

นางสาวสิณารณ จิตต์อุกฤษ์ (เก๋)

เยาวชนอาสาสมัครแม่พระบังเกิด
บางนกแขวก สมุทรสงคราม
สังฆมณฑลราชบุรี

การร่วมเข้าเฝ้าในการภาวนาเทเซ่ของดิฉัน
ครั้งนี้เป็นครั้งแรก ปกติจะภาวนาเทเซ่ตามโอกาส

เท่านั้น เป็นประสบการณ์ที่ดีมาก เพราะฉันรู้สึก
สงบที่ใจ การร้องเพลงเข้าไปเข้ามาทำให้นึกถึงความ
หมายของเพลง ซึ่งก็หมายถึงฉันได้รำพึง และคิดถึง
ประสบการณ์ความรักของฉันกับพระเจ้าตลอดเวลา
ของการภาวนา ในครั้งนี้ มีผู้เข้าร่วมจากหลายชาติ
เพราะฉะนั้นจึงมีความแตกต่างทางด้านภาษา แต่ไม่
เป็นปัญหาต่อการภาวนาเพราะเทเซ่เป็นการภาวนา
แบบถึงใจ คือใจเราชิดสนิทกับพระเจ้าจริงๆ รวมทั้ง
มีโอกาสนำไปสัมผัสชีวิตกับพี่น้องในหลายที่ ดิฉัน
ไปที่ MC Brother (Missionary of Charity
Brother) เป็นบ้านสำหรับพักพิง และดูแลผู้ป่วย
ชายที่ยากไร้ เราสวดภาวนา ให้กำลังใจพวกเขา มี
กิจกรรมเล็กๆ น้อยๆ และป้อนข้าวเด็กๆ ฉันได้
เข้าใจโลกมากขึ้น และมีแรงบันดาลใจที่จะได้ ที่จะ
ทำดีต่อทุกคนเหมือนกับบรรดาบราเดอร์

ในการเข้าเฝ้าเทเซ่ครั้งนี้มีเยาวชนมาร่วม
จากหลายประเทศทั้งกัมพูชา เวียดนาม เมียนมาร์
ลาวและประเทศไทย เราได้แบ่งปันความเชื่อต่อ
กันในการแบ่งปันกลุ่มย่อยทำให้มีแง่คิดดีๆ และมี
มุมมองที่จะไปปรับใช้ในชีวิตและที่สำคัญคือข้อคิด
การเข้าเฝ้าครั้งนี้ที่ว่า “ท่านทั้งหลายจงเป็นเกลือ
ต้องแผ่นดินและเป็นแสงสว่างส่องโลก” ทำให้ฉัน
เข้าใจความหมายของการรักษาความดี และส่ง
ต่อความสว่างในจิตใจให้คนอื่น ๆ นี่คือน้ำใจของ
เยาวชนที่ต้องเข้มแข็งที่จิตใจเพื่อจะได้ทำงานของ
พระได้อย่างดี ❧

DaDa Sound
www.dadasoundsystem.com

Professional Light & Sound Systems

We provide a variety of equipments that are suitable for all type of events; Grand Opening, Product Launches, Concert, Fashion Show, Wedding, Seminar, Conference, Party, Exhibition & Expo.

tel: +66(0)2-424-6150, +66(0)2-434-0912
contact: www.dadasoundsystem.com
facebook.com/dadasoundsystem
dadasoundsystem@yahoo.com
dada_sound@hotmail.com
IG: @dadasoundsystem

รับจัดระบบแสงสีเสียงและเครื่องดนตรี สำหรับงานแต่งงานทั่วประเทศ

คุณสมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร
บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

63/3 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700
โทร./แฟกซ์ 0-2424-6150, 0-2434-0912
ราคาพิเศษสุด..สำหรับงานคริสตชน
ติดต่อ คุณสุภาดา 081-823-7860

ตะแกรงและโครงสร้าง FRP

- ไม่ผุกร่อน
- ดูแลรักษาง่าย
- มีความแข็งแรงสูง
- ไม่รบกวนคลื่นวิทยุ
- ไม่นำกระแสไฟฟ้า เพิ่มความปลอดภัยในการทำงาน
- น้ำหนักเบา เคลื่อนย้ายง่าย ไม่ยุ่งยากในการติดตั้ง
- มีผิวทนทานกันลื่น
- ไม่ลามไฟ
- กันกระแทก

ผลิตภัณฑ์บันได Fiberglass
Fiberglass Stair Solutions

ขั้นบันได
Stair treads

แผ่นครอบบันได
Stair tread covers

การใช้งาน

Applications

ตะแกรง Fiberglass molded
Fiberglass molded gratings

ตะแกรง Fiberglass moltruded
Fiberglass moltruded gratings

949 Supplies Co., Ltd.

184/ 7 Forum Tower 10th, Fl., Ratchadaphisek Rd., Huay Kwang, Bangkok 10320

Tel: 02 645 2599

Fax: 02 645 2744

E-mail: Office@949supplies.com

www.949supplies.com

คำภาวนาเป็นเรื่องแน่นอน

- คำภาวนาเป็นเรื่องแน่นอน ชัดเจน ทรงประสิทธิภาพ ก่อประสิทธิผลอย่างที่สุด
- คุณไม่เหลืออะไร แต่ยังคงสวดภาวนา สิ่งที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ในอนาคต ที่เหลืออยู่สำหรับคุณก็ตามปรากฏออกมา
- เมื่อลงมือสวดภาวนา คุณได้สงบและสติกลับคืนมาเดี๋ยวนั้นเลย ได้วิธีคิดถูกต้องที่หาซื้อไม่ได้ และไม่มีใครให้คุณได้ ยกเว้นพระเจ้า
- คนไม่สวดภาวนาส่วนใหญ่เป็นคนที่ไม่คิดว่า ยังไม่จนตรอก มีทางไป ไม่ต้องพึ่งพระเจ้า คนเช่นนี้ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น มีที่พึ่งคือพ่อแม่ ทรัพย์สิน และต้นทุนความอบอุ่นจากมวลญาติมิตร
- คนที่สวดภาวนาส่วนใหญ่ จึงเลวร้ายกลางคนไปแล้ว จนตรอก พบอุปสรรค รู้ซึ่งสัจธรรมแล้วว่า ต้นทุนฝ่ายโลกและหลักประกันอาจสูญสลาย ชีวิตหักเหได้และประจวบอย่างที่รู้
- กลับไปสวดภาวนาดีกว่า ไม่ใช่สวดเพื่อจะได้สิ่งที่เราต้องการเดี๋ยวนั้น แต่สวดเพื่อชีวิตจะไปต่อได้ บนเส้นทาง ที่ถูกต้อง ณ เวลานั้น

22 มี.ค. 2015

พงศ์ ประมวล

สโมสรอดมศานต์

พี่ป๊องและชาวคณะ

ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1

ด.ช. เกษมสัณห์ สารพวงษ์
โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์
สามพราน

2

ด.ช.ฐาปกรณ์ เจริญน้ำทองคำ
โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์
สามพราน

3

ด.ช.อภิวัฒน์ เชื้อสา
โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์
สามพราน

จูเนียร์ โฟโต้

ชื่อภาพ : “รอยยิ้มของน้องออสซี่”
ด.ญ.ณิชาภัทร เกื้อกุล
ผู้ส่ง : พ่อมบุญ เกื้อกุล

ชื่อภาพ : ยิ้มของน้องแตงโม
เด็กหญิงปานชนก นาคมน
อายุ 2 ขวบ
ผู้ส่ง : เซอร์ดาเมียน ปิยวรรณ วาศวนิชย์เจริญ SPC

ฉลองสมณศักดิ์พระคาร์ดินัลของ
พระอัครสังฆราชฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช
 พระคาร์ดินัลองค์ที่ 2 ของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย
 วันที่ 14 มีนาคม ค.ศ. 2015 ณ หอประชุมนักบุญยอห์น ปอล ที่ 2
 โรงเรียนอัสสัมชัญอู่แก้ว สามพราน

SARASAS

AFFILIATED SCHOOLS

AN INNOVATIVE STYLE OF EDUCATIONAL SYSTEM IN THAILAND

สารสาสน์วิเทศบางบัวทอง

สารสาสน์วิเทศราชพฤกษ์

สารสาสน์วิเทศธนบุรี

สารสาสน์ธนบุรี

สารสาสน์วิเทศกาญจนบุรี

สารสาสน์วิเทศนครปฐม

สารสาสน์วิเทศหนองแขม

สารสาสน์วิเทศบางบอน

สารสาสน์วิเทศบ้านแพ้ว

สารสาสน์วิเทศพระราม 2

สารสาสน์สุขสวัสดิ์

สารสาสน์ประชาอุทิศพิทยาคาร

วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสาสน์

สารสาสน์วิเทศศึกษา

สารสาสน์สมุทรสาคร

สารสาสน์วิเทศสมุทรสงคราม

สารสาสน์วิเทศเพชรบุรี

สารสาสน์วิเทศเชียงใหม่

สารสาสน์วิเทศด่านนา

สารสาสน์วิเทศนครราชสีมา

สารสาสน์วิเทศนครราชสีมา 2

สารสาสน์วิเทศคลองหลวง

สารสาสน์วิเทศรังสิต

สารสาสน์วิเทศสายไหม

สารสาสน์วิเทศนิมิตใหม่

สารสาสน์วิเทศมีนบุรี

สารสาสน์วิเทศร่มเกล้า

สารสาสน์วิเทศสุวรรณภูมิ

วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสาสน์กนกอนุสรณ์

สารสาสน์เอกตรา

วรมงคล

สารสาสน์พิทยา

สารสาสน์พัฒนา

สารสาสน์วิเทศชลบุรี

ชวนน้องคุย

ชวนน้องคุย

ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...

จูเนียร์ไฟโต้ โครงการ 2015

น้องๆ คนไหนมีภาพสวยๆ (ยิ้มๆ) ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม... ยิ้ม... ยิ้ม... 2015” เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมธำณต์ คอลัมน์ “จูเนียร์ไฟโต้” ได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอแสดงความชื่นชม มา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ จูเนียร์ไฟโต้ โครงการ “ยิ้ม... ยิ้ม... ยิ้ม... 2015” เข้ามาร่วมสนุกกัน เยอะนะครับ

เมื่อส่งภาพไปร่วมสนุก...อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมธำณต์ ชั้น 8 ซ่งนนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

สวัสดีครับ... น้องๆ เด็กๆ ที่รักทุกคน ขณะที่กำลังเขียนต้นฉบับถึงน้องๆ อยู่ พี่ป๋อง รู้สึกได้ว่าเลย “อากาศร้อนมากๆ” ...แต่ก็พยายาม ฝืนใจตัวเองให้เย็นลงๆ พี่เชื่อว่า คงไม่สายเกินไป ถ้าพวกเราช่วยกันปลูกต้นไม้ ไม่ว่าจะเป็นต้นเล็กหรือว่าต้นใหญ่ ขอให้เราช่วยกันจริงๆ จังๆ ...เพื่อให้โลกเราสวย และน่าอยู่...พวกเราต้องช่วยกันนะครับ

และสำหรับน้องๆ ที่สนใจ อยากจะสมัคร เป็นสมาชิกของสโมสรอุดมธำณต์ “สมัครฟรี” รับกรอก “แบบฟอร์มใบสมัคร” แล้วส่งกลับไปหาพี่ป๋องตามที่อยู่ของสโมสรฯ ! “ยินดีต้อนรับทุกคน” ครับผม

รางวัลชมเชย

น้องพรเจริญ สุนทรเอกจิต น้องเมธี โคตาตรี น้องภูวเดช ลินธุ์ชัย น้องกันตพงศ์ ชูเสนาะ น้องศรัทธา เจริญศิลป์ น้องภัทรพล รัตนพันธุ์ศรี น้องสรเรณู บัวสิงห์ น้องจูเนียร์ ชัยวิเชียร น้องสมชาย ทองกว้าง น้องจันทร์หาพิทย์ ก้องสมุทร และน้องนิรันดร์ วงษ์วิไลวารินทร์

“อย่าลืม!.. ขอบคุณ คุณครูคำสอนด้วยนะ”

“... ฆราวาสบางคนได้รับการเรียกเป็นพิเศษให้มาเป็นครูคำสอน ซึ่งได้รับการเรียกจาก พระจิตเจ้ามาสู่พันธกิจของพระศาสนจักรภายใต้การนำของพระสังฆราช และเป็นผู้ประสานงาน อย่างพิเศษกับกิจกรรมแพร่ธรรมของพระศาสนจักร” (เทียบ คู่มือครูคำสอน ข้อ 2)

พระศาสนจักรเห็นถึงความสำคัญของกระแสเรียกนี้... “ในปัจจุบันนี้ เนื่องจากมีบรรพชิตน้อยลงสำหรับเทศน์สอนและทำงานอภิบาลคริสตชนซึ่งมีจำนวนมาก หน้าที่ของผู้สอนคำสอนจึงมีความสำคัญมาก ฉะนั้น การอบรมผู้สอนคำสอนจึงต้องทำอย่างดี และให้เหมาะสมกับความเจริญทางวัฒนธรรม จนเขาสามารถปฏิบัติหน้าที่ของเขาได้อย่างดีที่สุดในฐานะเป็นผู้ร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของพระสงฆ์”

“ครูคำสอน”เป็นบุคคลสำคัญในงานสร้างชุมชนคริสตชนกลุ่มย่อย ช่วยงานคำสอนในเขตวัด และสถาบันการศึกษา งานคำสอน และงานอภิบาลจะบังเกิดผลสำเร็จเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณภาพชีวิต ครูคำสอนมากกว่าวิธีการและสื่ออุปกรณ์ ฉะนั้น การเป็นครูคำสอนหมายถึง (1) การตอบรับกระแสเรียก ให้เป็น“พยานถึงพระวรสาร”เป็นผู้ร่วมงานในพระคริสตเจ้า (2) การตอบรับกระแสเรียกเป็นธรรมทูต และผู้ประกาศข่าวดี... (3) การมีส่วนร่วมรับผิดชอบงานคำสอนผู้ใหญ่ คำสอนเยาวชน คำสอนเด็ก... การเป็นพยานชีวิตศีลธรรมที่ดีงาม... และในการภาวนา (4) ครูคำสอนคือผู้ที่เต็มใจอุทิศตนเพื่อ พระศาสนจักรด้วยความซื่อสัตย์... และรับใช้ชุมชนตามจิตตารมณ์พระวรสาร...

น้องๆ เด็กๆ เราต้องไม่ลืม! ที่จะต้องขอบคุณ “ครูคำสอน” ให้มากๆ ให้บ่อยๆ เพราะครูคำสอนทุกท่านคือ ผู้ที่ช่วยอบรม สั่งสอน ให้เรารู้จักพระผู้เป็นเจ้า พระเยซูเจ้า และแม่พระ นอกจากนี้ ครูคำสอนยังสนใจ ห่วงใย ติดตามชีวิตของพวกเราทุกคนตั้งแต่เราเป็นเด็ก จนเราโตเป็นหนุ่มเป็นสาว และจนเราโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ (วัยทำงาน) ...ฉะนั้น เราทุกคน“อย่าลืม! เราต้องขอบคุณ ครูคำสอน” เพราะท่านได้เสียสละ อุทิศตน เพื่อเราจะได้เป็นลูกที่ดีของพระผู้เป็นเจ้า ครับพระบิดา บพวันทามารีย์ บพเยซู มารีย์ โยเซฟ และบพพระสิริรุ่งโรจน์... อาแมน ครับผม ๕

รักพระคัมภีร์

การทำทนาย

น้องๆ เคยรู้จักคนที่ชอบวางโตบ้างไหม? เขาอาจจะเป็นเด็กหรือผู้ชายตัวโตและแข็งแรง ชอบเดินว่างท่า “กร่าง” และทำให้คนอื่นกลัว เขาคิดว่าไม่มีใครสู้เขาได้ ในพระคัมภีร์ได้เอ่ยทนายของชาวฟิลิสเตียคนหนึ่ง เขาเป็นนักรบ มีชื่อว่า โกลิอัท รูปร่างใหญ่ ตัวสูง 3 เมตร สวมหมวกทำด้วยทองสัมฤทธิ์ ใส่เสื้อเกราะ สวมเกราะหุ้มแข้ง สะพายแหลนทองสัมฤทธิ์ ด้ามหอกของเขาหนักถึง 7 กิโลกรัม มีโล่อันใหญ่ มองดูเขาช่างน่ากลัวจริงๆ ...และโกลิอัท ดูน่ากลัวยิ่งขึ้นไปอีก เวลาที่เขาร้องตะโกนบอกให้กองทัพของชาวอิสราเอลส่งตัวแทนมาสู้กับเขา... “ใครจะกล้าออกไปสู้กับทหารตัวใหญ่ออย่างเขาหนอ...? แต่มีแน่นอน ก็ “ดาวิด” บุตรของ

เจสซีไงล่ะ...เขาคือผู้ที่พระจิตของพระเจ้าเป็นเจ้าสถิตอยู่”

เคยมีใครมาทำทนายน้องๆ บ้างไหม? บางครั้งเขาต้องการให้น้องๆ ประสบปัญหา และเขาอาจจะทำทนายน้องๆ ให้ทำผิดกฎข้อบังคับของโรงเรียนหรือของครอบครัว เช่น บางคนอาจจะทำทนายให้สับสนหรือดื่มเหล้า เสพยา (ยาบ้า = ยาโง่) ...ฉะนั้นน้องๆ จึงต้องระมัดระวังตัวด้วย ... น้องๆ อย่าลืมว่า การกล้าทำความดี และกระทำความสิ่งที่ถูกต้องนั้น ต้องการกำลังใจมากกว่าการทำสิ่งชั่วร้ายจริงไหม ครับ

น้องๆ เด็กๆ ควรอ่าน พระคัมภีร์ ในหนังสือ ซามูเอล ฉบับที่ 1 บทที่ 17 ข้อ 4-8

การ์ตูน...คนดี

“...ยอมให้ผู้อื่น
ก่อนเสมอ”
(...put other
people first)

จากการ์ตูน Saints...are...ของไบค์
ถอดความโดย : ครุบ้านนอก

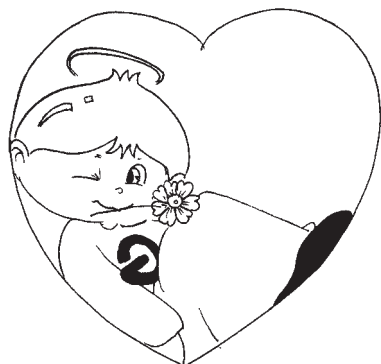
เทียน (Candles)

“เทียน ที่มี
เปลวไฟที่ให้ความอบอุ่น
ต่ำต้อย มีชีวิตชีวา
เป็นสัญลักษณ์ถึง
การอยู่เป็นเพื่อนและยึด

เวลาการภาวนาของเรา”

เดิมทีนั้น เราใช้เทียนเพื่อส่องสว่าง ในสุสาน
ใต้ดิน คริสตชนใช้ตะเกียงน้ำมันเล็กๆ ซึ่งองค์พระ
เยซูเจ้าตรัสพาดพิงถึงในนิทานเปรียบเทียบเรื่อง
“หญิงสาวสิบคน” (มธ 25: 1-13) สัญลักษณ์นี้
เป็นเครื่องหมายถึงการตื่นเฝ้าของสัตบุรุษ เป็น
ความหมายที่เหนือกว่าความต้องการใช้เทียนเพื่อ
ส่องสว่าง คริสตชนใช้เทียนเพื่อจุดประสงค์ด้าน
สัญลักษณ์ เมื่อมีการเสกพระแท่นโดยการเจิมน้ำมัน
จะคลุมด้วยผ้าคลุมพระแท่นแล้วจุดเทียนรอบๆ
แท่น พิธีกรรมส่วนใหญ่มีการจุดเทียนจนเป็นที่คุ้น
เคยสำหรับการฉลองแบบคาทอลิก (พี่น้อง ออร์โธ
ดอกซ์ และโปรเตสแตนต์และยิวก็เช่นกัน)

ความสว่างเกี่ยวข้องกับพระคริสตเจ้าอย่าง
หนีไม่พ้น... พระองค์ทรงประกาศว่า “เราเป็นแสง
สว่างส่องโลก” (ยอ 8:12) ในบทข้าพเจ้าเชื่อ กล่าว
ถึงพระเยซูเจ้าว่าทรงเป็น “องค์ความสว่างจากองค์
ความสว่าง” คริสตชนเป็น “จงดำเนินชีวิตเช่นบุตร
แห่งความสว่างเกิด” (อฟ 5:8) ที่ไม่ดำเนินชีวิต
ในความมืดอีกต่อไป มีการมอบเทียนที่จุดสว่าง
ที่ในตอนท้ายของพิธีศีลล้างบาป ประทานในพิธี

เป็นผู้จุดเทียนโดยกล่าวว่า “จงรับแสงสว่างของ
พระคริสตเจ้าเถิด”

ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ มีพิธีเสกเทียน ผู้ร่วม
พิธีจะถือเทียนเข้าร่วมขบวนแห่ เพื่อฉลองการถวาย
พระกุมารในพระวิหาร ซึ่งเรียกกันว่า “วันเสกเทียน”
บทพระวรสารที่อ่านในวันนั้น ผู้เผยอัสมาโอ ในบท
ภาวนา Nunc Dimittis ของท่าน เมื่อเห็นกุมาร
น้อยที่ท่านอุ้มไว้ในวงแขนว่า “เป็นแสงสว่างเปิดเผย
ให้คนต่างชาติรู้จักพระองค์” (ลก 2:32)

ตัวอย่างที่เรารู้จักกันเกี่ยวกับเทียนศักดิ์สิทธิ์
คือ เทียนปัสกา ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระคริสต์
ผู้ทรงกลับคืนชีพ คืนคืนเฝ้า (วันเสาร์ศักดิ์สิทธิ์)
ซึ่งเป็นจุดสุดยอดของปีพิธีกรรม เริ่มด้วยการเสก
ไฟอย่างสง่า นี่เป็นการปรับปรุงจารีตแบบยิวที่จัด
ให้การจุดตะเกียงตรงกับวันศุกร์เย็นเพื่อเริ่มต้นวัน
สัปดาห์ใหม่ กลายเป็นการตื่นเฝ้า (Lucernarium มา
จากคำละติน Lucerna แปลว่า “ตะเกียง”) ของ
พระศาสนจักรแรกเริ่ม

ประธานในพิธีเอาเหล็กแหลมขีดเป็นรูป
เครื่องหมายต่างๆ ของพระคริสต์ บนเทียนปัสกา
เช่น กางเขน อัลฟา โอเมกา ที่เป็นตัวอักษรแรก
และตัวอักษรสุดท้ายของพยัญชนะกรีก (ว 1:8)
ในที่สุด เขียนตัวเลขสี่ตัวที่บอกปีคริสตศักราช แล้ว
นำเอากำยาน 5 เม็ดติดบนเทียน

เทียนซึ่งหลอมละลายเข้ากันที่ศูนย์กลางและ
ปลายกางเขน 4 ด้าน เหมือนเป็นการเตือนถึงรอย
แผลทั้งห้าของพระคริสต์ที่ถูกตรึงกางเขน...

เทียนถูกจุดจากไฟใหม่และถือเทียนปัสกา
แห่เข้าวัด ขณะเดียวกันก็ประกาศ 3 ครั้งว่า “พระ
คริสตเจ้า องค์ความสว่างของชาวเรา” ...เทียนที่จุด
ระหว่าง 50 วัน ในเทศกาลปัสกาจะลุกไหม้ ใน
หัวใจของผู้รับศีลล้างบาป และไม่มีวันออกจากใจ
นั้น ระหว่างพิธีปลงศพ จะมีการจุดเทียนปัสกา
ใกล้ๆ หีบศพในฐานะที่เป็นเครื่องหมายแสดงถึง
ความหวัง ✠

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้น้องๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

*น้องวิมลสิน สาละ (ตุ๊กตา) *3227*

เกิด : 19 มิถุนายน 2545

การศึกษา : โรงเรียนดาราสมุทร ภูเก็ต

วิชาที่ชอบ : ภาษาอังกฤษ เพราะอยากพูดภาษาอังกฤษได้เก่ง เหมือนคุณพ่อคุณแม่ค่ะ

อนาคตอยากเป็น : นักออกแบบแฟชั่น / Fashion Designer
เพราะเป็นคนชอบออกแบบ

เป็นคนมีนิสัย : ตี๋เย็บ พูดเก่ง ขี้เล่น ชอบความเฮฮา

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านการ์ตูน

กีฬาที่ชอบ : แอโรบิค

อาหารที่ชอบ : กุ้งชุบแป้งทอด

ความสามารถพิเศษ : วาดรูปเสื้อผ้า (ออกแบบเสื้อผ้า)

อื่นๆ : เป็นลูกคนเดียวของคุณพ่อคุณแม่

*น้องรุ่งกร เกิดผล (เมฆ) *3228*

เกิด : 10 มิถุนายน 2545

การศึกษา : โรงเรียนดาราสมุทรภูเก็ต

วิชาที่ชอบ : วิทยาศาสตร์ เพราะชอบการทดลอง

อนาคตอยากเป็น : โปรแกรมเมอร์ เพราะชอบโปรแกรมในคอมพิวเตอร์

เป็นคนมีนิสัย : ใจร้อน

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : ดู การ์ตูนอนิเมชั่น (Anime)

กีฬาที่ชอบ : ฟุตบอล

อาหารที่ชอบ : ข้าวมันไก่

ความสามารถพิเศษ : -

อื่นๆ : ผมมีพี่น้อง 4 คน เป็นชาย 2 คน เป็นหญิง 2 คน เป็นคนที่ 2 ครับผม

คนเลี้ยงวัวกับสุนัขคู่ใจ

สวัสดีค่ะน้องๆ ปิดเทอมกันแล้วใช่ไหมคะ พักผ่อนกันบ้าง แต่ก็อย่าลืมทบทวนบทเรียนและช่วยทำงานบ้านด้วยนะคะ... ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากชื่อเรื่อง “คนเลี้ยงวัวกับสุนัขคู่ใจ” เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่ง มีชายคนหนึ่ง ซึ่งมีอาชีพเลี้ยงวัว และเขาได้เลี้ยงสุนัข... “หมา” เอาไว้ด้วยตัวหนึ่ง เขามักจะพาหมาออกไปด้วยเวลาที่เขานำฝูงวัวไปเลี้ยง...และทุกๆ วันที่เขาออกไปเลี้ยงวัวนั้น ภรรยาของเขาจะอยู่ที่บ้านถักทอผ้าและเลี้ยงลูกสาวซึ่งยังเล็กอยู่

ทุกเช้าภรรยาของเขาจะทำอาหารเพื่อเลี้ยงครอบครัว และจะทำอาหารสำหรับมือเหิงเพื่อไปกินด้วย โดยที่คนเลี้ยงวัวก็จะแบ่งอาหารของเขาให้หมากินด้วย รวมถึงเวลาอาหารเย็นเจ้าหมาก็จะได้กินอย่างอิ่มหนำพิまん

ในช่วงฤดูฝนวันที่ฝนตกหนักๆ ชายคนนี้จะออกมาเรียกเจ้าหมาให้เข้ามาหลบฝนในบ้านจะได้ไม่เปียก และในวันที่อากาศหนาวเย็น เขาก็จะให้เจ้าหมาเข้ามาอยู่ในบ้านด้วยเช่นกัน... ลูกน้อยของเขาก็ชอบเล่นกับเจ้าหมาเป็นประจำ ทั้งสองมักจะวิ่งเล่นด้วยกันในช่วงระหว่างที่ภรรยาของเขาทำอาหาร

อยู่มาวันหนึ่ง ภรรยาของเขาไม่สบายเป็นไข้ตัวร้อน ชายคนนี้จึงต้องพาลูกสาวตัวน้อยออกไปเลี้ยงวัวด้วย ซึ่งพอถึงวันนั้นฝนตกหนักมาก มีวัวหลายตัวที่หลงฝูงออกไป เขาจึงบอกให้ลูกน้อยของเขารออยู่ที่เพิงปลายทุ่งนา ในช่วงเวลาที่เขาออกไปตามหาวัว เขาไม่อยากให้ลูกสาวเปียกฝนเพราะกลัวจะเป็นไข้หวัดและไม่สบายอีกคน

เมื่อชายคนนี้หาวัวที่หายไปจนเจอ เขาก็กลับมาที่เพิงปลายทุ่งนา แต่ปรากฏว่าลูกสาวตัวน้อยของเขาได้หายตัวไป เขาตกใจมากและรีบกลับไปเรียกเพื่อนบ้านให้มาช่วยกันตามหาลูกสาว เวลานั้นฝนยังคงตกอยู่ยังไม่ซาลงเลย ทุกคนต่างก็เป็นห่วงเด็กน้อย หาเท่าไรก็หาไม่พบ นอกจากนั้นเจ้าหมาของเขามันก็หายไปด้วย

อีกหนึ่งชั่วโมงต่อมา มีชาวบ้านตะโกนบอกว่าเห็นหมาของคนเลี้ยงวัววิ่งผ่านไป ผู้เป็นพ่อเมื่อเขาได้ยินดังนั้นก็ได้ร้องขอให้ชาวบ้านช่วยกันออกตามหาลูกสาวอีกครั้งและในเวลาเดียวกันช่วยตามหาหมาของเขาด้วย โดยไปตามเส้นทางที่เจ้าหมาวิ่งผ่านไปนั้น ...สักครู่หนึ่งชาวบ้านก็วิ่งกลับมาตะโกนบอกว่า พบทั้งเด็กน้อยและเจ้าหมาแล้ว ซึ่งที่พบก็เพราะว่าเจ้าหมาวิ่งกลับไปกลับมาเพื่อคาบอาหารและของกินไปให้ลูกสาวของเขา ซึ่งนั่งร้องไห้อยู่ และเพราะเด็กน้อยยังเดินไม่เก่ง จึงไม่สามารถตามเจ้าหมากลับบ้านได้ เขาเดินมาได้เพียงครึ่งทางระหว่างทุ่งนาที่บ้านของเขา พอถึงตอนนั้นฝนก็หยุดตกแล้ว และเด็กน้อยก็หิวมากด้วย

เมื่อชายเลี้ยงวัวเจอลูกน้อยเขาดีใจมากๆ และประทับใจที่เจ้าหมาช่วยดูแลลูกน้อยของเขา...นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า การมีจิตใจดีและทำดีต่อผู้อื่นทั้งคนและสัตว์รอบข้างนั้น ก็ย่อมได้รับผลดีกลับคืนมาค่ะ น้องๆ ควรจะมีจิตใจเมตตาให้กับสัตว์ และห้ามแกล้งหรือรังแกสัตว์นะคะ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า... บ้ายบาย

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่

สโมสรอุดมคณาต์

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **ฟิวเจอร์**

สโมสรอุดมคณาต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

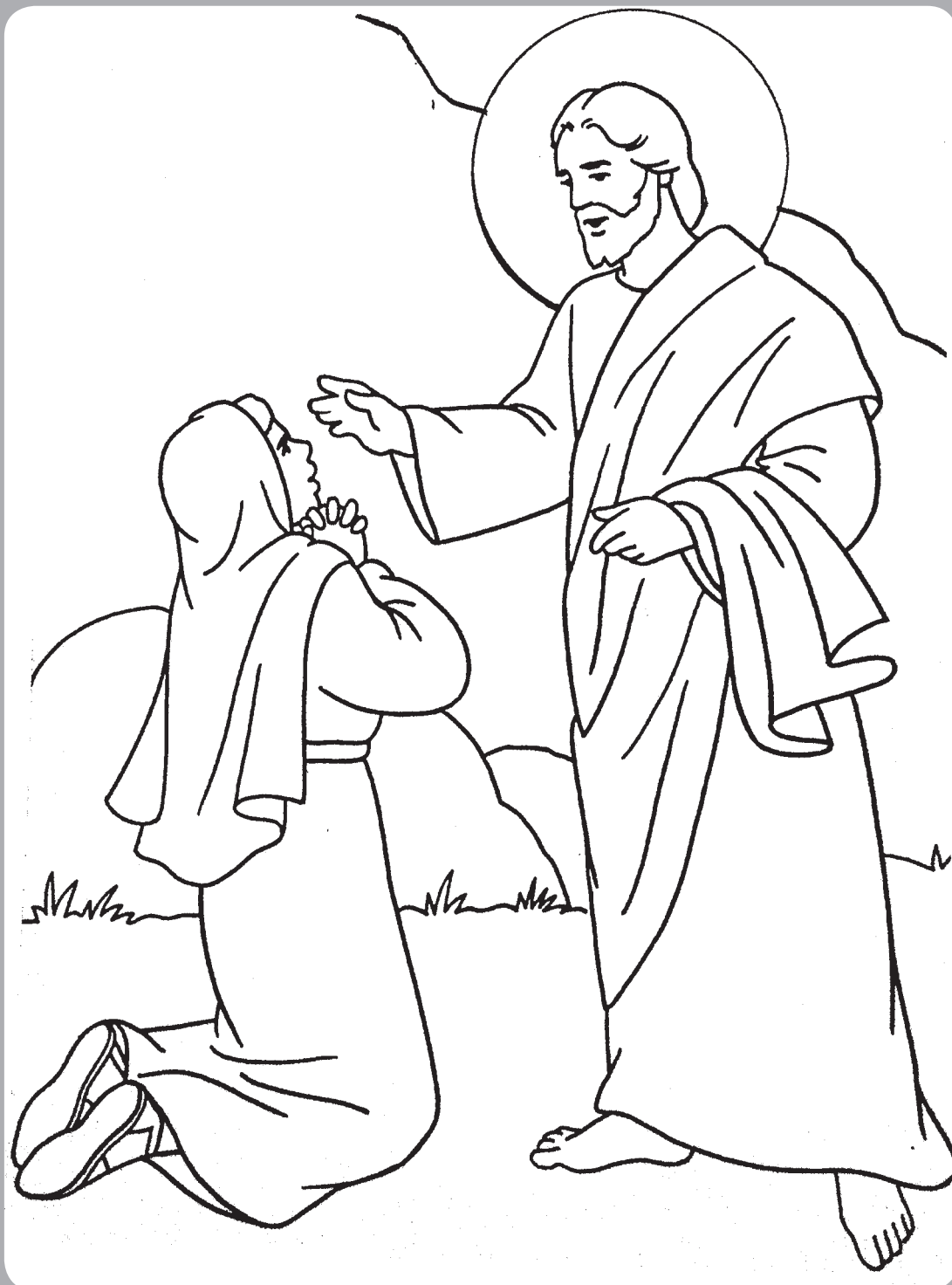
ช.นาครสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี ซ่องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู่ สโมสรอุดมคณาต์ ครับ

มูมเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ
“รับโบนี : พระอาจารย์”

ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 6 พฤษภาคม 2015)

ผู้นำในพระคัมภีร์ (LEADERS IN THE BIBLE)

เวลาที่เราพูดถึง“ผู้นำ” ...ผู้นำที่ฉันจะเห็นว่าดี... ผู้นำที่อ่อนไหวก็จะลำบากใจได้... ผู้นำที่ดี แม้ลูกน้องทำผิดก็รับผิดชอบ...ผู้นำที่ดี จะมีแต่ผู้รักดีและอยากรับใช้...และผู้นำที่มีอำนาจแต่ไม่ใช้ อำนาจนั้นจะตกผลึกเป็นบาปมี เมื่อเอ่ยเพียงคำเดียว...และประโยคสุดท้ายนี้เป็นเหมือน “หมัดเด็ด” เลยกี่ว่าได้ นะครับ

น้องๆ ครับ เมื่อเปิดพระคัมภีร์อ่าน น้องๆ จะพบเรื่องราวของกษัตริย์และผู้นำอีกหลายๆ คนที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงพอพระทัย ทรงปกป้องคำจูนเขาในการปกครอง และทรงมอบปรีชาญาณแก่เขาในการเป็นผู้นำ... และน้องๆ จะสามารถรู้ได้ว่า ผู้นำแต่ละท่านเป็นอย่างไรรีบเปิดพระคัมภีร์อ่านได้เลยครับผม

[1] กษัตริย์องค์สุดท้ายของอิสราเอลคือใคร? (2 พกษ 17:1) [2] หลังจากพระเยซูเจ้าทรงถูกจับกุมและถูกนำมาอยู่ต่อหน้ากษัตริย์พระองค์ใด? (ลก 23:8) [3] บอกชื่อกษัตริย์ที่ทรงปกครองชาวอิสราเอลเป็นเวลา 40 ปี (กจ 13:21) [4] กษัตริย์ฟาโรห์แห่งอียิปต์ทรงแต่งตั้งโยเซฟให้มีตำแหน่งใด? (ปฐก 41:43) [5] บอกชื่อราชินีชาวฮีบรูแห่งเปอร์เซีย ที่ได้ช่วยประชาชนไม่ให้ถูกทำลาย (เอส 8:1-14) [6] ก่อนที่จะมาเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า ชายผู้นี้เป็นพนักงานของรัฐที่ไม่ค่อยมีผู้ใดรู้จัก เขาชื่ออะไร และทำงานอะไร? (มธ 9:9) [7] กษัตริย์แห่งอิสราเอลพระองค์ใดที่ตกลงทำการประหารระหว่างพระบaalของพระองค์กับองค์พระผู้เป็นเจ้า? (1พกษ 18:20-24) [8] บอกชื่อและการงานของผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปจากฟีลิประหว่างการเดินทางจากกาซาไปยังกรุงเยรูซาเล็ม (กจ 8:26-39) [9] กษัตริย์ที่มีชื่อเสียงพระองค์ใดที่ต้องเลือกการลงโทษจากพระเจ้าหนึ่งในสามประการ (2 ซมอ 24:10-15) ❏

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

นุฉนวย

จงอย่ากังวลใจ จงอย่าได้กลัวเลย ผู้วางใจพระเจ้า ไม่ขาดสิ่งใด ๆ

จงอย่ากังวลใจ จงอย่าได้กลัวเลย เพียงพระเจ้า เพียงพอ

นี่คือบทเพลงหนึ่ง ในบรรดาหลายร้อยบทเพลงเทเซที่นุฉนวยชื่นชอบ และมักร้องในใจเสมอ...

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน เมื่อเดือนที่แล้ว นุฉนวยได้เกริ่นถึงการเข้าเฝ้าแบบเทเซ ในฉบับนี้จึงขอแบ่งปันให้กับเพื่อน ๆ ลักเล็กน้อยนะคะ เนื่องจากพื้นที่ค่อนข้างจำกัดมากค่ะ

การเข้าเฝ้าแบบเทเซ จัดขึ้นไปเมื่อวันที่ 3-7 มีนาคม ที่ผ่านมามีพระสงฆ์ ผู้ทำงานเยาวชน และผู้นำเยาวชนจาก 5 ประเทศเข้าร่วมจำนวน 108 ท่าน จัดขึ้น ณ ศูนย์อภิบาล กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา จากประเทศไทยมีผู้สนใจเข้าร่วมจำนวน 20 ท่าน โดยมีภราดาภิสแลง และภราดาอันเดรอสจากหมู่คณะเทเซ ประเทศฝรั่งเศส เป็นผู้นำการเข้าเฝ้า

กิจกรรมหลักของแต่ละวัน เริ่มต้นด้วยมิสซาร์บอธุน ถือเป็นขนบธรรมเนียมของคาทอลิกในประเทศกัมพูชา ที่จะต้องเข้าร่วมมิสซาเช้า เพื่อขอพระพรสำหรับวันใหม่จากพระเจ้า หลังอาหารเช้ามีการภาวนาเทเซ หลังจากนั้นบราเดอร์อันเดรอส ได้สอนคำสอน การสอนคำสอนนี้ก็ไม่เหมือนกับการสอนคำสอนที่เคยเรียนในเมืองไทย เป็นการสอนคำสอนที่ลึกซึ้ง เข้าถึงชีวิตจริง สามารถปฏิบัติตามแบบอย่างของพระเยซูเจ้าได้ มีการเปรียบเทียบให้เห็นภาพ เห็นความหมายชัดเจนและเข้าใจง่ายขึ้น อาจจะเป็นเพราะว่าเราโตพอที่จะเข้าใจความหมายที่ลึกซึ้งขึ้นก็เป็นได้

จากนั้นเป็นเวลาเฝ้าส่วนตัว เพื่อไตร่ตรองถึงสิ่งที่เรียนคำสอน และสนทนากับพระเจ้า ฟังเสียงของพระองค์ และกลับมาแบ่งปันประสบการณ์ในกลุ่มย่อย และกลับมาภาวนาเทเซอีกครั้งหนึ่ง ก่อนทานอาหารเที่ยง

ช่วงบ่าย บราเดอร์ก็จะสอนคำสอนอีกครั้งหนึ่ง และให้เราไปไตร่ตรองส่วนตัว และกลับมาแบ่งปัน การแบ่งปันในช่วงบ่าย บราเดอร์กำหนดให้เป็นการแบ่งปันจากประเทศบ้าง แบ่งปันในกลุ่มย่อยบ้าง ซึ่งล้วนแต่มีความหมายทั้งสิ้น หลังอาหารค่ำก็มีการภาวนาเทเซ พักพิงในพระเจ้า พักผ่อนในพระองค์...

ในคืนวันพฤหัสบดีที่ 4 มีนาคม มีพิธีคืนผ้าตลอดทั้งคืน โดยมีคณะนักบวช และพี่น้องคริสตชนชาวกัมพูชา มาร่วมภาวนามากมาย สิ่งที่เราเห็นและรู้สึกตะลึง ประทับใจคือ ได้เห็นนักบวชคณะต่าง ๆ มากมาย บรรดามิชชันนารี ที่เข้ามาช่วยงานแพร่ธรรมในกัมพูชา คณะนักบวชต่าง ๆ สลับกันคืนผ้ากลุ่มละ 2 ชั่วโมงตลอดคืน สวดภาวนา เฝ้าบราฟิง และจบด้วยมิสซาตอน 6 โมงเช้าของวันรุ่งขึ้น

ในคืนวันศุกร์ที่ 5 มีนาคม ระหว่างภาวนาเทเซ มีพิธีภาวนารอบกางเขน ระลึกถึงพระมหาทรมานของพระเยซูเจ้า ให้เราได้ออกไปภาวนารอบกางเขนสัมผัสรอยแผลทั้ง 5 ของพระองค์อย่างใกล้ชิด รวมถึงการรับศีลอภัยบาป คืนดีกับพระเจ้าด้วย...

ประทานสันติสุขพระเจ้า แก่ผู้เชื่อวางใจพระองค์ ประทานสันติสุขพระเจ้า ประทานสันติสุขเทอญ ๕

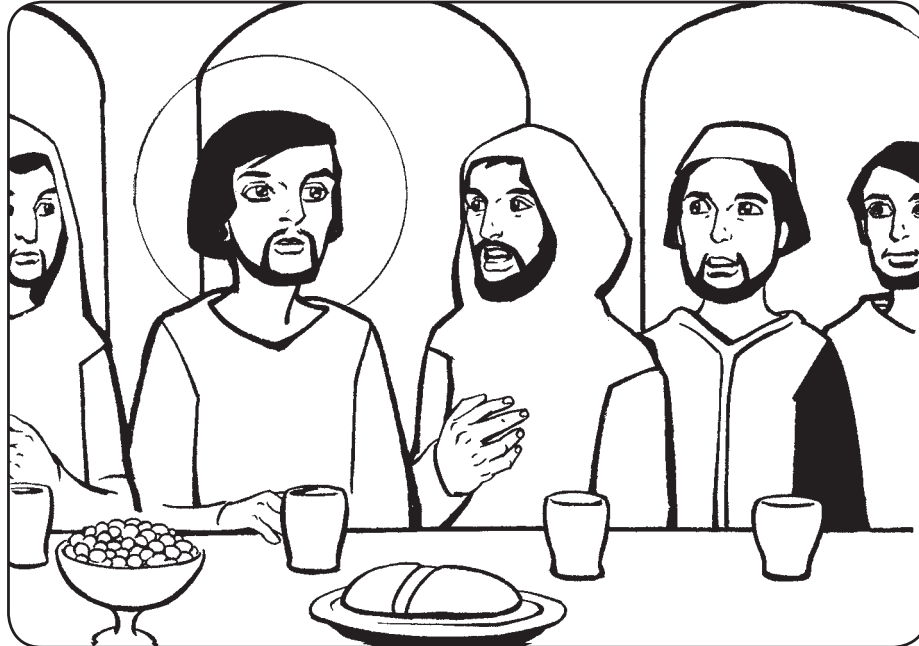
เกมสโมสรอดมศาสตร์

ฟี่ป้อจ

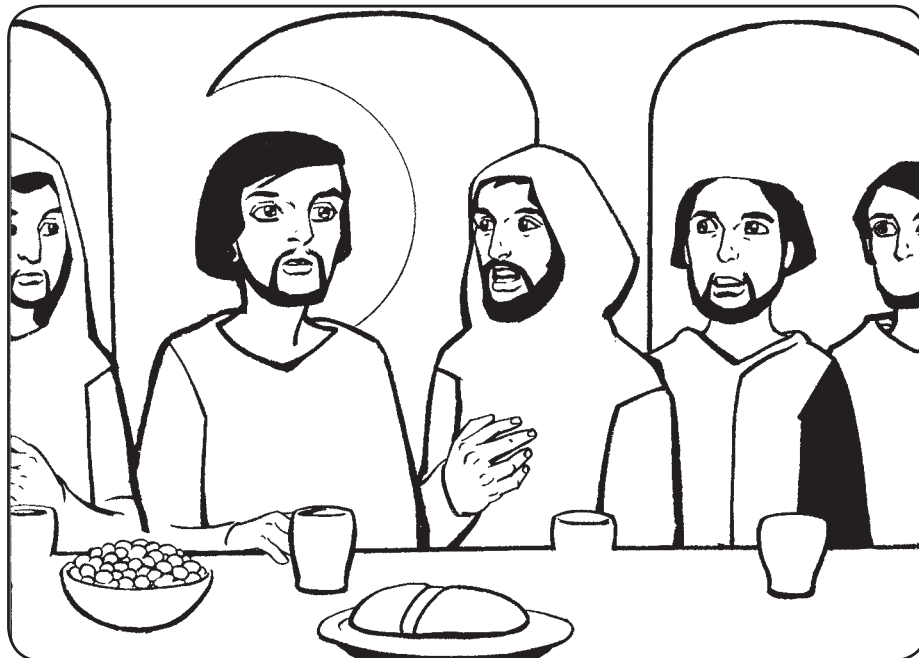
เปโตรทูลตอบว่า “แม้ทุกคนจะทอดทิ้งพระองค์ ข้าพเจ้าก็จะไม่ทอดทิ้งพระองค์เลย” พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ในคืนนี้เอง ก่อนไก่ขัน ท่านจะปฏิเสธเราสามครั้ง” (มัทธิว 26:32-34)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้
รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A.)

(B.)

ชีวิต มัณส์ๆ ของพี่แป้ง

พี่แป้ง-มัณส์

8 อันดับวัดสวยงามในเมืองไทย

สวัสดีค่ะผู้อ่านทุกๆ ท่าน แป้งได้มีโอกาสหาข้อมูลในโลกออนไลน์ พบว่ามีการจัดอันดับวัดที่งดงามที่สุดในเมืองไทย โดยเว็บไซต์ Painaidii แป้งจึงถือโอกาสนำข้อมูลดีๆ เกี่ยวกับวัดบ้านเรา มาฝากกันค่ะ เพราะว่าในช่วงวันหยุดยาวที่ใกล้จะถึงนี้จะได้ไปแวะเยี่ยมชมศาสนสถานอันทรงคุณค่าของคริสตชนกันค่ะ

1. อาสนวิหารอัสสัมชัญ บางรัก กรุงเทพฯ

ความงดงามของอาสนวิหารอัสสัมชัญ แม้เพียงแรกเข้าไปภายในอาสนวิหาร ราวกับถูกสะกดด้วยความวิจิตรของสถาปัตยกรรมแบบเรเนอซองส์ ยุคศตวรรษที่ 19 ส่วนด้านในผนังและเพดานก็งดงามด้วยจิตรกรรมแบบเฟรสโก และประติมากรรมปูนปั้นที่แสดงถึงเรื่องราวความเชื่อของเราคริสตชน โดยอาสนวิหารอัสสัมชัญ บางรัก มีอายุเก่าแก่กว่า 200 ปี สร้างขึ้นเพื่อรองรับการขยายตัวของคริสตศาสนิกชนที่มีเพิ่มมากขึ้นและยังถือเป็นวัดศูนย์กลางของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ด้วยค่ะ

2. อาสนวิหารพระนางมารีอาปฏิสนธินิรมล จันทบุรี

วัดไม้ฉลุลายประดับกระจกสี มีรูปนักรบ และรูปปั้นพระแม่มาเรีย ตระหง่านอยู่เบื้องหน้าวิหารทรงโกธิคสุดยิ่งใหญ่ เป็นเสน่ห์ของอาสนวิหารพระนางมารีอาปฏิสนธินิรมล จังหวัดจันทบุรี หนึ่งในสถานที่สำคัญที่ถูกทางททท. (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย) ยกให้เป็น Unseen Thailand ความงดงามต้องยกให้สถาปัตยกรรมแบบโกธิค ซึ่งจำลองแบบมาจากโบสถ์ Northernham ในประเทศฝรั่งเศส

คือหน้าต่างโค้ง และประดับด้วยลายฉลุโดยรอบตัวอาสนวิหาร มีหอด้านหน้าสองข้าง ภายในอาสนวิหารจะได้สัมผัสกับอาคารที่เป็นโถงโถง มีทางเดินเป็นชั้นลอยอยู่ทั้งสองข้าง ช่องแสงอาคารประดับตกแต่งกระจกสี (Stain Glass) โดยประติมากรรมจะเปิดก่อนการสวดภาวนาในแต่ละวัน ซึ่งระหว่างนั้นสามารถเข้าไปเที่ยวชมความงามและถ่ายภาพได้ค่ะ

3. อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวกสมุทรสงคราม

หากใครเคยไปเดินเล่นที่ตลาดบางนกแขวก จังหวัดสมุทรสงคราม น่าจะเคยสังเกตเห็นวัดทรงยุโรปสูงใหญ่อลังการ ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาสนวิหารแม่พระบังเกิด สถานที่สำหรับประกอบพิธีทางศาสนา ก่อตั้งมาแล้วกว่า 60 ปี ตัววิหารเป็นศิลปะแบบโกธิค ที่สร้างด้วยอิฐเผา ผนังฉาบด้วยปูนดำกับน้ำเชื่อมประสานจากอ้อยใส่สีดำ ประดับตกแต่งด้วยกระจกสีชนิด Stain Glass จากฝรั่งเศส บอกเล่าเรื่องราวของพระแม่มาเรียจากพระคัมภีร์ และภาพของนักบุญชายหญิง ภายในกว้างขวางและตกแต่งอย่างยิ่งใหญ่มหัศจรรย์ นับเป็นอาสนวิหารที่มีความสวยงามที่ไม่ไกลจากริมฝั่งแม่น้ำเลยละ

4. วัดแม่พระลูกประคำ กาฬหาวัง

วัดคริสต์สุดเก่าแก่ที่มีอายุกว่าสองศตวรรษ ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2330 อีกหนึ่งศูนย์รวมทางจิตใจของชาวคาทอลิกที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานในกรุงเทพฯ เริ่มสละุดตาดั้งแต่รูปทรงสถาปัตยกรรมแบบนีโอโกธิค ส่วนหน้าเป็นยอดแหลมพุ่งสูงประดิษฐานไม้กางเขน ตลอดจนขอบซุ้มประตู

หน้าต่างเป็นเส้นโค้งหรือยอดแหลมคล้ายโดม ภายในเป็นโถงโล่งขนาดใหญ่ประดับด้วยกระจกสีงดงาม รวมถึงอีกความโดดเด่นคือรูปปั้นพระศพของพระเยซูเจ้า ซึ่งใช้แท่นทุกปีในวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ เพื่อระลึกถึงการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้าถือเป็นอีกหนึ่งพิธีกรรมสำคัญที่ทางวัดได้จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีค่ะ

5. วัดชาวตากฤษ กรุงเทพฯ

วัดย่านกุฎีจีน ชุมชนเก่าแก่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งธนบุรี สร้างความประทับใจ ด้วยสถาปัตยกรรมตัวอาคารชั้นเดียวแบบอิตาลียุคนีโอคลาสสิกผสมเรเนซองส์ ก่ออิฐประดับลายปูนปั้นงดงาม ส่วนล่างทำเป็นโถงประกอบด้วยซุ้มโค้งที่สอดรับกัน ประดับด้วยกระจกสีครึ่งวงกลมที่ถ่ายทอดเรื่องราวจากพระคัมภีร์ โดยลักษณะที่โดดเด่นคือหอคอยยอดโดม ซึ่งเป็นหอรฆังแปดเหลี่ยมประดับด้วยไม้กางเขนบนเรือนยอดและมีระฆังที่ให้เสียงไพเราะ ที่พิเศษสุดๆ คือสามารถตีเป็นเพลงได้ค่ะ

6. อาสนวิหารอัครเทวดามีคาแอล

อาสนวิหารอัครเทวดามีคาแอล คริสตสถานที่ มีสถาปัตยกรรมงดงามแปลกตาโครงสร้างรูปหัวเรือสีขาวสูงใหญ่อลังการได้อย่างสวยงาม จนกลายเป็นหนึ่งในที่เที่ยวไฮไลต์ สำหรับใครที่ไปเยือนอำเภอท่าแร่ จังหวัดสกลนคร โดยวัตถุประสงค์หลักในการก่อสร้าง คือเพื่อระลึกถึงการอพยพมาตั้งถิ่นฐานของคริสตชนในหมู่บ้าน นอกจากนี้ชาวบ้านยังเชื่อกันว่าเป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ ในการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ยุคหลังสงครามอินโดจีน ที่ยังคงมีเสน่ห์การผสมกลมกลืนของพลังศาสนาคริสต์ กับวิถีชีวิตของคนอีสานอย่างลงตัว

7. วัดคริสตหฤทัย (วัดเพลง 100 ปี)

วัดคริสตหฤทัย หรือที่เรียกกันว่า วัดเพลง วัดคริสต์สุดงดงามจังหวัดราชบุรี (ลูกวัดของอาสนวิหารพระแม่บังเกิด) วัดเพลงแต่เดิมเป็นวัดไม้

ต่อมาได้มีการสร้างวัดหลังปัจจุบัน จนมีอายุมากกว่า 100 ปี จุดเด่นคือสถาปัตยกรรมตะวันตกแบบโกธิก ด้านหน้ามีอนุสาวรีย์พระหฤทัย ส่วนด้านในมีแท่นบูชา รวมถึงบัลลังก์เก่าที่ทำจากธรรมชาติไม้สักเก่า และรูปปั้นสาวกของพระเยซู ตัวกำแพงประดับด้วยกระจกหลากสี ซึ่งทั้งหมดนำเข้ามาจากทางยุโรปในสมัยนั้น สำหรับที่มาของชื่อวัดเพลง มาจากชื่ออำเภอวัดเพลง ที่มีประเพณีเล่นเพลงกล่อมเด็ก เพลงเรือ และเพลงปรบไกวที่ขึ้นชื่อ

8. วัดอัครเทวดามีคาแอล บ้านซ่งแย้ ยโสธร

วัดคริสต์สร้างด้วยไม้ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ด้วยอายุกว่า 50 ปี ของบ้านซ่งแย้ จังหวัดยโสธร เป็นอีกสถานที่ที่ถูกจัดให้อยู่ในทำเนียบจุดหมาย Unseen Thailand และในวันวาเลนไทน์ของทุกปี จะมีการจัดพิธีสมรสหมู่แบบคาทอลิกให้กับคู่บ่าวสาว สถาปัตยกรรมภายในใช้เสาไม้ทั้งเล็กและใหญ่เกือบ 300 ต้น และไม้มุงหลังคา 80,000 แผ่น ส่วนใหญ่เป็นเสาไม้เต็ง เสาในแถวกลางมีขนาดใหญ่ยาวที่สุดมี 260 ต้น สูงจากพื้นดินกว่า 10 เมตร พื้นแผ่นกระดานเป็นไม้แดง และไม้ตะเคียนขนาดใหญ่ ม้านั่งไม้จนคนได้กว่าพันคน ระฆังวัดมีเส้นผ่าศูนย์กลางเกือบ 2 ฟุต อยู่ในหอรฆังสูงที่สร้างแบบหอรฆังตามวัดไทยทั่วไป แต่แปลกตรงที่ตั้งอยู่แยกต่างหากจากวัด และเนื่องจากไม้ที่ได้รวบรวมมามีจำนวนมาก จึงนำไม้ที่เหลือมาสร้างเป็นโรงเรียนบ้านซ่งแย้พิทยอัครด้วย

ยังมีศาสนสถานอีกหลายที่ที่แบ่งไม่ได้กล่าวถึง ทุกๆ แห่งนอกจากให้ความงามทางด้านสถาปัตยกรรมแล้ว ยังเป็นที่พักพิงทางด้านจิตใจความสงบร่มเย็นของเราชาวคริสตชน แบ่งขอบขอบคุณข้อมูลและรูปภาพดีๆ จากเว็บไซต์ Painaidii (<http://www.painaidii.com/diary/diary-detail/001257/lang/th/>) แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกๆ ท่านค่ะ ☺

จดหมายจากผู้อ่าน

นายปณ.สาธ

เรียนคุณ ปณ.สาธแห่งอุดมศานต์ ที่นับถือ

ขณะนี้พระศาสนจักรในประเทศไทยเรากำลังอยู่ในช่วงปีศักดิ์สิทธิ์ สามารถรับพระคุณการุณย์บริบูรณ์ได้เมื่อปฏิบัติตามเงื่อนไขของพระศาสนจักรครบถ้วน แต่ดิฉันได้ยินมาว่าปลายปีนี้สมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิสก็จะประกาศให้ปีศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักรสากลอีก จริงหรือเปล่านั้น? ขอถามเท่านั้นแหละค่ะ

จาก...ลูเซีย รัชนี

ตอบ คุณลูเซีย รัชนี

จริงครับ พระองค์จะทรงประกาศเป็นทางการในวันที่ 12 เมษายน ปีนี้ ซึ่งเป็นวันฉลองพระเมตตา เพราะ “ปีศักดิ์สิทธิ์” ที่พระองค์ทรงประกาศนั้น พระองค์ทรงให้แนวคิดว่าเป็น “ปีศักดิ์สิทธิ์แห่งความเมตตา” ผมมีเรื่องราวคร่าวๆ มาให้คุณได้อ่านดังนี้ครับ

ปีศักดิ์สิทธิ์แห่งความเมตตา

เป็นที่แน่ชัดแล้วว่า สมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิสทรงถือเอาวันครบ 2 ปีแห่งสมณสมัยของพระองค์สร้างความแปลกใจแก่บรรดาคริสตชนทั่วโลก โดยทรงประกาศให้มี “ปีศักดิ์สิทธิ์” พิเศษ โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ. 2015 ไปสิ้นสุดในวันที่ 20 พฤศจิกายน ค.ศ. 2016

ในวันที่ 13 มีนาคม ที่ผ่านมา อันเป็นวันครบ 2 ปีแห่งสมณสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส พระองค์ทรงฉลองวันดังกล่าวด้วยการทรงเป็นประธานเปิดช่วงเวลา “24 ชั่วโมงแด่พระเจ้า” วัดต่างๆ ทั่วกรุงโรมจะเปิดตลอด 24 ชั่วโมงเพื่อให้ผู้คนเข้าไปสวดภาวนา เฝ้าศีลมหาสนิทและรับศีลอภัยบาปจากพระสงฆ์ ความคิดนี้มาจากระหว่างช่วงประชุมซีโนด (สมัชชาพระสังฆราชทั่วโลก) ในปี ค.ศ. 2012 ซึ่งเน้นไปที่เรื่องหลักคือ “การประกาศพระวรสารครั้งใหม่” เป็นที่ชัดเจนว่าศีลอภัยบาปควรจะต้องเป็นจุดศูนย์กลางในชีวิตอภิบาลของพระศาสนจักร เพื่อตอบสนองการเรียกร้องประการนี้ สมณสภาแห่งสำนักวาติกันจึงริเริ่มให้มีโครงการที่เรียกว่า “24 ชั่วโมงแด่พระเจ้า” ในปีนี้สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสจะทรงเริ่มโครงการนี้อีกครั้งหนึ่ง โดยจะทรงโปรดศีลอภัยบาปด้วยพระองค์เอง ณ มหาวิหารนักบุญเปโตร ในวันที่ 13 มีนาคม วัดต่างๆ ทั่วกรุงโรมก็จะเปิดให้

ผู้คนเข้าไปรับศีลอภัยบาปและเฝ้าศีลมหาสนิทตลอด 24 ชั่วโมง เมื่อปีที่แล้วโครงการนี้เริ่มต้นโดยสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงเดินไปสวดภาวนาอันเป็นที่กล่าวขวัญกันไปทั่วโลก เหตุการณ์เช่นนี้หวนกลับมาอีกในปี ค.ศ. 2015 พร้อมกับแนวคิดหลักอันใหม่ คุณพ่อเยโน ซิลวา จากสมณสภาเพื่อส่งเสริมการประกาศข่าวดีใหม่เล่าว่า “เป็นที่น่าตื่นเต้นอย่างแท้จริง และแนวคิดหลักของปีนี้ก็นำมาจากจดหมายนักบุญเปาโลถึงชาวเอเฟซัส บทที่ 2 ข้อที่ 4 **“พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา”** เตือนใจผู้คนว่าพระเจ้าทรงเมตตาอย่างเหลือล้นอันให้กำลังใจแก่ทุกคนผู้ซึ่งหันหนีไปจากพระศาสนจักร ไม่ว่าด้วยเหตุผลใดๆ ว่าพวกเขาจะได้รับการต้อนรับกลับมาเสมอ คุณพ่อเยโน ซิลวา เสริมว่า “พ่ออยากถามผู้คน ‘ทำไมลูกถึงกลับมาหลังจากผ่านไปถึง 40 ปี ทำไมลูกกลับมาหาศีลศักดิ์สิทธิ์’ และผู้คนมากมายเหลือเกินตอบว่า ‘เพราะพระสันตะปาปาทรงขอจากพวกเรา! พระองค์ทรงเชื่อเชิญเรา’”

- สำนักวาติกันหวังว่า ผู้คนทั่วโลกจะได้รับแรงบันดาลใจให้ไปรับศีลอภัยบาปตลอด “24 ชั่วโมงแด่พระเจ้า” ที่กรุงโรมในวันนั้น การอภิบาลเยียวยาอันวยความสะดวกให้สามารถแก้บาปได้ด้วยภาษาอิตาเลียน อังกฤษ สเปน ฝรั่งเศส และโปแลนด์

ทำไมต้องปีศักดิ์สิทธิ์แห่งความเมตตา

เราลองย้อนไปดูเหตุการณ์ไม่กี่วันหลังจากทรงได้รับการเลือกเป็นพระสันตะปาปา ระหว่างช่วงก่อนภาวนาบททูตสวรรค์แจ้งข่าวฯ ของวันอาทิตย์ที่ 17 มีนาคม 2013 ในสมณสมัยที่เพิ่งเริ่มต้นของพระองค์ พระสันตะปาปาตรัสเกี่ยวกับความเมตตาตั้งแต่วันนั้นไว้แล้วว่า

“จงรู้สึกถึงความเมตตา คำนี้จะเปลี่ยนแปลงทุกสิ่ง นี่คือการดีที่สุดที่เราควรรู้สึก มันจะเปลี่ยนแปลงโลก”

• และเพื่อจะเปลี่ยนแปลงโลก สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงปรารถนาจะตรัสถึงความหมายของคำนั้น ความเมตตาคือการเชื่อเชื่อขององค์พระผู้เป็นเจ้าต่อมนุษย์ ผู้ทำผิดให้หันกลับมาหาพระองค์ พระสันตะปาปาตรัสย้ำว่าความเมตตา เป็นคำที่เราต้องการในยุคปัจจุบันนี้

เมื่อต้นปีนี้ อีกครั้งหนึ่ง ก่อนภาวนาบททูตสวรรค์แจ้งข่าวฯ ของวันอาทิตย์ที่ 11 มกราคม 2015 พระองค์ตรัสว่า “มีความต้องการความเมตตาอย่างมากมายเพียงใดในโลกทุกวันนี้ และเป็นสิ่งสำคัญที่บรรดาสัตบุรุษต้องดำเนินชีวิตด้วยความเมตตาและนำความเมตตาเข้าไปยังสังคมโลกที่มีสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน จงมุ่งไป เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่ในยุคสมัยแห่งความเมตตา นี่คือนิยามแห่งความเมตตา”

• ไม่เพียงเท่านั้น ในวันที่พระองค์ทรงประกาศ “ปีศักดิ์สิทธิ์” พิเศษพระองค์ทรงเล่าความคิดของพระองค์ให้แก่พวกเราได้รับรู้ว่า “พ่อมักจะคิดถึงเรื่องนี้บ่อยๆ ว่าพระศาสนจักรจะทำอะไรได้มากกว่านี้ไหม? เพื่อให้พันธกิจการเป็นประจักษ์พยานแก่โลกในเรื่องความเมตตาปรากฏชัดแจ้งออกมา มันเป็นหนทางที่เริ่มต้นด้วยการกลับใจทางจิตวิญญาณ ดังนั้น พ่อจึงตัดสินใจประกาศปีศักดิ์สิทธิ์พิเศษมุ่งประเด็นหลักไปยังเรื่องพระเมตตาของพระเจ้า นี่จะเป็น “ปีศักดิ์สิทธิ์แห่งความเมตตา” พระองค์ทรงเสริมว่า “พ่อเชื่อมั่นว่า พระศาสนจักรทั้งมวลจะพบความชื่นชมยินดีแห่งปีศักดิ์สิทธิ์ที่ได้ฟื้นฟูและก่อเกิดผลแห่งความเมตตาของพระเจ้า ซึ่งเราทุกคนล้วนได้รับเรียกให้มาพลบโยนบรรเทาทุกข์แก่พี่น้องชาย-หญิงทุกคนในยุคสมัยของเรา”

• ไม่เกินทีก่อนที่พระองค์จะทรงประกาศปีศักดิ์สิทธิ์ พระองค์ทรงเน้นในบทเทศน์ของพระองค์ว่าศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งการคืนดีมีความสำคัญมากเพียงใด พระองค์ตรัสว่า “พระเจ้าทรงให้อภัยเสมอ และไม่ทรงเหน็ดเหนื่อยที่จะอภัยบาปให้แก่เรา”

• ในวันนั้นพระสันตะปาปาทรงเชื่อเชิญผู้คนให้สารภาพบาปและทรงนำปฏิบัติด้วยแบบอย่างโดยทรงเดินไปสารภาพบาปด้วยพระองค์เอง จากนั้นพระองค์ทรงฟังแก้บาปให้แก่สัตบุรุษหลายคน ณ ตู้ฟังแก้บาปซึ่งนักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปา และสมเด็จพระสันตะปาปา กิตติคุณเบเนดิกต์ ที่ 16 ก็ได้ทรงเคยฟังแก้บาป ณ ที่นี้

ปีศักดิ์สิทธิ์คืออะไร? และนานเท่าใดถึงจะได้ฉลอง

• ธรรมเนียมประเพณีของชาวยิวเป็นแรงบันดาลใจให้แก่พระศาสนจักรคาทอลิกเริ่มที่จะมีการฉลองปีศักดิ์สิทธิ์ ประชากรชาวยิวฉลองปีศักดิ์สิทธิ์ทุกๆ 50 ปี (ลนต 25:8-17) ธรรมเนียมคาทอลิกเริ่มต้นฉลองบ้างในปี ค.ศ. 1300 โดยสมเด็จพระสันตะปาปาโบนิฟาซ ที่ 8 พระศาสนจักรคาทอลิกนำเอามาประกาศในความหมายคือปีแห่งการอภัยและยกโทษบาปแก่ทุกคน เป็นเงื่อนไขพิเศษเพื่อจะสามารถเข้าใกล้องค์พระผู้เป็นเจ้าและผู้อื่น มีการฉลองปีศักดิ์สิทธิ์แบบทั่วไป และปีศักดิ์สิทธิ์พิเศษ

• ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1475 มีการเปลี่ยนแปลงช่วงระยะเวลาจาก 50 ปี กลายเป็นปีศักดิ์สิทธิ์จะฉลองกันทุก 25 ปี และพระสันตะปาปาจะทรงประกาศปีศักดิ์สิทธิ์พิเศษก็ต่อเมื่อมีโอกาสพิเศษ จนบัดนี้ มีการฉลองปีศักดิ์สิทธิ์ทั่วไป 24 ครั้งมาแล้ว และฉลองปีศักดิ์สิทธิ์พิเศษ 4 ครั้ง ปีศักดิ์สิทธิ์แห่งความเมตตา ครั้งนี้ที่ได้รับการประกาศโดยสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสจะเป็นครั้งที่ 5 ปีศักดิ์สิทธิ์พิเศษครั้งสุดท้ายประกาศโดยนักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปาในปี ค.ศ. 1983 พระองค์ยังทรงประกาศปีศักดิ์สิทธิ์ทั่วไปครั้งสุดท้ายคือในปี “ปีติมหาการุญ” ค.ศ. 2000

• พิธีแรกของปีศักดิ์สิทธิ์คือ พิธีเปิดประตูศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งประตูนี้จะเปิดออกเฉพาะปีศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นเครื่องหมายประตูลู่หนทางพิเศษ ที่คริสตชนคาทอลิกสามารถเปิดตนเองเข้าหาความเชื่อถึงพระเจ้าในชีวิตของตน พระสันตะปาปาทรงต้องการให้พระศาสนจักรเป็นแบบอย่างในการแสดงความเมตตาอย่างเข้มข้น ปีศักดิ์สิทธิ์ครั้งนี้ยังเป็นส่วนหนึ่งของการจบปีที่ว่าถึงถึงสหัสวรรษนาเวติกันที่ 2 ครบ 50 ปีด้วย

แปลและเรียบเรียงจาก โรมรีพอร์ททอทคอม
โดย...พงศ์ ประมวล
ปณ.สาธุ

ปัดกดีลัทธิแห่งพระเมตตา

“จงเป็นผู้เมตตากรุณา
ดังที่พระบิดาของท่าน
ทรงพระเมตตากรุณาเถิด”
พระสันตะปาปา จะทรงเปิด ประตูปัดกดีลัทธิ
พร้อมทั้งเรา ที่จะเปิด ประตูชีวิต
ก้าวตามติด พระคริสต์เยซู ผู้ทรงเมตตา
...อีกวาระ เหลี่ยมฉลอง อันพิเศษสุด
ใจทุกดวง จะถูกจุด สว่างจ้า
ด้วยพระเมตตาความรัก กรุณา
อาบชีวิต จิตวิญญาณ พานิมบุญ
...ปัดกดีลัทธิ หัวพระศาสนจักร
ปีฉลองความรัก อันอบอุ่น
ปีสำนึกคุณค่าพระการุณย์
ปีที่เรา نحن คุณ เมตตาทั้ง

ภักดิ์

Boasting Bangkok's most impressive location, the Arnoma Grand is situated in the heart of the thriving Siam area. With Central World, the largest Shopping Mall in Asia, at its doorstep the BTS just a few steps away and just a short walk from the famous Erawan shrine, Arnoma is the perfect city lover's escape.

Address : 99 Ratchadami Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Telephone : +66 0 2655 5555

E-mail : reservations@arnoma.com www.arnoma.com

Experience the new Arnoma Grand

Felix River Kwai Resort Kanchanaburi being the only 5 stars property in Kanchanaburi is built on a 130-rai plot of pristine riverfront land adjacent to the world famous Bridge on The River Kwai. Each of 255 rooms luxuriously appointed residences offers spacious interiors with warm wood finishing and private balconies that open out to spectacular gardens or magnificent view of the River Kwai.

In addition to the full amenities and an uncompromising standard of service, there is also a complete range of facilities which included two large swimming pools, spa, saunas, a health and massage center, a fitness center, tennis courts and jogging track along the riverside and outstanding food and beverage outlets.

Address : 9/1 Moo 3 Thamkham Aphur Muang, Kanchanaburi 71000 Tel : +66(0) 3455-1000, Fax +66(0) 3455-1033 Email : felix@felixriverkwai.co.th

Bangkok Sales & Reservations Center 9th Floor, PASO Tower, 88 Silom Road, Suriyawong Bangkok 10500, Thailand

Tel : +662 634-4111 Fax : +662 634-4595-7 Email : sales@felixriverkwai.co.th www.felixriverkwai.co.th